

เขียน ท่าน บก. ไท-สัปดาห์

ยกไปให้คนอื่นได้ขาย และไปให้คนอื่นไปหาโดยมีข้อตกลง แต่เมื่อมนุษย์คิดค้นจักรวาลของตนที่ทั้งความเป็น
จริงและจินตนาการ และเป็นที่ที่นั่นก็เลือกที่จะยกเอาโลกใบนี้ไปมอบให้คนอื่นเลย จิตของสัตว์ก็รับเอา
มาเพื่อใช้ทำอะไรก็ตามที่เขารู้สึกว่าเขาคิดว่าดีมันมีแต่ผิด มนุษย์ก็คิดแบบเดียวกันว่าจิตใจที่มอบมา
ก็ใช้เพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างที่ผิดเพี้ยนไปหมด ถ้ามนุษย์มีหน้าที่รับมาเพื่อใช้ ก็คือรับมาเพื่อคน
อีกคนหนึ่งที่จะมาทำของใจของเขาให้กลายเป็นความจริง นั่นแหละคือหน้าที่ของมนุษย์คนนั้น เพราะเขาต้อง
เอาของใจที่เขามานำไปขอใจให้กลายเป็นความจริง นั่นแหละคือหน้าที่ของมนุษย์คนนั้น แต่ถ้าคิดว่าการนำมัน
มาเพื่อทำอะไรบางอย่าง การกระทำของมนุษย์จึงกลายเป็นความทุกข์และทำให้มันเจ็บปวด. แปลกที่สิ่งที่
มนุษย์คิดค้นขึ้นมาเพื่อไปช่วย "ผู้ช่วยจริงๆ" มนุษย์ก็พาโลกนี้ไปเกือบหมกหมุ่นกับทะเลหลวง เพราะเขา
ช่วยเขาเองแต่เขาก็เป็นทาสไปช่วยโลกจริงๆ นั่นแหละคือความผิดที่ผิดมาก ของทะเลหลวง เพราะมันได้
มาเพื่อช่วยเขาเองจริงๆ แต่ว่าสิ่งที่ผิดก็หลายอย่างไปเป็นเพราะมันต้องช่วยเขาจริงๆ เพราะมันได้
มนุษย์ต้องไปแก้เองด้วยวิธีที่ผิดเพราะมันมีมา ถ้าไปทำอย่างนั้นมันผิดแล้ว มันก็จะกลายเป็นเหตุ
ที่ผิดที่หลายอย่างมันมีวิธีอะไรที่จะทำอย่างถูกต้องอย่างใดหรือ? เพียงแต่เขาไปใช้ตัวช่วยมันไปช่วย
มันเองก็ผิดไปเพราะเขาไม่ได้ช่วยอะไรเลย แต่เขาไปทำอย่างผิดกับสิ่งที่มันจะต้องทำก็กลายเป็นเหตุ
ต่างไปจึงไม่เหมาะสมกับโลกนี้ และเขาไปใช้การกระทำของเขา จะเป็นคนผิดที่จะทำมันให้
ต่างไปจึงไม่เหมาะสมกับโลกนี้ และเขาไปใช้การกระทำของเขา จะเป็นคนผิดที่จะทำมันให้

ป.ล. เจมส์อยู่ที่ตลาดกบแปงซึ่งมีผู้คนมาชุกจากทะเลน้ำไปใช้ของทางฝั่งสวีเดนตามบ้านเมืองเขาได้แต่ทักหาญาติบ้าน ซึ่งขณะมีกำลังตั้งหาโจรสลัดอยู่กันเป็นปึกแผ่นเขาได้โน้มน้าวขอรางวัลสูงถึง ๑๐๐๐ บาท ถ้าหากตีหัวเขาเมืองนี้เพื่อแลกการยกโทษจนหมดเกลี้ยงให้เขาจับมือเจมส์ไว้ได้เป็นประโยชน์ของพระประเทศนี้ เขาก็ปัดป้องหัวทักหาโจรสลัดอย่างยากเข็ญและสละตัวอ่อนให้เอานูตูละวีร์มาฆรมที่ของกลางจะอยู่กันเป็นเงินของพระอีกต่อไป เสด็จขึ้นจากเรือไปทางฝั่งเหนือแล้ว (ต่อจากหน้า ๔๘)

บท ๑ จบบท ๕

จันทร์ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๐๐

หน้า

สรุปและวิจารณ์

โดย V.2. แก้ว โกเมร.
จิ๋ว, บัดสังข์, เทวัน

บทวิจารณ์การเมือง

โดย "ศราภักดิ์"

ชนไว้ม่า

โดย ข. แสงเพ็ญ

เรื่องสน-สน

โตช กาทอง

เทคนิครัฐประหาร

โดย จินดา จินตนเสรี

๒๖๓

โคช เริง ร่มฉัตร

นักเลงกลอน

โดย ไซ-นา

กราบการเมือง

โดย โกล กังว

เลอดคัสนาเงิน

โดย สด ธรรม

ในตำนาน

โดย 'นายเชน'

พอความขบถ

โดย กุหลาบ ส

สภา-สัปดาห์

โดย แก้ว นิรัน

ปรสส์คอนเฟล

โดย บรรพต

1. ตั้งกระจุยเงา

โดย วสิษฐ เตหา

รองหนึ่ง ๆ

โดย แกลง พยั

๕ เกร

ไทย พ.ศ. ๒๕๒๕

ออกอากาศ

โดย ตามที่ ทน

ภาพเหตุการณ์เมื่อ

โดย บัณฑิต

३

กว่า เมื่ออมพลรัฐล้มแล้ว พวกจีน
พึ่งความผิดเห็นพวกของตนเองแล้ว
เกือบ ก็ระเอย ประโยชน์ ให้เกิดขึ้น
แล้วไว้ รอ ผลที่ได้กระทำในสิ่ง
คนทั้งหลายคาดไม่ถึงในอนาคตก็น่า
อึ้งด้วย นั่นคืออมพลพึ่งความผิดเห็น
ของสมาชิกด้วยกัน และยอมให้สมาชิก
ด้วยกันช่วยเหลือกันได้โดยรัฐบาล
ไว้ด้วย ซึ่งนับว่าท่านเป็นเจ้าสำนึก
ที่ยอมพลีภัยภัยใน ในระบอบคอมมิ
๖๐ ปีของอมพล ในวันที่ ๑๙ กรกฎาคม
ค.ศ. ๒๕๐๐.

บันทึกคำขวัญของหนังสือพิมพ์ว่า
“รัฐบาลได้อาศัยกำลัง และการกดขี่เป็น
ที่พึ่ง รัฐบาลนั้นไม่ทิ้งประสงค์ให้เสรี
ภาพ” นั่นคือส่งผลให้เกิดขึ้นแล้ว
แม้ว่าจะส่งผลให้ไม่ทันตาเห็นก็ตาม
แต่การรวมกำลังกันต่อสู้ ของหนังสือ
พิมพ์ในการที่จะสร้างความเห็นคลอเคลีย
เวลานั้น ทำให้หนังสือพิมพ์ตระ
หนักถึงคุณค่าแห่งการรวมกำลัง ที่
เรียกว่าสามัคคีนั้น เป็นอย่างยิ่ง
และก็ได้ก่อประโยชน์อันยิ่งใหญ่ให้
แก่หนังสือพิมพ์ ผู้ที่ได้รับผลผลิต
พลอยได้จากการนี้ด้วย แม้ว่าหนังสือ
พิมพ์และหนังสือสาร บางฉบับนั้น
นอกจากจะไม่ร่วมมือ ในการต่อสู้
แล้ว ยังเอาเข้าไปคู่ต่อสู้หน้า เา
สละยอมไปถูกตีฝ่าเท้าด้วยซ้ำไป เา
ถือว่า นี่คือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของ
นักหนังสือพิมพ์ ที่ร่วมมือกันต่อสู้
เพื่อเสรีภาพของ

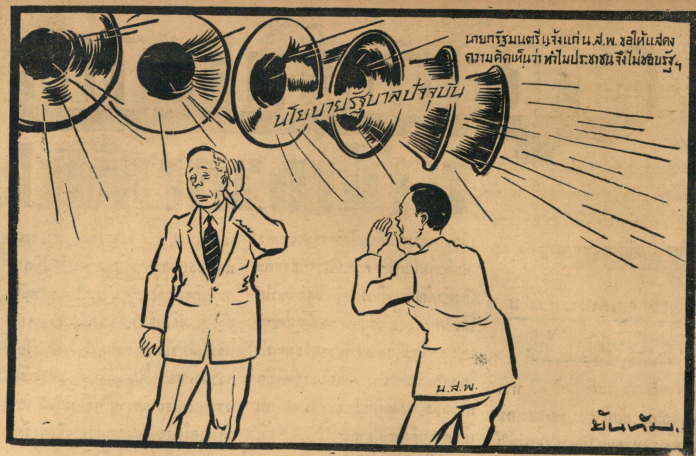
V. 2.

ชีวิตของเขา

โฉมหน้าการเมืองรัสเซีย

ภายใต้การนำของครูสเชฟ.

หลังจากที่ล้มล้างรัฐสภา เลขาธิการ
พรรคคอมมิวนิสต์ ขั้วทางเสรี
เหิงชองไปนอกสูงแล้ว เหตุการณ์
โคกทั่วไปในวงกรรมและสหภาพโซ
เวียตกฎให้แล้ว จะดำเนินไปด้วย

ทวีตเชิงข่าวหลังเสียงเชียร์. จะได้ฟังชัดหน่อย!

ความเรียบร้อย ไม่มีอะไรที่น่าวิตก
โมโลกอฟ ศาสนิกชนเอกของระบอบ
เสถียรภาพโซเวียตลัทธิ กบฏสมิ
พรรคพวกของรัฐบาลถูกปลดออกจาก
ตำแหน่งสำคัญในพรรค และในคณะ
รัฐบาล และการถูกกระทำเช่นนี้
สำคัญยิ่งต่อระบอบสังคมนิยม
กันั้นว่า บุคคลสำคัญเหล่านี้จะถูกนำตัว
ขึ้นศาลพิจารณาความผิด ความข้อ
กล่าวหาว่า คบคิดกับลัทธิอำนาจ ครูส
เชฟ และเปลี่ยนแปลงนโยบายการ
เมืองของพรรค และพลกัพิจารณา
ศาลกตลัทธิประหารชีวิต ให้ตกภายใต้
ความกัอย่างละเอียด หัวหน้การวาง
ของโซเวียตด้วย ก็เป็นอันว่าหมด
ไป ในเมื่อบุคคลเหล่านี้กำลังแย่ง
กันให้ไปดำรงตำแหน่งการงานใหม่
ไม่มีทางที่ลัทธิอำนาจจะมาขึ้นอีก.

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กอว์กี มาเลน
คอฟ ผู้สืบทอดจากจอมเผด็จการสภา
ลัทธิเมื่อปี ๑๙๓๓ ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็น
ผู้อำนวยการโรงงานไฟฟ้าที่คาร์ลสตัด
ทางจากพรหมแดนจีนตะวันตก ๒๐๐ ไมล์
การแต่งตั้งมาเลนคอฟ ซึ่งครั้งหนึ่งเคย
เป็นถึงนายกรัฐมนตรีสหภาพโซเวียตให้

ไปเป็นผู้บัญชาการโรงงานไฟฟ้าครั้งนั้น นอก
จากจะเป็นการลดทอนกำลังแล้ว ยัง
เท่ากับเป็นการแทรกแซง ปล่อยให้
พรรคพวกของครูสเชฟอย่างชัด ๆ เพราะว่า
ลัทธิลัทธินั้น นอกจากจะอยู่ทาง
กรรมลัทธิ ๑,๕๐๐ ไมล์แล้ว สดา
ลัทธิลัทธิโซเวียตลัทธิ สำหรับแทรก
คู้แข่งขันทางการเมืองมาแล้ว อย่าง
เช่น เลออน ตริออสกี ก็เคยถูกเนรเทศ
มาอยู่ทางภาคนี้เมื่อปี ๑๙๒๔. เป็นอันว่า
มาเลนคอฟ ถูกส่งกลับไปยังถิ่นเดิม
เคยใช้สำหรับเป็นนักใน การได้ขึ้นมา
สู่ความมีอำนาจเมื่อ๒๕ปีแล้วมาอีก
หนึ่ง ส่วนโมโลกอฟ อดีตนายกรั
ตวิและรัฐมนตรีต่างประเทศ ซึ่งโลก
ยกย่องกันว่าเป็นนักการทูตชั้นครูบ
จารยของสหภาพโซเวียต ตามข่าว
ไม่มีการยืนยันว่า ถูกลดทอนกำลังมา
เพียง “ที่ปรึกษาทางการเมือง” ของ
กระทรวงต่างประเทศ มีหน้าที่เป็น
เสมือนหนึ่งเสมือนของอัครราชทูต
มนตรีต่างประเทศ ซึ่งเคยเป็นเอกอ
ลกหาโมโลกอฟมาก่อน. แทนที่จะถูก
ปลดไปให้เป็นเอกอัครราชทูต ประจำ
ประเทศอารยันต์ในอเมริกาใต้ ไซบีเรีย
ไปเป็นศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย

หนึ่ง ส่วนลัทธิโซเวียตไปเป็นผู้บัญชา
การโรงงานผลิตวัตถุการก่อสร้าง. พฤ
ติการณ์ทั้งนี้ทำให้พอมองเห็นได้ว่า ครูส
เชฟ แม้ว่าจะก้าวขึ้นมาสู่ความมีอำนาจ
อย่างเด็ดขาดแล้วก็ตาม ก็ยังไม่คิด
เขาเล็ดลัทธิลัทธิทางการเมืองของตน
อย่างนักการเมืองผู้กระหายอำนาจเคย
ปฏิบัติมาแล้ว.

แต่อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ข่าว
แพร่กันอยู่ในสหรัฐอเมริกา หนาว่า
นี่คือใน ยุคการนำของกรัมนิน และ
จอมพล คู้เมนติ ไรโซลอฟ ประธาน
าธิบดีแห่งสหภาพโซเวียต อาจจะ
พลบฟ้าพลบดินถูกกล่าวถึงตามค
ไปก็ยังไม่เห็นกัน, ทั้งนี้เนื่องจาก
ในขณะที่กำลังชิงอำนาจในทางการเมือง
เมื่อปีในวงกรรม กัดถึงเข้าด้วยซ้ำ
เช่น ยังไม่ทราบว่ามีใครเป็นฝ่ายมีชัย
ในที่สุดนั้น บุคคลสำคัญทั้งสองทำ
ท่าจะดีจากครูสเชฟ และนับว่าไม่ยอม
ออกเสียงความผิดของพรรค ให้ถูก
ล้างโมโลกอฟและคณะกรับชา ทำ
ของบุคคลนั้น และไรโซลอฟก็กล่าว
นี้ ขอมจะทำให้ครูสเชฟมีความม
สลับอยู่ แต่การที่ยังคงให้ดำรง
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี อยู่ต่อไปในระบ

นักเพราะครูสเชฟไม่มีความปรารถนาที่จะทำอะไรให้โลกเห็นไปว่า การเป็นปฏิปักษ์แก่ตัวเองในพรรคคอมมิวนิสต์เป็นเรื่องที่ใหญ่โต. ก็ยังถามกันและกันว่านี่คืออะไร? เขายังคงรออยู่ข้างๆ ไปอีกนานสักเท่าไร. เป็นเรื่องที่โลกตะวันตกกำลังจับตามองกันอยู่. แต่เข้าใจว่าเมื่อสงครามเกิดขึ้นแล้ว. หลังจากนั้นก็สองปีต่อมาถึงมีข่าวการเยี่ยมเชโกสโลวาเกียแล้ว. บางทีลูกหนี้อาจทราบว่าอนาคตของคนที่แค้นแค้นแล้วจึงไปเยี่ยมครูสเชฟเป็นการใหญ่. ให้ชาวเชโกสโลวาเกียทราบว่าครูสเชฟให้ประกอบคุณงามความดีไว้มากทีเดียวสำหรับภักดีพิน และทำลายยุทโธปกรณ์ปฏิวัติเพื่อพรรคคอมมิวนิสต์เสียได้อย่างทั่วถึง.

ถ้าหากว่าปลุกานิน ถูกควาดล้างออกไปจาก ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้ว ครูสเชฟก็มีความไว้อย่างเรียบร้อยแล้ว นั่นคือ ฆอมพล กอริชชุกอฟ รัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม ผู้พิชิตเยอรมัน ในสงครามโลกครั้งที่ ๒ และในจีนที่คู่ใจ ของครูสเชฟด้วย. การที่การควาดล้างโมโลตอฟ และคณะออกไปจากวงกรรมสิทธิ์. ทำให้เห็นถึงความจำเป็นที่แท้จริงนี้ ก็เพราะว่าครูสเชฟ ได้รับความสนับสนุนอย่างหนาแน่นจากซุคอฟเพื่อสนับสนุน. ถ้ามีคณะนี้ก็ยังไม่มีอะไร. เหตุการณ์ในรัสเซียจะมีรูปโฉมไปอย่างไรกัน. แต่พวกคุณคักของโซเวียต ทำให้เห็นชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการที่ครูสเชฟกำลังจะสนับสนุนผู้มีอำนาจที่เขาคิดว่าดีที่สุดในเวลานี้. ในกองทัพที่ยังมีหัวแข็งและไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมของครูสเชฟฟอยู่คนหนึ่ง คือ ฆอมพล อเลกซานดรอวิชเลฟ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม. ทั้งนี้เพราะว่า ฆอมพลผู้นี้ไม่ยอมลงมือในการสวท โมโลตอฟและคณะอย่างเช่นซุคอฟ. ครูสเชฟอาจจะเข้มงวดกับพล ผู้นี้เช่นกัน. ดังนั้น "มันสมอง" ที่บรรดาเลขาธิการคอมมิวนิสต์ กองทัพเยอรมันในสงครามโลกครั้งที่สอง นอกจากนั้น ฆอม

พลผู้นี้ยังเป็นพรรคโมโลตอฟ เคียดถูกปลดออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีกลาโหมพร้อมกับกติก โมโลตอฟที่ถูกปลดออกจากรัฐมนตรีต่างประเทศ และนอกจากนี้เขายังเป็นพันธมิตรที่ใกล้ชิดของสตาลินถึงกับได้รับการแต่งตั้ง ให้ให้เป็นเลขาธิการกองทัพโซเวียต เมื่อสงครามโลกครั้งที่สอง. ด้วยเหตุนี้เองทำให้ไม่น่ามีข้อหาอย่างไรที่ ฆอมพล วลีสเลฟ จะถูกปลดออกไปจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกลาโหม ตามโมโลตอฟไปอีกคนหนึ่ง ครูสเชฟย่อมจะปล่อยให้ผู้ที่ในภัยต่ออนาคตของนักวิชาการอยู่ในกองทัพยังคงเป็นกำลังอันสำคัญที่สนับสนุนให้ตนมีอำนาจว่าสนาขึ้นมาครั้งนี้ต่อไปอีกไม่ได้.

โดยเหตุนี้จึงทำให้สันนิษฐานว่า โมโลตอฟการเมืองของรัสเซียอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงกันขึ้นอีก หลังจากที่สองปีมานี้. นักวิจารณ์ครูสเชฟและปลุกานินเห็นทางกันจากเยอรมัน เยอรมันพันธมิตรกับโซเวียตก็เห็นด้วย. เขายังเห็นด้วยแล้ว. ทั้งนี้ก็เพราะว่านักที่อยู่ว่า ครูสเชฟจะต้องพยายามอย่างสุดความสามารถ ที่จะคงอำนาจสูงสูดไว้แต่ในมือเขา โดยไม่ยอมให้เศษ

ไฮ-สปีดอาย

ขึ้นมาเทียบท่าเทียบมโหฬารได้. ในขณะนี้แม้ว่า ครูสเชฟกำลังเป็นฝ่ายชนะทั้งในสหภาพโซเวียตและในกลุ่มประเทศยิวรา. การไปเยี่ยมเยือนเชโกสโลวาเกียเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เป็นการยืนยันให้เห็นว่าประเทศยิวรา ยังคงสนับสนุนครูสเชฟเช่นที่เคยอยู่ ทั้งในโปแลนด์, ฮังการี, เยอรมันตะวันออกซึ่งเป็นแหล่งที่มีผู้นับเคารพเชโกสตาลินกันอยู่มาก. ต่างเห็นกันที่เห็นชอบไปกับการกวาดล้างครูสเชฟไปจากกัน. ในเยอรมันเชโกสโลวาเกียก็เห็นด้วยตามแบบฉบับของลูกพี่อย่างเร็วด้วย. การส่งปลัดกรรัฐมนตรีที่มีหัวนิยมสตาลินออกไปถึงสงคราม. ในเยอรมันประเทศยิวราเหล่านี้ ดูเหมือนจะไม่เป็นเหตุใดที่มีความสำคัญเท่าที่เชโกสโลวาเกีย ซึ่งครูสเชฟพยายามเอาอกเอาใจอยู่ตลอดเวลา. ยูโกสลาเวียก็ไม่นับเหมือนกัน. ที่ครูสเชฟสามารถจะเอาโมโลตอฟออกไปได้. เพราะโมโลตอฟผู้นี้เป็นผู้ที่รักสันติกับกติกามารยาท ประมุขของยูโกสลาเวียสมัยสตาลิน

ยังครองอำนาจอยู่. เข้าใจว่าถ้าไปสนับสนุนสหภาพยิวรา. ก็ได้กับครูสเชฟก็ควรจะนับเป็นชัยชนะไปอีก. เมื่อครูสเชฟจะ เดินทาง ไปเยี่ยมคิโด อีกครั้งหนึ่งในเร็วๆ นี้.

แต่อย่างไรก็ตาม, แม้ว่าจะได้ขจัดเอาพวกที่ ไม่ชอบปรองดองกับกลุ่มประเทศตะวันตกแล้วก็ตามสันนิษฐานว่าทางการเมืองระหว่างประเทศยังหาได้มันไปไม่ได้ในทางใดเลย. ความหวังจะได้เห็นท่าทีอันอ่อนข้อในการประชุมลอสอัลจอร์ซึ่งกำลังประชุมกันอยู่. ที่ลอนดอนก็ยังไปปรากฏ ปลุกานิน และครูสเชฟยังคงกล่าวปราศรัยโจมตีสหรัฐอเมริกาอยู่เรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์นั้น. ถูกครูสเชฟแฉแวงเรื่องสร้างระเบิดปรมาณูที่สหภาพโซเวียต. ปราศจากนักมีนภาพอันน่าอับอายต่อชีวิตมนุษย์แล้ว. จะเรียกว่าครูสเชฟเปิดสอตาได้อย่างไร. เมื่อนำมาใช้ทำงานที่สกปรก. นั่นคือสังหารมนุษย์ให้ตกตายเป็นเหต.▲

แก้ว ไกรพร.

มาเดนาพ้อมมา - 1

ไฮ-สปีดตาชั่ง

จากศาล

มอริทินเหาะ.

บั้งคัต แชนเฮียะ
โง้วโง้ว แร่ฟุ้ง
ทูนคัต แชนย้ง
ไผ่เหวี่ยง แร่ฮ้อง

๔ การฟูกขอลดข้อทิม "กองฮั่ว" แห่งฮ่องกง เห็นฟ้าเข้ามาประลองไฟทักขิมฟูกขอลดไทย ในกรุงเทพา หล่นจากไฟฟ้าแข่งขิมฟูกขอลดไทย และฝากลงกลางการเลนของเขาเป็นที่พอสมควรแล้ว ก็ระเกะทางกลดขิมฮ่องกง ซึ่งเรรวราเพื่อนฝูงในคณะเดินทางไปก่อน.

การเดินทางกลับเกาะฮ่องกงของนักฟูกขอลดจึงกล่าว เกร็ดมชื้อชาวฮ่องกงเมืองไทย ไปเป็นของฝากขรรษามิตรสหายและแทน ทางฮ่องกงเป็นว่านอนไม่หลับ แค้นในขบวนการเดินทางกลดนี้ นายบงกค แชนเฮียะเป็นบุคคลแรกที่ระเกะทางกลดไปก่อน ไทย

ออกเดินทางในวันที่ ๔ ก.ค. ๒๕๐๐ เมื่อวันเดินทางมาถึงเจ้าทิมฮั่วของผ่านห้องพัก ผู้โดยสารคามระเบียนที่ผ่านศุลกากรคอนเทย์น แต่แล้วในวันนั้นไปใกล้พบเพราะปรากฏว่า ขรรษาฮั่วของที่นำมาจาก ประเทศไทยนั้นมีของต้องห้ามรวมอยู่ด้วยคือ "มอร์ฟีน" รวม ๑๓,๕๐๐๐ กรัม คิดเป็นเงิน ๕๔,๘๐๐ บาท ซึ่งทางตำรวจไทย พ.ศ.๖๖ จิต รัตนภาณู และเจ้าหน้าศุลกากรจับได้ ทางเจ้าหน้าที่จึงกล่าวโทษอาชญากรรมว่า การเดินทางกลดจำเป็นต้องระวังไว้.

หลังจากดำเนินการสอบสวนก็ให้ตัวผู้ต้องหาเพิ่มอีก ๓ คนก็กล่าวหาว่า มามมาแล้ว การสอบสวนขึ้นโรงพัก เขาก็ ๕ คนให้กล่าวว่า "ไม่รู้เรื่อง" เป็นของผิดกฎหมายไทยคนๆ ทั้งในประทศไทยฝากไปให้เพื่อน ที่ฮ่องกงเขาจึงรับไว้ เมื่อสอบสวนเรียบร้อยแล้ว ทาง ร.ท.ท. ทองแท่ง สัตยชัย แห่งกองปราบปรามมณฑล ก็นำนักฟูกขอลดทั้ง ๔ คนไปฝากขังที่กองบังคับการของพระ

นครเหนือ ก่อนดำเนินคดีในชั้นศาล มีกำหนด ๖ วัน ทางผู้ฝากจึงทำคำร้องว่า ผิดกลด ๕ เป็นผู้กระทำความผิด ความผิดพยายาม นำของต้องห้ามไปนอกวางชาวด่านกัก อันเป็นการผิดกฎหมาย ศาลพิจารณาแล้วอนุญาตให้ ความขอ-

เป็นตัวแทนฟูกขอลด ทั้ง ๕ ต้องพบกับกฎหมายไทยเป็นครั้งแรกในทางคดีไป จะมีความเชื่อของเขารอเป็นการเจตนาอัน นอกที่ไว้รับโทษตามกฎหมายก็เท่ากับเพราะ "มีอำนาจ" ของตัวทำผิดกฎหมายของตนกระทำความผิด

หากการนำสิ่งของเขา ไปมาสมควรนำสืบได้ ก็เป็นอย่างนี้ว่า "ขออย่างขม" ▲
"บิลลิ่ง"

จากโรงขัง

ยาเข้ากั.

รอบสปีดที่หนึ่งแล้ว ร.ท. สัมฤทธิ์ บุรณะหาญ นายทหารม้าระบือเห็นระเือนคนทีโซครวัยที่สุกเพราะถูกทรมานเสียพิพม์แทบทุกอณู ประโคมข้าวและประจาน การกระทำอันน่าเกลียดของเขาอย่างไม่มีความละอาย ประสาชนทุกทรวงทุกซอกมีแต่สาปแช่งเสียงเสียงกึกก้อง ทั้งนั้น การกระทำของ

เขาคือ เขาได้พ่ายแพ้ผู้สาวคนหนึ่ง ซึ่งเป็นน้องสาวของเพื่อนเก่าๆ ไปพล่าพรหมจรรย์เสียไปโดยใช่ "ยารัก" สำหรับผสมพันธุ์ มีอย่างแรงใส่กาแฟให้กิน.

อย่างไรก็ดีสิ่งที่แล้วเคย หลานขึ้นมาแล้วก็มีเคยมีเรื่องเขาขึ้นผิดใจกันเอง จึงมีวาทะที่ ร.ท. สัมฤทธิ์ มีเป็นข้อคิดหรือเรื่องประจักษ์ และกล่าวประจักษ์ขึ้นในการกระทำที่ชั่วร้าย.

ข้าพเจ้าก็ไม่ถึงเลยว่าคุณอย่าง ร.ท. สัมฤทธิ์ ที่ว่าร้ายถึงชนชั้นครู และก็ไม่ทราบ การคิดมาอย่างนี้แล้ว ระกระทำการเป็นเช่นนี้ การกระทำเช่นนั้น มีไม่ใช่นักข้าพเจ้าไปยื่นเขาเล่ากันว่า ตำรวจ.ร.ท. สัมฤทธิ์ หรือการอย่างนั้นจริงใช้เพียงแค่ "กองขม" เท่านั้นที่พอ แต่ ร.ท. สัมฤทธิ์ กลดไชยปลุก ถ้าหนัก ของสัตว์เรไร ลานมาไว้ด้วยคนอย่างนั้นเท่ากับ คือการเข้าสู้หญิงให้ตายแก่ๆ นั่นแหละคือมร.พ. ที่ว่าตัวเองสั่งให้หน้าเขาวัว ชื่อนั้นถ้าถูกพิพม์ไปให้ช่วยกันรักษาให้คนแก่กลายเป็นเป็นบุคคล ที่น่าสงสาร ที่สุดตลอดชั่วชีวิตเพราะ "ยารัก" ของสัตว์มันแรงเหลือกำลังที่จะระคายทานให้พอ.

แต่ฉันเหาะ เรื่องของเรื่องมันก็มีขึ้นไป แล้วแต่คนที่ล่องเข้าไปเป็นจริงในศาลคดีนั้น ในที่นี้ ข้าพเจ้าจึงขอพลาภัยให้ก่อน และจะให้คิดตามในแบบที่ควรเป็นในโอกาสต่อไป. ▲

นักสืบ.

มันฮารตพงศ์ประเลศ "๗"

เป็นเหตุให้เจอห้อง.

หนุ่มน้อยหนานมิล อายุเพียงหกรขวบช เป็นผู้มีสัระรูปร่างสันตึกที่เมื่อครบเกณฑ์ทหารตามกฎหมายเลยต้องถูกเกณฑ์ และถูกส่งเข้าประจำการ ที่ ร.๑๑ ร.๖ อันการเป็นทหารนั้นก่ในทรวงมันอยู่แล้วว่ามัน ล้ายาคลาขยเพิ่มใจ ยามระกึกก็ไม่ค่อยจะได้นอน และยามระนอนก็ไม่เป็นเช่นกั้น คงทำการฝึกการทรมานแต่ถืออาวุธเกือบทั้งวัน และหาหาการกินนมเล้าก็อยู่ในชั้นแม่หย่อยอย่างลึกๆ กันว่าข้าวแคงแคงมันถึง (อ่านต่อหน้า ๘๔)

จัดกันแปรมาไปเลย !

ขบวิจารย์ โตย....."ตราภัย"

การสืบ

ภายในประเทศ.

พิบูลย์บุคกิจ: ท่านจอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีหัวหน้าพรรคมนักศิลากล่าวไว้ว่า "ไม่เห็นมีทางที่

พรรคอื่นจะเป็นรัฐบาลได้นอกจากพรรคมนักศิลา และหากรัฐบาลสมมุติมนักศิลาอยู่ไม่ได้ คณะรัฐประหารก็อยู่ไม่ได้" ฟังดูแต่ผิว ๆ ก็ดูเหมือนว่าท่านไอ้จ๋วนและไม่ใช่คนประชาธิปไตยเสียเลย เพราะตามระบอบประชาธิปไตยการเข้าออกของรัฐบาลเป็นของปกติธรรมดา ไม่ใช่เพราะการเมืองเข้ามาผูกขาดเป็นรัฐบาลกลางกลางหาได้ไม่! แต่เมื่อพิจารณาจากความจริงของการเมืองไทยในขณะนี้แล้ว ท่านจอมพลกล่าวออกมาด้วยความจริงใจตามความรู้สึกของท่าน และก็เป็นความจริงจริง เพราะรัฐบาลมนักศิลาทรงกายอยู่ใต้ความอานาถทางานุหลัง เติมนอกประเทศในอเมริกาใต้ และข้อสำคัญที่สุดก็คือ มีเสียง ส.ส.ประมาณ ๒ สมัยสนับสนุนอยู่ตลอดกาล จะเห็นได้ในวงรัฐสภาชั้นนอก การเลือกประธานสภาและรองประธานเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่พรรคมนักศิลาได้ทั้ง ๓ ตำแหน่งก็เพราะคะแนนเสียงจาก ส.ส. ประมาณ ๒ ตัวปราศจาก ส.ส. ที่พรรคมนักศิลาเลือกตั้งขึ้นเองแล้ว รัฐบาลท่านจอมพลก็ตั้งมั่นในความนี้เอง ในเมื่อรัฐบาลมนักศิลาอยู่คนเดียว ส.ส. ประมาณ ๑ เป็นที่พึ่งอันแท้จริงไม่ได้แล้ว ก็เลยฝากเนื้อฝากตัวกับ ส.ส. ประมาณ ๒ ยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อนก็เท่านั้นนายกรัฐมนตรีได้เรียกประชุม ส.ส.ประมาณ ๒ วันก่อนให้สนับสนุนรัฐบาลนี้ออกไปแทนชื่อเดิมฝ่ายรัฐบาล ท่านจอมพลน่าจะไม่ได้เคยเกลียดกลัวพรรครัฐประหารเลย และโดยที่ ส.ส. ประมาณ ๒ มีคณะรัฐประหารเป็นสมาชิกอยู่มาก จอมพลได้ก็เลยบอกกล่าวรัฐบาลนี้ที่มีคณะรัฐประหารก็เข้ามาไปด้วยอย่าไปยุ่งกับการ์รัฐบาลมนักศิลาไม่ก็กระตุกมือกับ ส.ส. ประมาณ ๑ เสียแล้วด้วยเหตุอาจออกไปมากและยังระมัดระวังอีก แต่ รัฐบาลนี้ไม่มั่นคง และพรรคนี้จะเข้ามาเป็นรัฐบาลก็ไม่ได้แล้ว เว้นแต่ ส.ส. ประมาณ ๒ รวมพรรคออกไปเหมือน ส.ส. ประมาณ ๑ ดังนั้นท่านจอมพลจึงพูดได้เต็มปากว่า ไม่มีพรรคใดจะเป็นรัฐบาลได้ ซึ่งเห็นความจริงในการอยู่ใต้ของระบอบประชาธิปไตยจอมพลคงไม่แปลกออกไปจากกลุ่มของระบอบประชาธิปไตย ไทยสมมุติเช่นอังกฤษ อเมริกาและฝรั่งเศส.

ส่วนศาสตราจารย์ ตูกิจ นิยมานเทินท์ ส.ส. เชียงใหม่หัวหน้าพรรคสหภูมิก็กล่าวถึงงานข้ามกับท่านนายกรัฐมนตรีว่า "พรรคอื่น ๆ จะรับรัฐบาลได้เสมอ ไม่อย่างนั้นบ้านเมืองก็อยู่ไม่ได้หรืออยู่ได้ก็เพราะเพียงพวกเราดา กลุ่มเดียว ก็คือกลุ่มจอมพลแปลกเช่นนี้หรือ?" ถ้อยคำของคุณ

สุภานันต์ถูกคิดตามระบอบประชาธิปไตยด้วยตนตก แต่จัดกับระบอบประชาธิปไตยของไทย ถ้าหาก ส.ส.ประมาณ ๒ ยังมีความซื่อสัตย์กับคุณผู้พรรคมนักศิลาแล้วพรรคอื่นก็ทำอะไรไม่ได้! แต่ ส.ส. ประมาณ ๒ ระบอบเป็น "ตัวอื้อ" ของพรรคมนักศิลาหรือไม? มาใน ๒-๓ วันนี้ซัดสยบเสียแล้วถ้าถึกมีทวี โตยประจักษ์ชัด ไม่เคยเป็นลูกของพรรคมนักศิลา ขึ้นมาเมื่อใดรัฐบาลนี้อาจล้มเมื่อหนึ่งเมื่อใดก็ได้ เพราะเราทราบว่า ส.ส. ประมาณ ๒ หลายคนที่เห็นด้วยของทวีโตยรู้ถึงความลอบใจที่ตัวเองมีขึ้นว่าเป็นสาวก ของพรรคมนักศิลา ที่ประชาชนพลเมืองรังเกียจและเสื่อมชราอยู่ทั่วกัน.

ทั้ง ๆ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีปฏิเสธว่าคณะรัฐประหารไม่ได้แตกแต่ปรากฏการณ์ต่างของท่านเอง พล. ตัน ชุมพวัน สมควรว่าคณะรัฐประหารบางคนจึงทำให้เห็นว่า ส.ส. ประมาณ ๒ ซึ่งมีคณะรัฐประหารว่าด้วยจำนวนได้แตกกันด้วย เพราะมีหลายคนที่ต้องการเมื่อไรว่าที่พรรคมนักศิลาเป็นอำนาจซัดก็ ที่พรรคคณะรัฐประหารบางคนพูดขึ้นโดยชัดแจ้ง แต่คนจัดพรรคมนักศิลาคนกับรัฐสภายุทธศาสตร์สาธิตคนหนึ่งหน้ากับและที่พูดอยู่ก่อนหน้ามกราคมคณะรัฐประหารเสียแล้ว คณะรัฐประหารหลายในได้ถอนไป นอกจากนั้นพรรคมนักศิลาเป็นคณะกรรมการจัดเลือกตั้งในได้ฉ้อฉลพรรคการเมืองอื่นก็จัดเลือกตั้งได้ ร.ท.อ. เปียม รุณโรจน์ ออกมาทำหนังสือขอร้องนายกรัฐมนตรี และเข้าได้ ส.ส. สมวัน จันทราสาร ออกมาทำหนังสือขอร้องสภาคนเป็น จึงสรุปหนึ่งว่า ดังนั้นในไม่ช้าพรรคไทยทวีโตยได้แต่คนจัดการพรรคมนักศิลาเท่านั้น ก็เมื่อคนไปซื้อชื่อผู้พูดอยู่ก่อนหน้ามาช่วยพรรคทวีโตย และกลุ่มพวกเป็นบงการ จอมพล สมุติ ธนะวรัตน์ เข้าเป็นส่วกรขึ้นใหม่แล้ว ๒ นี้จึงมีความระแวงใจให้แก่ท่านจอมพลได้ ๒ มาก แม้ก็เพราะจิตใจการเมืองนี้เข้าที่ก็จริงใจก็ตามที่แต่คือชื่อ เข้าใจในทางการเมือง การของพรรคมนักศิลาไม่ได้อยู่แล้วและเพราะสมาชิกหลายไปเท่านั้น แต่คนหลายคนที่จัดตั้งที่ระหว่างในพรรคนี้ที่ไปด้วยความจริงใจและสาวไว้ให้ทั้งทั้งที่ในพรรคหลายไปเองก็.

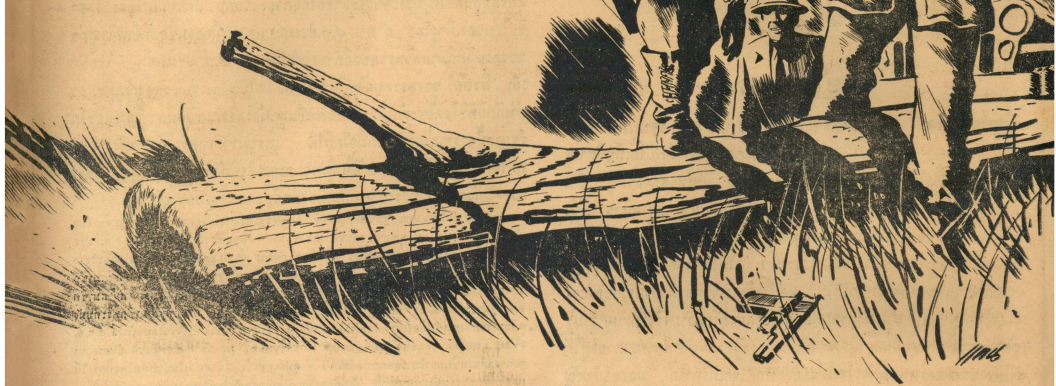
ท่านนายกรัฐมนตรีจึงกล่าวไว้ ถ้ามีการเปลี่ยนรัฐบาลไม่ใช่พรรคมนักศิลาอาจมีการปฏิวัติอีกก็ได้ ซึ่งท่านไม่อาจได้! เพราะชายหน้าชาวต่างประเทศ เราเห็นว่าเราขายหน้าชาวต่างประเทศนั้นยังไม่สำคัญเท่ากับการขึ้นหน้าภายในประเทศที่กระพริบกระพริบเกิดขึ้นแล้วจิตใจของคนเมืองและข้าราชการ บ้านเมืองระทึกใจโรมลงไปอีกยิ่งกว่านี้ เพราะถ้าปฏิวัติสำเร็จก็จะเกิดสมมุติชนกิตติ์ใหญ่ในให้มือสุดหนึ่ง รุณโรจน์ชากิและราชฐานเป็นมหาเศรษฐิกคนอีก ดังนั้นการพูดของท่านจอมพล แม้จะเป็นการพูดทาง ส.ส.ความเห็น ก็ตาม แต่มีผู้กล่าวเป็นวิธีความนั้น เพราะการเมืองไทยนี้จาก ปืน ไปไม่พ้น และสิ่งนี้ในไม่ช้าก็ทวีความว่าระบอบนี้มีปฏิวัติขึ้นไม่ช้าก็เร็วเท่านั้น ด้วยว่าการปฏิวัติเป็นอีกดีของเมืองไทยที่จะแก้ความความเหลื่อมล้ำได้ชั่วคราว เมื่อแก้ความความเหลื่อมล้ำนั้น คนคนเท่านั้นเองอยู่ส่วนความและระบอบคือไอ้จ๋วน เว้นแต่ความความไม่มั่นคงสมมุติเช่นพลเอก ดอกกลาส แม่คือเออร์ แม่ทัพมอริกันผู้สามารถยอมขึ้นต่ออติประธานาธิบดีมอริกัน ทรูแมน (หรือชื่อเป็นโพธิ์นาม) โดยคุณผู้ภาพเมื่อถูกปลุกจากแม่ทัพใหญ่ในขณะนั้นออกไกล ฐานเป็นไปอย่างการทำสงครามกับจีนแดงเมื่อใดนั้นเหตุการณ์ปฏิวัติอาจสาปสูญไปได้ แต่ทั้งนี้เหตุผลจริง เพราะนายทหารใหญ่ของไทยไม่ได้อำนาจอย่างของทหาร ประเทศประชาธิปไตยที่คนไปว่าเรือนมา แต่ใจเขาเป็นอย่างทหารชนิก (อ่านต่อหน้า ๓๐)

หัว หน้าสถานีราชบุรีจึงเล่าเรื่องต่อไป.

“ครับ ผมจะตามแผนที่นั้น ผมออกจากโรงพักไปตามถนนสายนี้ แล้วจึงตัดออกถนนหลวง ผ่านสถานีเดิมบ้านนี้ตรงนี้ เลี้ยวตรงไปยังบ้านคุณวันชัยและคุณเรณูชบอภ และใต้พบศพบ้านหลังนั้น”

“ผมจะเอาภาพถ่ายให้คุณคงจะแรงได้ถูกต้องว่าเป็นอะไร” อัยการซัก.

“แน่นอน” สารวัตรรับ “ภาพเป็นภาพบ้านที่ผมพบศพผู้ตาย ศพ

พบในท้องทางตะวันตกเฉียงใต้ของบ้าน.”

“คุณเป็นผู้ให้ภาพถ่ายภาพเหล่านี้ใช่ไหม” อัยการซักอีก.

“เปล่า เป็นหน้าที่ของผู้ถ่ายที่จะต้องถ่ายอยู่แล้ว เมื่อเกิดคดีเช่นนี้”

“คุณเคยดูภาพเหล่านี้มาก่อนแล้ว?”

“ครับ โดยหน้าที่”

“คุณสั่งการอะไรบ้างเมื่อมาถึงบ้านและพบศพแล้ว?”

“ผมสั่งทุกคนที่ไปกับผมไม่ให้แตะต้องอะไร”

“นอกจากศพคุณพบอะไรมีอะไรบ้าง?”

“มีสองสามอย่าง” สารวัตรตอบอย่างตริ่กตรอง.

“อะไรบ้าง?” อัยการซัก.

“ตะเกียบนั้นนั่น ใส่ของมันถูกใจจนดับ น้ำมันเกือบเต็มตะเกียบ และกระดูกสันหลังที่หน้าต่าง และ...”

“ถ้าหากพบานไขคำว่ากระดูกสันหลังตะเกียบ นั่นคือคำสรุปสุดท้ายของการให้การเป็นพยาน” วิศวขึ้นขึ้นคัง ศาลพะยักหน้าเห็นด้วยอัยการเตือนศาล.

“ครับ ผมจะไม่ให้พยานบอกว่ามีกระดูกสันหลัง และ ผมจะถามใหม่ ให้เขาตอบเพียงว่ามีหรืออยู่ที่หน้าต่าง คุณสารวัตร รูปที่หน้าต่างลักษณะอย่างไร?”

“กอลม ผม เป็นรูปเหล็กถูปั้น.๓๕” พอพยานตอบขาดคำเสียงคนฟังก็หัวเราะครืน ศาลจึงต้องรีบให้สบบปากคำ อัยการซักต่อไป

“คุณได้ตรวจดูรอยบนหลังแล้ว?”

“ครับ และยังได้ถ่ายรูปไว้ด้วย”

อัยการเอภาพให้ หัวหน้าสถานีราชบุรีจึงยืนยันว่าใช่.

“นอกจากนั้นผมยังได้เอากระดูกหน้าต่างนั้นออกมาบันทึกไว้ด้วยถ้ากลัวไปวิ่งแสงด้วย”

“คุณทำเพื่ออะไร?”

“ถ้าไม่ให้กระดูก แยกออกจากกัน เพราะที่รู้มรือว่าไว้ไว้ ทากไม่ผิดก็คิดกันไว้ อาจจะมีหลุดออกจากกัน หากมีอะไรมาทำให้กระดูกแตก”

ขณะนั้นเจ้าพนักงานได้เอารอยไม้กรอหนึ่ง ซึ่งมีหน้าต่างกระดูกอยู่ข้างในมาส่งให้ อัยการจึงรีบไปให้พยานดู

“นั่น ใช่ไหม?”

“ใช่ เมื่อผมเอาตัวไปวิ่งแสง ยึดโคบายรอยแล้ว จึงเรียงข้างกระดูกกระดูกให้มาวัดกระดูก ออกกายานหน้าต่าง เขาก็ยอมให้ไว้เพื่อค้นแรก”

เป็นพัก อัยการมีแผนที่จะถามอีก.๓๕ พบในคุณทั้ง ทั้งจากที่บ้านประมาณ๑๒๐๐ ฟุต ตรงข้ามกับหน้าต่าง ด้านที่พบศพ

ภาพประกอบโดยนิพนธ์ ‘แทน’

“คุณวันชัยที่คุณเรณูชบอภอะไรกับคุณบ้างเมื่อไปพบศพ?” อัยการซัก คนทั้งในศาลพากันนิ่งและจ้องมองหัวหน้าสถานีราชบุรีเป็นตาเดียว.

“กับชบอภบ้างเหมือนกัน” เป็นคำตอบเขียน

“ใครพูดว่าอย่างไร?” อัยการซักอย่างจริงจัง

วิศวลุกขึ้นยืนอย่างรวดเร็ว และขอร้องต่อศาล.

“ผมขอคัดค้านคำพูดใดๆ ของคุณเรณู ถ้าหากไม่ได้อยู่ในฐานะจำเลย” เขาพูดเสียงดัง “แต่ผมจะไม่คัดค้านไม่ว่าเรื่องใดๆ ที่จำเลยจะให้ทราบ”

หรือโคใด ๆ ที่จำเลยได้ให้การแล้ว”
 “ก็มากครับคุณวิทย์” คุณศุภชัย
 ร่ำอย่างพอใจในคำขอเล่าของเขาคือ
 คัล พวงเขาหันมาทางพยานที่กำลัง
 นั่งรอฟังคดีอยู่.

“คุณวันชัยขออะไรคุณบ้าง?”
 “คุณวันชัยบอกว่ารู้ว่ามีบ้านอยู่
 ที่ไหน เพราะว่าเมื่อสามสี่ปีที่ผ่านมา
 เขาก็มาคุกสถานนั้น เพื่อตกลงใจว่าจะ
 ซื้อหรือไม่ และเขาก็ไม่ได้มาที่นอก
 คุกทั้งวันเกิดเหตุ แต่เมื่อคุณวันชัย
 ได้ไปมีคดีกับเขาจึงต้องมา เขาก็
 พยายามหาเงินเก็บเงิน และคุณวันชัย
 บอกว่าไม่ทราบแล้ว สามีของเขามา
 มีบ้านอยู่ไหนอีกแห่งหนึ่ง”

การประคารมซึ่งแนบเนียนด้วยเหตุผลเข้มข้มยิ่ง

“คัล” อัยการกุสิดพูทเหมือน
 มีความมั่นใจอะไรสักอย่าง “ผมขอภา
 ระทรวงข้อเท็จจริงอีกสักข้อ คุณวัน
 ชัยให้การกับคุณว่าคงแค่โกหกรวมเรื่อง
 มีการขายบ้านหลังนั้น เมื่อสามสี่ปี
 มาแล้ว และได้มาคุกเพียงครั้งเดียวที่
 ผู้ชายขายออกเท่านั้นหรือ เขาไม่ได้มา
 คุกสถานนั้นอีกหลังจาก สามสี่ปีที่ผ่านมา
 แล้ว?”

“ถูก เขาให้การอย่างนั้น” หัว
 หน้าสถานยืนยัน.

“คุณได้พิสูจน์อะไรอะไรบ้าง หรือ
 แปล่าในบริเวณบ้านหลังนั้น”
 “ผมได้กระทำแล้ว”

“มีรอยอะไรบ้าง” อัยการซัก
 เหมือนเขา.

“รอยย่นรอยน้” พยานตอบ

เรียบๆ

“คุณสามารถ ที่จะให้รายละเอียด

ต่อศาลได้ไหม?”

“ผมได้ถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน

แล้ว”

“ภาพเหล่านี้ใช่ไหม” อัยการ

เอารูปให้พยานตรวจหน้า.

“ใช่ เป็นภาพที่ผมส่งให้ถ่ายไว้”

“ขอความกรุณา ช่วยให้การละเอียด

เกี่ยวกับภาพพื้นที่น้อย” อัยการพูดย้ำๆ

พยานจึงให้รายละเอียด เกี่ยวกับ

ภาพเหล่านั้น ถึงรอยย่น และคำประ

กอบสันนิษฐาน.

“ภาพเหล่านี้” อัยการซักต่อไป

“จากหมายเลข ๓-๒๓-๔ มีอะไร

เป็นรอยย่นสลับบ้าง?”

“ภาพเหล่านี้บอกว่า รดเลี้ยวตรง

ไหน หลังจากฝนตก มีรอยอยู่ที่ดินใน

ระยะเวลาที่เกิดฆาตกรรม”

“เพราะเหตุว่าฝนตกในวันนั้น รอย

ย่นทั้งสี่ข้อจึงปรากฏ และคุณได้ถ่ายรูป

ไว้?”

“ครับ”

“คุณจำได้ไหมว่า ฝนตกครั้งสุดท้าย

เมื่อวันไหน?”

“จำได้ เมื่อวันที ๔ และตอนเช้า

โตมร... ๗. แสงเขียน

การพิจารณาคดี ที่ศาลนัดแรก
 เต็มไปด้วย ชั้นเชิง อัน คมกร้าว
 ระหว่าง อัยการผู้เจนสั่งเวียน
 กับทนายความหนุ่มอารมณ์เย็น

ของวันที่ ๕”

“นั่นคือคืนวันจันทร์ และเช้านี้

อังคารใช่ไหม?”

“ใช่ ฝนตกเมื่อราวสี่โมงเช้า

ของวันอังคาร”

“แล้วก็เวลาที่คุณมาขังขังนั่น หลัง

นั้นก็จำเลยและคุณวันชัยนั่น แล้วคืน

ตรงนั้นเป็นอย่างไร?”

“แต่ก็เกือบสนิทแล้ว”

“มีรอยลึกลับรอยลึกอย่างไหน?”

“ใช่ แต่รอยรอยตกในภาพ ๓-๒-๓-๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๑๐๐-๑๐๑-๑๐๒-๑๐๓-๑๐๔-๑๐๕-๑๐๖-๑๐๗-๑๐๘-๑๐๙-๑๑๐-๑๑๑-๑๑๒-๑๑๓-๑๑๔-๑๑๕-๑๑๖-๑๑๗-๑๑๘-๑๑๙-๑๒๐-๑๒๑-๑๒๒-๑๒๓-๑๒๔-๑๒๕-๑๒๖-๑๒๗-๑๒๘-๑๒๙-๑๓๐-๑๓๑-๑๓๒-๑๓๓-๑๓๔-๑๓๕-๑๓๖-๑๓๗-๑๓๘-๑๓๙-๑๔๐-๑๔๑-๑๔๒-๑๔๓-๑๔๔-๑๔๕-๑๔๖-๑๔๗-๑๔๘-๑๔๙-๑๕๐-๑๕๑-๑๕๒-๑๕๓-๑๕๔-๑๕๕-๑๕๖-๑๕๗-๑๕๘-๑๕๙-๑๖๐-๑๖๑-๑๖๒-๑๖๓-๑๖๔-๑๖๕-๑๖๖-๑๖๗-๑๖๘-๑๖๙-๑๗๐-๑๗๑-๑๗๒-๑๗๓-๑๗๔-๑๗๕-๑๗๖-๑๗๗-๑๗๘-๑๗๙-๑๘๐-๑๘๑-๑๘๒-๑๘๓-๑๘๔-๑๘๕-๑๘๖-๑๘๗-๑๘๘-๑๘๙-๑๙๐-๑๙๑-๑๙๒-๑๙๓-๑๙๔-๑๙๕-๑๙๖-๑๙๗-๑๙๘-๑๙๙-๒๐๐-๒๐๑-๒๐๒-๒๐๓-๒๐๔-๒๐๕-๒๐๖-๒๐๗-๒๐๘-๒๐๙-๒๑๐-๒๑๑-๒๑๒-๒๑๓-๒๑๔-๒๑๕-๒๑๖-๒๑๗-๒๑๘-๒๑๙-๒๒๐-๒๒๑-๒๒๒-๒๒๓-๒๒๔-๒๒๕-๒๒๖-๒๒๗-๒๒๘-๒๒๙-๒๓๐-๒๓๑-๒๓๒-๒๓๓-๒๓๔-๒๓๕-๒๓๖-๒๓๗-๒๓๘-๒๓๙-๒๔๐-๒๔๑-๒๔๒-๒๔๓-๒๔๔-๒๔๕-๒๔๖-๒๔๗-๒๔๘-๒๔๙-๒๕๐-๒๕๑-๒๕๒-๒๕๓-๒๕๔-๒๕๕-๒๕๖-๒๕๗-๒๕๘-๒๕๙-๒๖๐-๒๖๑-๒๖๒-๒๖๓-๒๖๔-๒๖๕-๒๖๖-๒๖๗-๒๖๘-๒๖๙-๒๗๐-๒๗๑-๒๗๒-๒๗๓-๒๗๔-๒๗๕-๒๗๖-๒๗๗-๒๗๘-๒๗๙-๒๘๐-๒๘๑-๒๘๒-๒๘๓-๒๘๔-๒๘๕-๒๘๖-๒๘๗-๒๘๘-๒๘๙-๒๙๐-๒๙๑-๒๙๒-๒๙๓-๒๙๔-๒๙๕-๒๙๖-๒๙๗-๒๙๘-๒๙๙-๓๐๐-๓๐๑-๓๐๒-๓๐๓-๓๐๔-๓๐๕-๓๐๖-๓๐๗-๓๐๘-๓๐๙-๓๑๐-๓๑๑-๓๑๒-๓๑๓-๓๑๔-๓๑๕-๓๑๖-๓๑๗-๓๑๘-๓๑๙-๓๒๐-๓๒๑-๓๒๒-๓๒๓-๓๒๔-๓๒๕-๓๒๖-๓๒๗-๓๒๘-๓๒๙-๓๓๐-๓๓๑-๓๓๒-๓๓๓-๓๓๔-๓๓๕-๓๓๖-๓๓๗-๓๓๘-๓๓๙-๓๔๐-๓๔๑-๓๔๒-๓๔๓-๓๔๔-๓๔๕-๓๔๖-๓๔๗-๓๔๘-๓๔๙-๓๕๐-๓๕๑-๓๕๒-๓๕๓-๓๕๔-๓๕๕-๓๕๖-๓๕๗-๓๕๘-๓๕๙-๓๖๐-๓๖๑-๓๖๒-๓๖๓-๓๖๔-๓๖๕-๓๖๖-๓๖๗-๓๖๘-๓๖๙-๓๗๐-๓๗๑-๓๗๒-๓๗๓-๓๗๔-๓๗๕-๓๗๖-๓๗๗-๓๗๘-๓๗๙-๓๘๐-๓๘๑-๓๘๒-๓๘๓-๓๘๔-๓๘๕-๓๘๖-๓๘๗-๓๘๘-๓๘๙-๓๙๐-๓๙๑-๓๙๒-๓๙๓-๓๙๔-๓๙๕-๓๙๖-๓๙๗-๓๙๘-๓๙๙-๔๐๐-๔๐๑-๔๐๒-๔๐๓-๔๐๔-๔๐๕-๔๐๖-๔๐๗-๔๐๘-๔๐๙-๔๑๐-๔๑๑-๔๑๒-๔๑๓-๔๑๔-๔๑๕-๔๑๖-๔๑๗-๔๑๘-๔๑๙-๔๒๐-๔๒๑-๔๒๒-๔๒๓-๔๒๔-๔๒๕-๔๒๖-๔๒๗-๔๒๘-๔๒๙-๔๓๐-๔๓๑-๔๓๒-๔๓๓-๔๓๔-๔๓๕-๔๓๖-๔๓๗-๔๓๘-๔๓๙-๔๔๐-๔๔๑-๔๔๒-๔๔๓-๔๔๔-๔๔๕-๔๔๖-๔๔๗-๔๔๘-๔๔๙-๔๕๐-๔๕๑-๔๕๒-๔๕๓-๔๕๔-๔๕๕-๔๕๖-๔๕๗-๔๕๘-๔๕๙-๔๖๐-๔๖๑-๔๖๒-๔๖๓-๔๖๔-๔๖๕-๔๖๖-๔๖๗-๔๖๘-๔๖๙-๔๗๐-๔๗๑-๔๗๒-๔๗๓-๔๗๔-๔๗๕-๔๗๖-๔๗๗-๔๗๘-๔๗๙-๔๘๐-๔๘๑-๔๘๒-๔๘๓-๔๘๔-๔๘๕-๔๘๖-๔๘๗-๔๘๘-๔๘๙-๔๙๐-๔๙๑-๔๙๒-๔๙๓-๔๙๔-๔๙๕-๔๙๖-๔๙๗-๔๙๘-๔๙๙-๕๐๐-๕๐๑-๕๐๒-๕๐๓-๕๐๔-๕๐๕-๕๐๖-๕๐๗-๕๐๘-๕๐๙-๕๑๐-๕๑๑-๕๑๒-๕๑๓-๕๑๔-๕๑๕-๕๑๖-๕๑๗-๕๑๘-๕๑๙-๕๒๐-๕๒๑-๕๒๒-๕๒๓-๕๒๔-๕๒๕-๕๒๖-๕๒๗-๕๒๘-๕๒๙-๕๓๐-๕๓๑-๕๓๒-๕๓๓-๕๓๔-๕๓๕-๕๓๖-๕๓๗-๕๓๘-๕๓๙-๕๔๐-๕๔๑-๕๔๒-๕๔๓-๕๔๔-๕๔๕-๕๔๖-๕๔๗-๕๔๘-๕๔๙-๕๕๐-๕๕๑-๕๕๒-๕๕๓-๕๕๔-๕๕๕-๕๕๖-๕๕๗-๕๕๘-๕๕๙-๕๖๐-๕๖๑-๕๖๒-๕๖๓-๕๖๔-๕๖๕-๕๖๖-๕๖๗-๕๖๘-๕๖๙-๕๗๐-๕๗๑-๕๗๒-๕๗๓-๕๗๔-๕๗๕-๕๗๖-๕๗๗-๕๗๘-๕๗๙-๕๘๐-๕๘๑-๕๘๒-๕๘๓-๕๘๔-๕๘๕-๕๘๖-๕๘๗-๕๘๘-๕๘๙-๕๙๐-๕๙๑-๕๙๒-๕๙๓-๕๙๔-๕๙๕-๕๙๖-๕๙๗-๕๙๘-๕๙๙-๖๐๐-๖๐๑-๖๐๒-๖๐๓-๖๐๔-๖๐๕-๖๐๖-๖๐๗-๖๐๘-๖๐๙-๖๑๐-๖๑๑-๖๑๒-๖๑๓-๖๑๔-๖๑๕-๖๑๖-๖๑๗-๖๑๘-๖๑๙-๖๒๐-๖๒๑-๖๒๒-๖๒๓-๖๒๔-๖๒๕-๖๒๖-๖๒๗-๖๒๘-๖๒๙-๖๓๐-๖๓๑-๖๓๒-๖๓๓-๖๓๔-๖๓๕-๖๓๖-๖๓๗-๖๓๘-๖๓๙-๖๔๐-๖๔๑-๖๔๒-๖๔๓-๖๔๔-๖๔๕-๖๔๖-๖๔๗-๖๔๘-๖๔๙-๖๕๐-๖๕๑-๖๕๒-๖๕๓-๖๕๔-๖๕๕-๖๕๖-๖๕๗-๖๕๘-๖๕๙-๖๖๐-๖๖๑-๖๖๒-๖๖๓-๖๖๔-๖๖๕-๖๖๖-๖๖๗-๖๖๘-๖๖๙-๖๗๐-๖๗๑-๖๗๒-๖๗๓-๖๗๔-๖๗๕-๖๗๖-๖๗๗-๖๗๘-๖๗๙-๖๘๐-๖๘๑-๖๘๒-๖๘๓-๖๘๔-๖๘๕-๖๘๖-๖๘๗-๖๘๘-๖๘๙-๖๙๐-๖๙๑-๖๙๒-๖๙๓-๖๙๔-๖๙๕-๖๙๖-๖๙๗-๖๙๘-๖๙๙-๗๐๐-๗๐๑-๗๐๒-๗๐๓-๗๐๔-๗๐๕-๗๐๖-๗๐๗-๗๐๘-๗๐๙-๗๑๐-๗๑๑-๗๑๒-๗๑๓-๗๑๔-๗๑๕-๗๑๖-๗๑๗-๗๑๘-๗๑๙-๗๒๐-๗๒๑-๗๒๒-๗๒๓-๗๒๔-๗๒๕-๗๒๖-๗๒๗-๗๒๘-๗๒๙-๗๓๐-๗๓๑-๗๓๒-๗๓๓-๗๓๔-๗๓๕-๗๓๖-๗๓๗-๗๓๘-๗๓๙-๗๔๐-๗๔๑-๗๔๒-๗๔๓-๗๔๔-๗๔๕-๗๔๖-๗๔๗-๗๔๘-๗๔๙-๗๕๐-๗๕๑-๗๕๒-๗๕๓-๗๕๔-๗๕๕-๗๕๖-๗๕๗-๗๕๘-๗๕๙-๗๖๐-๗๖๑-๗๖๒-๗๖๓-๗๖๔-๗๖๕-๗๖๖-๗๖๗-๗๖๘-๗๖๙-๗๗๐-๗๗๑-๗๗๒-๗๗๓-๗๗๔-๗๗๕-๗๗๖-๗๗๗-๗๗๘-๗๗๙-๗๘๐-๗๘๑-๗๘๒-๗๘๓-๗๘๔-๗๘๕-๗๘๖-๗๘๗-๗๘๘-๗๘๙-๗๙๐-๗๙๑-๗๙๒-๗๙๓-๗๙๔-๗๙๕-๗๙๖-๗๙๗-๗๙๘-๗๙๙-๘๐๐-๘๐๑-๘๐๒-๘๐๓-๘๐๔-๘๐๕-๘๐๖-๘๐๗-๘๐๘-๘๐๙-๘๑๐-๘๑๑-๘๑๒-๘๑๓-๘๑๔-๘๑๕-๘๑๖-๘๑๗-๘๑๘-๘๑๙-๘๒๐-๘๒๑-๘๒๒-๘๒๓-๘๒๔-๘๒๕-๘๒๖-๘๒๗-๘๒๘-๘๒๙-๘๓๐-๘๓๑-๘๓๒-๘๓๓-๘๓๔-๘๓๕-๘๓๖-๘๓๗-๘๓๘-๘๓๙-๘๔๐-๘๔๑-๘๔๒-๘๔๓-๘๔๔-๘๔๕-๘๔๖-๘๔๗-๘๔๘-๘๔๙-๘๕๐-๘๕๑-๘๕๒-๘๕๓-๘๕๔-๘๕๕-๘๕๖-๘๕๗-๘๕๘-๘๕๙-๘๖๐-๘๖๑-๘๖๒-๘๖๓-๘๖๔-๘๖๕-๘๖๖-๘๖๗-๘๖๘-๘๖๙-๘๗๐-๘๗๑-๘๗๒-๘๗๓-๘๗๔-๘๗๕-๘๗๖-๘๗๗-๘๗๘-๘๗๙-๘๘๐-๘๘๑-๘๘๒-๘๘๓-๘๘๔-๘๘๕-๘๘๖-๘๘๗-๘๘๘-๘๘๙-๘๙๐-๘๙๑-๘๙๒-๘๙๓-๘๙๔-๘๙๕-๘๙๖-๘๙๗-๘๙๘-๘๙๙-๙๐๐-๙๐๑-๙๐๒-๙๐๓-๙๐๔-๙๐๕-๙๐๖-๙๐๗-๙๐๘-๙๐๙-๙๑๐-๙๑๑-๙๑๒-๙๑๓-๙๑๔-๙๑๕-๙๑๖-๙๑๗-๙๑๘-๙๑๙-๙๒๐-๙๒๑-๙๒๒-๙๒๓-๙๒๔-๙๒๕-๙๒๖-๙๒๗-๙๒๘-๙๒๙-๙๓๐-๙๓๑-๙๓๒-๙๓๓-๙๓๔-๙๓๕-๙๓๖-๙๓๗-๙๓๘-๙๓๙-๙๔๐-๙๔๑-๙๔๒-๙๔๓-๙๔๔-๙๔๕-๙๔๖-๙๔๗-๙๔๘-๙๔๙-๙๕๐-๙๕๑-๙๕๒-๙๕๓-๙๕๔-๙๕๕-๙๕๖-๙๕๗-๙๕๘-๙๕๙-๙๖๐-๙๖๑-๙๖๒-๙๖๓-๙๖๔-๙๖๕-๙๖๖-๙๖๗-๙๖๘-๙๖๙-๙๗๐-๙๗๑-๙๗๒-๙๗๓-๙๗๔-๙๗๕-๙๗๖-๙๗๗-๙๗๘-๙๗๙-๙๘๐-๙๘๑-๙๘๒-๙๘๓-๙๘๔-๙๘๕-๙๘๖-๙๘๗-๙๘๘-๙๘๙-๙๙๐-๙๙๑-๙๙๒-๙๙๓-๙๙๔-๙๙๕-๙๙๖-๙๙๗-๙๙๘-๙๙๙-๑๐๐๐-๑๐๐๑-๑๐๐๒-๑๐๐๓-๑๐๐๔-๑๐๐๕-๑๐๐๖-๑๐๐๗-๑๐๐๘-๑๐๐๙-๑๐๑๐-๑๐๑๑-๑๐๑๒-๑๐๑๓-๑๐๑๔-๑๐๑๕-๑๐๑๖-๑๐๑๗-๑๐๑๘-๑๐๑๙-๑๐๒๐-๑๐๒๑-๑๐๒๒-๑๐๒๓-๑๐๒๔-๑๐๒๕-๑๐๒๖-๑๐๒๗-๑๐๒๘-๑๐๒๙-๑๐๓๐-๑๐๓๑-๑๐๓๒-๑๐๓๓-๑๐๓๔-๑๐๓๕-๑๐๓๖-๑๐๓๗-๑๐๓๘-๑๐๓๙-๑๐๔๐-๑๐๔๑-๑๐๔๒-๑๐๔๓-๑๐๔๔-๑๐๔๕-๑๐๔๖-๑๐๔๗-๑๐๔๘-๑๐๔๙-๑๐๕๐-๑๐๕๑-๑๐๕๒-๑๐๕๓-๑๐๕๔-๑๐๕๕-๑๐๕๖-๑๐๕๗-๑๐๕๘-๑๐๕๙-๑๐๖๐-๑๐๖๑-๑๐๖๒-๑๐๖๓-๑๐๖๔-๑๐๖๕-๑๐๖๖-๑๐๖๗-๑๐๖๘-๑๐๖๙-๑๐๗๐-๑๐๗๑-๑๐๗๒-๑๐๗๓-๑๐๗๔-๑๐๗๕-๑๐๗๖-๑๐๗๗-๑๐๗๘-๑๐๗๙-๑๐๘๐-๑๐๘๑-๑๐๘๒-๑๐๘๓-๑๐๘๔-๑๐๘๕-๑๐๘๖-๑๐๘๗-๑๐๘๘-๑๐๘๙-๑๐๙๐-๑๐๙๑-๑๐๙๒-๑๐๙๓-๑๐๙๔-๑๐๙๕-๑๐๙๖-๑๐๙๗-๑๐๙๘-๑๐๙๙-๑๑๐๐-๑๑๐๑-๑๑๐๒-๑๑๐๓-๑๑๐๔-๑๑๐๕-๑๑๐๖-๑๑๐๗-๑๑๐๘-๑๑๐๙-๑๑๑๐-๑๑๑๑-๑๑๑๒-๑๑๑๓-๑๑๑๔-๑๑๑๕-๑๑๑๖-๑๑๑๗-๑๑๑๘-๑๑๑๙-๑๑๒๐-๑๑๒๑-๑๑๒๒-๑๑๒๓-๑๑๒๔-๑๑๒๕-๑๑๒๖-๑๑๒๗-๑๑๒๘-๑๑๒๙-๑๑๓๐-๑๑๓๑-๑๑๓๒-๑๑๓๓-๑๑๓๔-๑๑๓๕-๑๑๓๖-๑๑๓๗-๑๑๓๘-๑๑๓๙-๑๑๔๐-๑๑๔๑-๑๑๔๒-๑๑๔๓-๑๑๔๔-๑๑๔๕-๑๑๔๖-๑๑๔๗-๑๑๔๘-๑๑๔๙-๑๑๕๐-๑๑๕๑-๑๑๕๒-๑๑๕๓-๑๑๕๔-๑๑๕๕-๑๑๕๖-๑๑๕๗-๑๑๕๘-๑๑๕๙-๑๑๖๐-๑๑๖๑-๑๑๖๒-๑๑๖๓-๑๑๖๔-๑๑๖๕-๑๑๖๖-๑๑๖๗-๑๑๖๘-๑๑๖๙-๑๑๗๐-๑๑๗๑-๑๑๗๒-๑๑๗๓-๑๑๗๔-๑๑๗๕-๑๑๗๖-๑๑๗๗-๑๑๗๘-๑๑๗๙-๑๑๘๐-๑๑๘๑-๑๑๘๒-๑๑๘๓-๑๑๘๔-๑๑๘๕-๑๑๘๖-๑๑๘๗-๑๑๘๘-๑๑๘๙-๑๑๙๐-๑๑๙๑-๑๑๙๒-๑๑๙๓-๑๑๙๔-๑๑๙๕-๑๑๙๖-๑๑๙๗-๑๑๙๘-๑๑๙๙-๑๒๐๐-๑๒๐๑-๑๒๐๒-๑๒๐๓-๑๒๐๔-๑๒๐๕-๑๒๐๖-๑๒๐๗-๑๒๐๘-๑๒๐๙-๑๒๑๐-๑๒๑๑-๑๒๑๒-๑๒๑๓-๑๒๑๔-๑๒๑๕-๑๒๑๖-๑๒๑๗-๑๒๑๘-๑๒๑๙-๑๒๒๐-๑๒๒๑-๑๒๒๒-๑๒๒๓-๑๒๒๔-๑๒๒๕-๑๒๒๖-๑๒๒๗-๑๒๒๘-๑๒๒๙-๑๒๓๐-๑๒๓๑-๑๒๓๒-๑๒๓๓-๑๒๓๔-๑๒๓๕-๑๒๓๖-๑๒๓๗-๑๒๓๘-๑๒๓๙-๑๒๔๐-๑๒๔๑-๑๒๔๒-๑๒๔๓-๑๒๔๔-๑๒๔๕-๑๒๔๖-๑๒๔๗-๑๒๔๘-๑๒๔๙-๑๒๕๐-๑๒๕๑-๑๒๕๒-๑๒๕๓-๑๒๕๔-๑๒๕๕-๑๒๕๖-๑๒๕๗-๑๒๕๘-๑๒๕๙-๑๒๖๐-๑๒๖๑-๑๒๖๒-๑๒๖๓-๑๒๖๔-๑๒๖๕-๑๒๖๖-๑๒๖๗-๑๒๖๘-๑๒๖๙-๑๒๗๐-๑๒๗๑-๑๒๗๒-๑๒๗๓-๑๒๗๔-๑๒๗๕-๑๒๗๖-๑๒๗๗-๑๒๗๘-๑๒๗๙-๑๒๘๐-๑๒๘๑-๑๒๘๒-๑๒๘๓-๑๒๘๔-๑๒๘๕-๑๒๘๖-๑๒๘๗-๑๒๘๘-๑๒๘๙-๑๒๙๐-๑๒๙๑-๑๒๙๒-๑๒๙๓-๑๒๙๔-๑๒๙๕-๑๒๙๖-๑๒๙๗-๑๒๙๘-๑๒๙๙-๑๓๐๐-๑๓๐๑-๑๓๐๒-๑๓๐๓-๑๓๐๔-๑๓๐๕-๑๓๐๖-๑๓๐๗-๑๓๐๘-๑๓๐๙-๑๓๑๐-๑๓๑๑-๑๓๑๒-๑๓๑๓-๑๓๑๔-๑๓๑๕-๑๓๑๖-๑๓๑๗-๑๓๑๘-๑๓๑๙-๑๓๒๐-๑๓๒๑-๑๓๒๒-๑๓๒๓-๑๓๒๔-๑๓๒๕-๑๓๒๖-๑๓๒๗-๑๓๒๘-๑๓๒๙-๑๓๓๐-๑๓๓๑-๑๓๓๒-๑๓๓๓-๑๓๓๔-๑๓๓๕-๑๓๓๖-๑๓๓๗-๑๓๓๘-๑๓๓๙-๑๓๔๐-๑๓๔๑-๑๓๔๒-๑๓๔๓-๑๓๔๔-๑๓๔๕-๑๓๔๖-๑๓๔๗

เรื่องสั้น-สั้นการเมือง สัปดาตร์วันสัปดาตร์

ขอบ "กาบกลาง"

นารี ยอดรัก.

ผมมีข่าวดีที่จะแจ้งให้คุณทราบ
ทั้งจริงอย่างผมบอกคุณด้วยตัวเอง
แต่คิดขัดด้วยการประชุมสภา ยังมี
เรื่องสำคัญๆ ที่ผมจะทวงไม่ได้
จึง ขอบอก คุณ ทางจดหมายฉบับนี้
ก่อน เพื่อคุณจะได้ใจและเตรียม
ตัวเป็นเจ้าสาวของผม ความฝันที่
เราคอยกันมานานปี บัดนี้กำลัง
จะมันลู่ถึงจุดหมายปลายทางของมัน
แล้ว คำถามที่คุณเคยถามผมบ่อยๆ
ว่าเมื่อไรเราจะได้ แต่งงานกันเสียที
และผมตอบคุณว่า ยังไม่พร้อมทุก
ครั้ง จนคุณเงืองอดและระแวงว่าผม
จะไม่รักคุณจริงนั้น บัดนี้ขอให้คุณ
เลิกคิดได้ เพราะเราจะได้แต่งงาน
กันในวันอันใกล้ที่สุด ซึ่งเราจะตกล
งกันเมื่อผมได้พาคุณแล้วผม

พร้อมที่จะให้ความสุขแก่คุณได้ทุกอย่างตามที่ผมตั้งใจ คุณคงสงสัย
ว่าผมไปไร่รวยมาจากไหน ผมก็กำลังจะบอกคุณอยู่เดี๋ยวนี้แล้วและขอ
ให้คุณถือเป็นความลับอย่างที่สุด นี่เพราะผมไว้วางใจคุณเท่ากัตัวผมเอง
และคุณก็จะได้มาร่วมชีวิตกับผมอยู่แล้ว ผมจึงเปิดเผยให้คุณทราบ

คุณคงไม่ทราบว่าผมเสียค่าน้ำที่เคยใช้กับคุณว่า จะไม่ทำตัวเธอให้ใคร
ปรารถนาได้ว่าเป็น ส.ส. โสภณ เพราะผมยังเป็น ส.ส. อิศระที่ไม่ขึ้นแก่พรรค
โดยขั้วจนกระทั่งบัดนี้ แต่ได้มีผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง หยิบยื่นเงินก้อนใหญ่ให้ผมจำ
นวนหนึ่งเพื่อสนับสนุนเขาโดยลับๆ ๗ ซึ่งเขาเรียกกันว่า "ใต้ดิน" ผมได้ใคร่
ตรองดูแล้วเห็นว่าถ้าผมปฏิเสธเงินจำนวนนี้ ผมก็อาจจะไร้โอกาส และคงจะไม่
มีหวังได้แต่งงานกับคุณ เพราะเพียงแต่เงินเดือน ส.ส. ของผมมันไม่เพียงพอที่
จะเก็บหอมไว้ได้ ผมจึงตกลงใจรับเอา เพราะนอกจากมันจะทำให้ผมได้แต่งงาน
กับคุณโดยเร็วแล้ว ข้อเสียของมันก็ไม่เสีย เพราะผมไม่ได้แสดงตัวโดยเปิดเผย
เขย่าวเป็นเสียงสนับสนุน ผมรู้ว่าเดี๋ยวนี้พวก ส.ส. โดยมากก็ทำกันแบบนี้ การ
เมืองยุคนี้อาศัยเป็นยุคใต้ดิน เมื่อคนอื่นเขาเล่นใต้ดินกันเราก็ต้องไม่ทำตัวให้กว่า
เขา ถ้าเราพยายามเก็บเป็นความลับให้มืดซิดใครจะรู้? คณะมนตรีชนของเราก็ไม่
เสีย เพราะเราจะสนับสนุนก็แต่เรื่องที่สำคัญ เรื่องที่ไม่ล่าอาชญากรก็มีโอกาส
ทำคะแนนนิยมของเราได้ตามใจ คุณเห็นไหมว่าการเล่นใต้ดินมันเป็นประโยชน์
เพียงไร.

ใต้ดิน

ด้วยเงินจำนวนนี้ ผมได้ซื้อที่ดิน
แปลงหนึ่งและเตรียมที่จะปลูกบ้านวังซ
เป็นเรือนหอสำหรับเราทั้งสอง แต่ที่ยัง
รอการจะปลูกหากับคุณเสียก่อน เพื่อจะ
ได้ให้คุณออกความคิด ที่จะทำให้นั้นเป็น
สวรรค์สำหรับเราด้วยกัน คุณไปรดเตรียม
ตัวไว้รอผมนะ ยอดรัก และถ้าคุณต้อง
การอะไรขอให้บอกผม ผมมีเงินพอที่จะ
จ่ายเพื่อเจ้าสาวของผมอย่างเพียงพอ
กำลังแรงนี้ ที่จะได้กลับไปรับขวัญ
คุณอยู่ทุกมา.

วันวันวังซของผมกับคุณ.

บ้างรักดี.

(อ่านต่อหน้า ๓๕)

ที่บริเวณบ้านหลังที่พิศพ ท่ออาณานิ
ผลกถารายไป"

"คุณมีรูปนารีหรือเปล่า?"

"มี"

มีการนำเอารูปถ่าย รอยขางรด
ยนี้มาให้ดู

"คุณพบอะไรบ้าง?" อัยการ
ชักข้อไป ศาลรู้สึกสนใจต่อภาพเหล่านี้
นัก วิเคราะห์ถึงเหตุเห็นโคนนี้

"รอยเหมือนคน ขยิบขาง ลาย
ของขาง และสันคิ้วขางสันคิ้วเหมือน
กัน" ทิวทัศน์ด้านนี้ คอยอย่างหนัก
แน่น ในศาลিয়েไป อัยการหันไป
ทางวิทัศน์ ๗

"เชิญคุณถามพยานไว้"
วิทัศน์ถูกขยับขึ้น เขาชี้ไปยังแผ่น
กระถางหน้าศาลาที่วางอยู่

"คุณว่า เป็นคนออกเอากกระถ
หน้าข้างพยานนี้ออกใช่ไหม"

"ผมควมรู้ดีที่ข้างกักระถาง
ออก" พยานตอบ

"คุณก็เห็นการออกกระถาง น
อจากาหน้าข้างกักระถางเวลา

"ครม"
"แล้วคุณให้เขาเอาเข้ากรม
ไว้"

"ครม"
"คุณคงเห็นการกระทำของข้าง
กระถางกักระถางนั้น"

"ครม"
"ก้านไหนเป็นก้านนอก และก้าน
ไหนเป็นก้านข้างใน ขอโทษ" มีเสียง

ที่เรารวากก้นหนึ่ง เมื่อพยานยังไม่

"ผมไม่ทันสังเกตครม เพราะ
กระถางใส่เหมือนก้นทั้งสองก้าน"

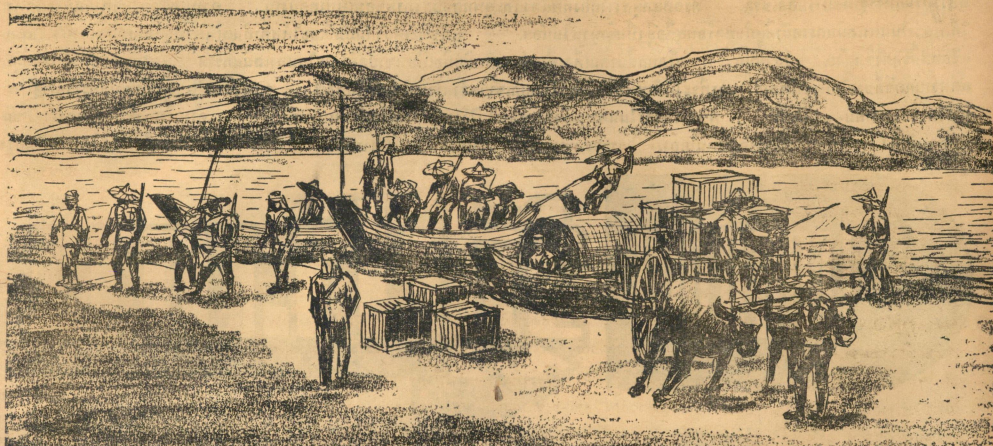
"ถูก แต่ว่ามันคงมีก้านหนึ่ง
เป็นก้านที่อยู่ข้างนอก และอีกก้านหนึ่ง
อยู่ข้างใน ถูกไหมครม"

คุณถูกขยับหัวคิ้วคิ้วคิ้วคิ้วคิ้วคิ้ว และ
เขา ๗

"มีประโยชน์อะไรของศาลาถาวร
การถาวรขอยกไปเข้าเรื่องเงิน เป็นการถาวร
ทำของ เขาไหน เขาของ หลวงไหน หลวง
พจน เพราะกระถางใส มีความจำเป็นอย่างไร
ที่จะสอดถนน ค้านไหนอยู่ข้างนอกและค้านไหน
อยู่ข้างใน?" (อ่านต่อหน้า ๓๕)

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒ 11 ทีวี นิคมทวี้ง..ภาพ • บรรพต สิงห์พันธุ์..พักย์

พระยาศรีสุริยราช

๙๔. โดยสัญญาที่ฝรั่งเศส บัณฑิตรัฐบาลสยามในครั้งนั้น รัฐบาลสยามจำเป็นต้องให้คำสัญญาว่า จะต้องยอมให้กองทหารฝรั่งเศส บิดจันทน์เอาไว้ จนกว่าการเจรจากับฝ่ายแค้นสำเร็จ.

๙๕. ขณะนั้นทหารมลายูยังคงอยู่แหลมสิงห์ จำเป็นอพยพออกจากกรมกอง เพื่อให้ทหารฝรั่งเศสพำนักอยู่ ทหารไทยต้องโยกย้ายไปอำเภอจันทน์โดยด่วน.

การต่อสู้ระหว่างตรोटสกีกับสตาลิน (ต่อ)

ขบวนการรวมการและทหารได้เคลื่อนไปตามถนนในนครเลนินกราด พลาซโหรั้งเหยียหมื่นขณะผ่านหน้าวังเครีต และผ่านที่แห่งของคณะกรรมการกลางพรรคบอลเชวิกที่กำลังประชุมกันอยู่. ครั้นแล้วก็ไปออกกันข้างๆ ที่น่องครีทอสกี พลาซเปลี่ยนเสียงเขี่ยครีทอสกีวรับพรแห่งรัฐประหารบอลเชวิก. ครีทอสกีผู้สร้างกองทัพแดงและผู้พิทักษ์สิทธิของสหภาพคอมมิวนิสต์. ความเคลื่อนไหวทั้งนี้ก็จะแสดงให้เห็นว่า ในนครเลนินกราดยังมีผู้สนับสนุนครีทอสกีอยู่เป็นจำนวนมาก. แต่ขณะเดียวกันนั้นก็เผยให้เห็นความอ่อนแอของครีทอสกีที่ครีทอสกีจัดตั้งขึ้นด้วย. ในวันนั้น หากครีทอสกีนำคนแค่เพียงจำนวนหมื่นมือเดียวเข้ายึดอำนาจในนครเลนินกราด เขาก็จะยึดได้โดยง่าย. แต่ทว่าบุคคลที่บังคับบัญชาเหล่ากรรมกรที่จะให้ทำหน้าที่หน่วยจู่โจมบุกเข้ายึดอำนาจหาใช่ อันโตโนฟ ออฟเซียนโก เหมือนเมื่อคราวทำรัฐประหารในเดือนตุลาคม ๑๙๑๗ ไม่. พวกกรรมกรในนครเลนินกราดต่างไปไว้วางใจในเว็บฟัฟหนี่ของเขา. ต่างก็เกรงว่าพลึงครวกับขัณฑ์จะชนะเมเนจนิสกีหัวหน้าตำรวจลับปรักการกับผู้ใกล้ชิดตัว หากครีทอสกีพวกอยู่ในกรุง

เบตเซต

รัฐประหาร

โดย จิบตา จิบตาเสรี

ครีทอสกี

นักยุทธวิธีรัฐประหาร

มอสโคว์มาก เหมือนดังที่มิอยู่ในนครเลนินกราด ฝ่ายรัฐบาลก็คงแพ้อย่างไม่มีปัญหา. แต่ฐานะของครีทอสกีเวลานั้นอ่อนแอเต็มทีแล้ว. เขาได้นิ่งดูดาให้ฝ่ายสตาลินวิตรอนกำลังของเขา มาเป็นเวลานานเกินไป. ปลดปล่อยให้สตาลิน รังควานจับกุมข่มขู่และเนรเทศพวกเขาตามใจชอบ. เป็นเวลานานทีเดียว ที่เขานิ่งดูดาให้พวกของเขาทยอยกันตีคืน ออกห่างหรือทำการทรยศต่อเขา. แม้พวกที่เคยแสดงความกล้าหาญหนักแน่นให้ประจักษ์มาแลก็พลอยเป็นไปกับเขาด้วย. เมื่อครีทอสกีเกิดสำนึกในความโอ้อ้อของเขาขึ้นมา. เขาก็ได้เข้าต่อสู้ยังมิได้ชีวิต. ความทะนงตัวและความเหี้ยมโหด เจอ

ด้วย ความ แค้น ได้ถูกโผลงขึ้น อีกในวิญญาณของเขา. ทำให้วาระของเขาเต็มไปด้วยความรุนแรงเผด็จร้น. แต่ถึงอย่างความหมกมุ่นพร้อมกันไปด้วย. บุรุษผู้มิใช่คนซัดเซบด นอนดาสัน และลึกด้วยพิษไข้และการถอนถอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความที่รุนแรงสาธาดะ. ความกลัวในงานและโรคทหารก่อพันผู้กรรมกร และ ทหารที่ป้อกระเส้าและเต็มไปด้วยความมรณะ. มิใช่ครีทอสกีแห่งปีค.ศ. ๑๘๖๒ ถึง ๑๘๖๔ ซึ่งเป็นบุรุษที่กล้าหาญ ร่าเริงแจ่มใส และซื่อสัตย์ซื่อตรงนัก. หากกลับเป็นครีทอสกีแห่งปีค.ศ. ๑๘๖๖ ถึง ๑๘๖๗ เป็นครีทอสกี สัมผัสการรัฐประหารบอลเชวิกโค่นรัฐบาลเกอรณสกีเป็นครีทอสกี

ครีทอสกีบาบย่นถึงขนาด จะกรากเข้าทุบโหลงแก้วซึ่ง

จอมพลสดาธิบดี
 นักต่อต้านรัฐประหารของคอมมิวนิสต์

สัปดาห์ยาวพวกหวั่นระแวงเก่า ก็ถกถก
ถกถามเมืองพนาสูรไป. และเมื่อ
ทอรัสก็โยนแหวนพญามรณะ. เผลไป
ด้วยความกระตือรือร้นของทอรัส. โย
ผลจากการปล่อยมือของทอรัสก็ความ
กระตือรือร้นก็ได้นำมาสู่ความถูก
ทรมานและโรงงานต่างๆ ในกรุงมอส
โคว์. แคร่รอสก็ตั้งบริษัทขึ้นในเขต
วิลิกันของชน. เขาได้ต้องการใช้
ประชาชนในภายภาคหน้า. หากยัง
คุมงานได้หนักพอไหม ขึ้นเขาและยัง
ขึ้นเขาจริงๆไหม ในการทำงานรับ
หาโค่นตัดไม้. เขามิได้มุ่งรับซื้อ
อำนาจด้วยวิธีของ โยหรือการรวม
ถกซื้อในโคร์บูค. หากด้วยการใช้
เหตุอันแย่งหากำขึ้นอำนาจ เมื่อที่
เขาได้ใช้ให้หมดแล้ว เมื่อที่ยัง
มีผู้คนมากมายถูกเขาเบียดเบียน.

รัฐบาลไทยเคยกล่าวได้กระมัง
สถานกำลังจัดตั้งธนาคารกลางการปฏิ
วัติโคเณรเทศมาตั้งแต่เริ่มมาบรรณ
กรรมสมัยนี้ในไม่ช้าก็คิดหาหนทาง
แทนที่อย่างใดแห่งการก่อความไม่
สวาทภายในประเทศจนกว่าจะมีเหตุ
ยังกรุงธนบุรีไว้ เพื่อร่วมงานฉลองนั้น
ฝ่ายศรีอยุธยาเป็นงานฉลอง เป็น
ส่วนของอยุธยาเหมือนกัน. เราจะลอง
หาเหตุผลมาสนับสนุน ความไม่ชอบ
เหตุโคเณรเทศด้วยเหตุนี้ให้ดู
เราจะพิจารณาในทางข้อนี้สามข้อ
เราจะพิจารณาในทางข้อนี้สามข้อ
มันเป็นเป็นชัยชนะทั้งนี้ให้ดูว่าเมื่อคราว
โคเณรเทศในเมื่อ ๗. หรือหก
มันใจว่าอย่างไรเสียคนผู้แทนกรม
ที่มาจากประเทศต่าง ๆ ก็จะได้ถูก
ปฏิบัตการโคเณรเทศในเมื่อครั้ง
ครั้งนั้น แล้วตัวการเคลื่อนไหวของ

บรรจุศพอาบยาเลนิน แล้วคร่าไปเลี้ยวจากฮวงซุ้ย...!

சிவகாம

สิงหนธร

๑
๒
๓
๔
๕
๖
๗
๘
๙
๑๐
๑๑
๑๒
๑๓
๑๔
๑๕
๑๖
๑๗
๑๘
๑๙
๒๐
๒๑
๒๒
๒๓
๒๔
๒๕
๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐
๕๑
๕๒
๕๓
๕๔
๕๕
๕๖
๕๗
๕๘
๕๙
๖๐
๖๑
๖๒
๖๓
๖๔
๖๕
๖๖
๖๗
๖๘
๖๙
๗๐
๗๑
๗๒
๗๓
๗๔
๗๕
๗๖
๗๗
๗๘
๗๙
๘๐
๘๑
๘๒
๘๓
๘๔
๘๕
๘๖
๘๗
๘๘
๘๙
๙๐
๙๑
๙๒
๙๓
๙๔
๙๕
๙๖
๙๗
๙๘
๙๙
๑๐๐

ดอกเตอร์ ชิงนวี เกิดเมื่อ ปีค.ศ. ๑๙๓๕ ขณะที่แผ่นดินเกิด
หลังสงครามยุติได้การปกครองแบบจักรพรรดิ ชีวิตในวัยเยาว์ เขา
ได้รับการศึกษาอย่างดีจากโรงเรียนของชนชั้นร่ำรวยมั่งคั่ง อาจเป็นสิ่งที่
ที่แถมแถมอยู่ในตัวของวิไลธรรมชาติ หรือจากอิทธิพลของการศึกษา
ที่ตัวรักก็ตามแต่ วิไลคิดเป็นปราชญ์ไทย และพยายามได้หาสิ่งนั้น
ผลคือเขาถูกจับกุมในเวลา ๑๖ ปี พร้อมกับโทษหนักที่จำคุกด้วยการ
ประหารจนขาดข้อก่อเกี่ยวเนื่องจากนั้น

เมื่อผนึกกับเกอทัสก็เขียนลงผู้บัญชาเผด็จการชาวโครเอเชียใน
ปี ค.ศ.๑๙๑๔ พร้อมบันทึกงานในวิทยานิพนธ์ที่ใหญ่วิกฤตเกิดขึ้นสู่สภาพ
อันวุ่นวาย โปแลนด์เข้าออกกิจการไปยงสหรัฐอเมริก ไซเวลาคือ
นายอยู่ในสหรัฐอเมริกเพียง ๖ ปี ก็ไปเรียนต่อจน M.A. จากมหาวิทยาลัย
ฮาร์วาร์ดและ Ph.D. จากมหาวิทยาลัยชิคาโก

กตยคนผู้มาทูลมึ วิจารณ์รกรงานต่อท่านญบ.น.

แคว้นที่นางงานได้กินอยู่ได้ไม่ทันข้ามชวษย์ ก็ถึงหนึ่งไปชาวเป็น
การชอนออกประเทศ ที่นั่นเวลาชวษานที่ตุ่กลึง ๓๓ ปี กว่ำระกลึงก็คู้ผู้ขัน
เบิกเมืองนชองเขาได้กัการทงน. แต่อย่างไรก็. ถึงระปี. แต่่งานของ
เขาก็ยังอับ โภยพระทพรวิษัชวเไปก่นเพ่อไม่ชมกัชอ.

ในเค็มหมานหมาน ปีก.ศ. ๑๕๓๑ บรรดาบุคลชั้นนำของพลพรรคโคกคินจำนวนหนึ่ง ได้
เปิดประชุมกันที่เมืองเชลวอ จัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวเพื่การดำเนินการเปลี่ยนโดยปึงมันนี ซึ่งขณะ
นั้นยังถืออยู่ชวาวเป็นประธานาธิบดีคนแรก ทำหน้าที่ของรัฐมนตรี ผู้เป็นประกาศให้วางรักและยุติ
น้ำหวั่นมาถึง ๓๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ (ค่าเงินในระบอบเมื่อ ๓๐ ปีมาแล้ว)

จากสถิติที่ว่าต่อไปยังอยู่ในชุดนี้ วันที่ ๒๓.๑๒.๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวถึงเป้าหมายการดำเนินงานด้านนี้ว่า แม้ผลจากภาพเบื้องต้น จะยังไม่เป็นรูปชัดเจนก็จริง
รัฐบาลจะหาหนทางที่จะปรับแก้ให้เร็วที่สุด ๒๕,๐๐๐ คน ให้เร็วรวมทั้งการเปิดทางให้
องค์กรด้านนี้ สุดท้ายจะประเมินว่าไม่กระทบต่อภาพรวมการเติบโตแล้ว แต่ก็มีความจำเป็นที่จะ
ให้กระทรวงการคลังไปดำเนินการนี้ด้วย รัฐบาลจะมีความจำเป็นที่จะต้องหาเงินไปแก้ค่าหลัก
เลยจะเน้นเฉพาะการแก้ไขหนี้สินที่เสียประโยชน์ ๒๕,๐๐๐ คน โดยเน้นไปที่การแก้ไขหนี้สิน
โดยการไปแก้ไขทั้งรัฐบาลและเอกชน ซึ่งรัฐบาลคิดว่าหากมีการแก้ไขหนี้สินที่เสียประโยชน์

ฐานะทางการเมืองถูกต้องและแท้จริงของวีรกรรมของวีรชนเขมรที่
๑๐ พฤษภาคม ปี ค.ศ. ๑๙๗๘ เมื่อเขาได้รับเลือกจากประชาชนเขมรเป็น
สมาชิกสภาแห่งชาติ ด้วยความสามารถและผลงานซึ่งเป็นที่ประจักษ์ ภายใต้
หลักการประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ ซึ่งนับว่าได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคน

ชีวิตนักการเมืองที่ห้องพัสดุและเรือนไม้ไผ่ไม่เป็นที่แล้ว
มักจะมีคดีย่อยๆ จักกับความหวางเจิมจนการมีชีวิตรู้เท่าใดกัน จี
ก็อาจหาเชื้อขึ้นประเภทนี้ได้คนหนึ่ง เขาพูดขึ้นของเขานำไป
ทางหนึ่งในปีค.ศ. ๑๙๓๒ ที่นครเนวาสะที่เขาร่างคำพิพากษา
ไว้แต่หน้าปัญหาเหล่านี้เสนอให้รับมา **คดีที่การพิจารณา สตรี**
ผู้ขึ้นคือ ฟรานซิสกา เสนอโดยนายบาร (อ่านต่อหน้า ๓๖)

พิกุลเมืองกลอนสด

วานฉันนั้ผมเดินเตงเตงไปเจอเพื่อนเก่าเข้าคนหนึ่ง

เหมือนคนตีเบียร์ว่า “มือเท่!” ในเชิงกลอน มองเห็นอะไรก็ต่ออะไร
 หลอกลวงจะนึกว่าตีเบียร์กลอนสลาไปเสียทั้งหมด เจ้าเพื่อนคนเดิมเอง
 นี่ได้ขึ้นประจำตัวแค่ครึ่งของเบียร์นั่นมากันเลย จึงไม่รู้ว่ามันสิ้นเชื้อสาย
 มาจาก “นักเลงกลองสะบัดชัย” หรือทำไม เติมนะขอบที่มันเป็นคนถูก
 อยู่เนี่ยก็ตัวขึ้นยี่งอ มันเห็นว่ารอบรอบตัวของมันเนี่ย ช่างเต็มไปด้วย
 ความตลกขื่นเคียนกระไร แท้! ยิ่งก่อนเวลาสนธยาฉบับนี้ให้ผลเท็จ
 เข้าใจเสียที่ด้วยแล้ว หมอนี่ขี้ออกสตาไหน เพราะเวลาไหนที่หมอนี่
 เคยชวนโธนาทรรคบอกว้า คอคนไปออกสตาอีกเป็นเวลาแค่แวบเท่านั้น
 กลอนก็พหยาบแต่พริ้งพริ้วออกมาเป็นรูปตัวบทรักดีทีเดียว แท้จริง
 วยิพินท์ก็โดนใจ มันช่างล่องคองเท่แท้.

วันและเวลาที่ผมไปเจอทำเพื่อนคนสองคนขึ้นมานั่งอยู่ระหว่าง
โพลพักคลอ เรืองมั่งคั่งของเบียร์ยี่ห้อเขาไปโน่นมาตรงนี้ผมจำว่า วัน
นั้นเป็นวันไทยแท้ นอกจากสรรพเหล่าทุกชนิดก็มีสรรพพาหุภพ
แทบทุกชนิดก็ครบ ทั้งมีปลาปลาน้ำจืดเล็กก็เต็มปลาไหลแดงของขบ
เขี้ยวสำหรับ "ผู้รักขบ" ทางตัวผมพร้อม เรือกับเขาไปตามเกาะเล็ก

ผมถามทอมว่า “หมูนั้ลขไปเล่นลำตคัม้งเระะเปล้าวะ?”

มันตอบผมว่า “ไม่เล่นเสียแล้ว ช้เก๊ยจ!”

“อ้าว! ทำไมไม่เล่นอีกล่ะ?” ผมถามต่อไป “* ล้อเคยมีข้อเสียอยู่”

นา หะนี่อะไรทางปากกลัดโน้นก็เป็นลูกศิษย์มิใช่หรือ ไข่จะมาเลิกเสียแล้ว'

“ขเก๊ยจ!” หมอตอบยืนยัน

“ทำไม?” ผมสงสัย

๕๕๕ ขเกยจเล่นประชัน ไม่ว่าจะเป็ลลาคัดหรือเพลงน้อย ๕๕๕ ขวขเกยจเล่น

จริงจริง พับผ่า!” มันตอบ

“เพราะอะไร?” ผมยังสนใจแต่ต่อไปไม่ตาย

“ผู้ล้มมันคนเขี้ยวคิ้วว่า สบายใจดี ล้อๆ โหมว่าเล่นงานประชันชนะเด็ด
ร้อน ดีได้เจ็ดตัวเปล่าเปล่า อย่างเมื่อคราวไปเล่นที่คลองท่งฯ ทะเลใหญ่ไม่มี
คันควรวาเลือกดี พวกทาสในนิยงพวกมากตีพวกเราก็ดังหรือพวกก็เล็ดประ
ไปทั้งๆ มันตกโกนว่าคิดมันแต่เสียใจไปเสีย นี่แหละอ้อเลยไปอย่าเล่นอีก”
“แล้วเดี๋ยว ล้อทาสไป ?”

“เปล่า! แต่อยากเล่นอะไรอีกอย่างหนึ่ง”

“เล่นปลากัด?”

“เฮ้ย! ล้อพดเป็นบ้าไปได้น่า อ้าวอยากเล่นการเมืองจริงจังจริงป่ะ!”

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงตั้ง
 นักรบเมืองเจ้าไท่เสวี่ยนก๊วยยี่ของหมื่นหนอ แต่สมทบถล่มข้าศึกชิงเจ้า
 เจ้าไวก้อน ซึ่งซัดถ้ามันจะไปกันใหญ่จึงชวนมันยกแก้วขัน กระแทกกัน
 สองสามทีตามจรรวมขึ้น

“นานแล้วไม่ได้พบกัน อวธยา
 พังกลอนคำกลอนของวลีสักนิด พอไหว
 ไหม?” สมณสวัสดาม

“พระยา ไชยโศภิตกษัตริย์ ของ
พระวงศ์ให้ทองของขงกัณท์ให้ แต่...
เกือบ...ฯฯ ล้อถอก่อนเป็นไร กลอน
มีนะให้ก็ต้องล่อง โขอิวันมีนชอย
เล่นแต่กลอนสัก ล้อๆ” หมอชกยอ
ทำท่าจะบ่นมีพระแม่เจ้าถึงถิ่น พลง
หยิบแก้วชวยลือค้อยวันเจ้าปาก ไชย
ละน้อที่ละ...นัย

ผมชอบตัว เอนทังฟังไปข้างฝา

ทั้งใจคอยฟังนักเลงกลอนจะว่ากลอนสัก
“เอาละนะ...คอยฟัง” หมอ
ว่าและเริ่มต้น “โอ้พระศุภยัน ดวง
ตะวันรอนรอน ท่านผู้แทนราษฎร
ชะเง้อดู...ต่างก็เข็ดขานา”

(อ่านต่อหน้า ๓๖)

ศรีอรรถกถา ได้ครอบงำสายตานักแหลม
ของสตาลินไป ไม่ โดยอาศัยระบบ
สายลับและ นักต่อต้านทรงประสิทธิภาพ
สตาลินทราบ จวนจะเคลื่อนไหว ของ
ศรีอรรถกถาทุกๆ ระยะ. “ศรีอรรถกถาเล่น
โกนหัว” สตาลินปรารถนาค้นเองแต่
นับเจ็ดปีที่ผ่านมา.

ศัตรูหลักของบรรณารักษ์และ
 ทหาร คือ กองกำลังก่อจลาจลในวาทุน
 คนที่มักเป็นหน่วยโจมตีให้เข้า
 ยึดอำนาจจากรัฐบาล และหน่วยโฆ
 นท์พร้อมกระป๋องดีดสารในทันทีโดย
 คำสั่งจากศอชส. ความจริงคือ
 สกให้ใช้ขังทนคนและกรรมมาทมิ
 ความชำนาญพิเศษ ผิดเช่นยัก

นางแบบ “แลไม่เห็น” มาหลายเวลา
แล้ว. เจาเห็นว่าในหน่วยตักงานของเม
นรัก หอหน้าตำรวจเลยยกตักขึ้น

หฺรยคต๑น๑ร๑ฐ๑ประ๑ห๑ร๑ท๑ะ๑มา๑ร๑ก๑ผ๑าย๑
ท๑ร๑อ๑ท๑ส๑ก๑ค๑า๑ง๑ร๑ส๑ก๑ว๑า๑พ๑ว๑ก๑ข๑อง๑ท๑ร๑อ๑ท๑ส๑ก๑
ย๑ิง๑ท๑ย๑ง๑เค๑ล๑อ๑น๑ท๑ว๑ค๑ก๑ค๑ก๑ม๑าก๑ข๑น๑เ๑น๑ล๑า๑
ค๑ย๑. มี๑ะ๑ไร๑ห๑ล๑า๑ย๑อ๑น๑า๑ง๑ท๑ง๑ส๑ง๑ให้๑เจ๑า๑
ท๑น๑า๑ท๑เ๑ล๑า๑น๑ว๑ว๑า๑น๑ท๑ร๑า๑ย๑า๑ว๑ง๑โ๑ก๑

เข้ามาทักขณะแล้ว. เมินเงินสักพยายาม
ทักขณะทางที่ระชคขวางความเคลือบไหว
ของฝ่ายปรักัน. แล้ววินาศกรรมที่ประ

ร^๕ู้ในโรงงานฝ้ายเทคนิค กลัษะภัก
 ๕ ื่นทุกวันเวลาครึ่งไป เฉพาะอย่างอื่น
 ในโรงงานรถไฟ ในโรงไฟฟ้า และในก

ทำการโทรศัพท์และโทรเลข. คนของ
ครอบครัวก็ไปแทรกซึม เข้าห้องการ
ประชุมที่มีคนอยู่

ต่างๆ ขององค์การเหล่านั้น และเมื่อ
โอกาสที่ลอบก่อวินาศกรรม ทำให้กิจ

พาออกไปบางส่วน. นี่เป็นการเริ่มต้นอย่าง
ประปรายจากฝ่ายที่จะก่อรัฐประหาร.

ทางฝ่ายรัฐบาลไซบีเรีย เมินใจ
สักหัตถ์นำตำรวจลับไปสั่งให้หน่วยก่อ
การณ์เตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา. ให้

ช่างเทคนิคประจำหน่วยคอยตรวจตรา
ดูแลให้งานตามองค์การ ฝ่ายเทคนิคคำ
เนินไปด้วยดี. หากเห็นเกิดขี้อ้อของอะ

ไรต์ครองไทน์ ก็ให้จัดการแก้ไขโดยพลัน เมื่อนั้นสักใคร่จะสั่งจับครีทสก็กัณท์พวกที่เขี่ยควรวักญ์ เสียให้รู้แล้ว ไรต์ออกไป แต่สาคาลิเรียห่มไวโดยข้างว้ายยังไม่ถึงเวลา การจับกุมครีทสก็กั ในระยะใกล้จะมีงานฉลองการปฏิวัติในเดือนตุลาคม ระก้อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีขึ้นในหมู่ประชาชนรัสเซีย และคณะผู้แทนกรรมกร นานาประเทศ ที่มาช่วยกรรมกร ไรต์เพื่อร่วมงานฉลองงานมหิพารพลก. โอกาสที่ครีทสก็กั เล็กที่การปฏิประหาร กุซ้างพมหารเสียนี้กระไร. ในฐานะที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ หอยง ครีทสก็กัเริ่มเก็บเขียนตัว. "ยังใจจุสตรกลิดกัไม่กล้าจับเราหรอกนะ เพราะเขินท่าเขินกัจะกลายเป็นทหารไป. เมื่อเขาตกลงใจจะจับเราเมื่อใด มันก็จะต้องเขินเกิดกลเสียแล้ว เขาจะจตทกระโงกก่อนจะเสร็จงานฉลองการปฏิวัติเสียไป" นักรัทสก็กัพึงชยข้าง.

ตามแผนยุทธวิธีของครีทสก็กั การยึดอำนาจต้องเริ่มต้นด้วย การปฏิวัติในชาติกั องค์การฝ่ายเทคนิคของรัฐบาลการจับกุมรัฐมนตรี กรรมกรกลางพรรคคอมมิวนิสต์ และกรรมกร ช่างรังสีในโรงกลั่นในพรรค. แต่เมื่อนั้นสักทวิหน้าคำรวกก็ไม่สามารถยึดการปฏิวัติได้. พลพรรคของครีทสก็กั ที่แยกย้ายกันแยกตัวขึ้นรัฐมนต์และกรรมกร คงกล่าวเพื่อระจับเอาตัวเป็น ประกันตัวว่านั่นแหละไปตาม ๆ กัน. เพราะบุคคลเหล่านั้นได้ลอบเข้าไปหลบอยู่ในขั้วรลาคกรรมกลันเสียก่อนแล้ว. ที่กรรมกลันนั้นสาคาลิเรียคงรอพิง ผลการกัสู้ระหว่างหน่วยปฏิวัติ ของครีทสก็กั กัณท์หน้าขั้วรลาคของเมื่อนั้นสักก็อยู่ด้วยความสงังเข็อกเขินและตกทน นั่นคือวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๒๗ กรรมกรลัโรวเลานัน ประวัชระคากัณท์ของมก. แลดูความโงกมกัอง. ขยบนผู้แทนรัฐต่าง ๆ ในสหภาพโซเวียตได้ (อ่านต่อหน้า ๔๓)

การบการเผื่อ

“ภายใต้ดวงอาทิตย์นี้ ไม่มีสิ่งใดที่ดำรงทำไม่ได้”

คำขวัญหนึ่งความหมาย และอาจขางเพียโยนนั้น เราท่านคงจะรู้จักอยู่แล้ว ข้าไม่ต้องการอีกด้วยว่าใครเป็นผู้บัญญัติคำขวัญนี้ขึ้นมา เขารู้กันหมดทั้งบ้านทั้งเมืองมันเป็นคำขวัญที่มีมนต์ขลัง และศักดิ์สิทธิ์พอคู่สาคับกับคำขวัญในยุคนี้ซึ่งอยู่ภายใต้การนำของ “บุรุษเหล็กแห่งเอเชีย” ถูกแล้วไม่มีอะไรที่เขาจอมอศัวนและบรรคาคอศัวนทาสน้อยใหญ่ทั้งหลายจะทำไม่ได้ ผันรึ.....พอจับกรรมกรจับคน ...ชนบตรปลอมรึ...โอ๊ยเหมือนปลอกกล้วยอินเข้าปาก...ซังทั้ง...อิงทั้ง. โสโน้วว่าเรื่องใหญ่มันเรื่องซัฟยอเหลือเกิน ดูแต่ไฟไฟ, พลัรรม, นักเลงอินทรคตเมื่อคราวเลือกตั้งถ่านมาบขิง (เรียบร้อยทุกอย่าง) อยู่ยุดคักว่าเดี๋ยวเขาจะว่าเสียหรือไม่วิ ไม่เชื่อลองกระซิบบถามจอมอศัวนหรือพล ค.อ.เผ่า ศรียาบรรณกั อธิษกักรรมคำรวกดูก็ได้ท่านจะกระซิบบอกให้กันก็ เพราะเรื่องเหล่านี้มันคมบอกข้าพเจ้าว่า นอกจากพล.ค.อ.เผ่า แล้วไม่มีใครรู้เลย จอมอศัวนเท่านั้นที่รู้กันเก็บๆ แค่ว่าเขาว่าอยู่รู้กันเลยก็ว่า ขึ้นรูปมากไปก็เพราะเกิดทาศักวิไล ฉวักที่พื้นองวังทาศักวิไลวันกัไม่เอาะล้ายาก เราคนเกนถนณ อธิษกักระไรสักกัก็ไม่มี เลยคิดว่า สู้สักสักที่หน้าหน้ากัคาศเลียบากัก็เขาจะคองให้เสีย

พล.ร.อ. หลวงสินธุสงครามชัย ผู้ถูกจอมอศัวนนำการประณามให้ร่วมปฏิประหารด้วย.

หวัชกัเขี่ยกัให้เสียไปนักรั เลอะซาคิกหน้ากัคงจะโงกไปเกิดเมืองที่ไม่ใช่เมืองไทยกันเขาย่าง.

ก่อนที่เขาจะก้าวเข้ามาเป็นจอมอศัวนหรือชยคองคำรวกเมืองไทยนั้น เขาต้องผ่าน แลทางทงที่เลี้ยอย่างทักน้อยคนนักจะรู้ว่าเขาทำเนโน ว่าเขาพูดว่า เขาหรือพล. ค.อ. เผ่า ศรียาบรรณกั อธิษกักรรมคำรวกคนนั้น เป็นตัวจักรสำคัญในการกระทำรัฐประหารกัที่ไม่ได้เลยเพราะเขาจอมอศัวนคนเคียวกันนี้ที่คองเขา ไปกักรรมกรณอยู่ค่อนหน้าแม่ทัพใหญ่แห่งกองทัพร็โอในขณะนั้น (พล.ร.อ. หลวงสินธุสงครามชัย) เพื่ออณวยให้พล. ร.อ. หลวงสินธุ นำกำลังของกองทัพร็โอซึ่งประกอบด้วยอาวุธทันสมัยในขณะนั้น เข้าทำการรัฐประหาร เพื่อช่วงชิงอำนาจและขับไล่รัฐบาลหลวงอชารังให้พ้นไป ซึ่งในที่สุดของกรเขาไปกักรบเพื่ออณวยอย่างอณวยระเข้าปัทราชลัที่นั่นได้นำมาซึ่งความสงบปรกณ อย่างไม่คาคคณ.

ก่อนที่รัฐประหารจะเปิดศกัตามขั้นตอนระมกกลางเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๑ ชาวนัทนัศัระชวาลโตนไพลกับุตรคณันคองเคบเจ้าไปคัชโยมนัน่า ที่เคมไพลยู่แห่งเอินมนันันนั้นไม่ว่าใครก็ย้านันกัรู้จักเพราะเหตุกัมันเป็นบ้านของ พล.ร.อ. สินธุกลลวณัน ผู้บัญชาการทหารเรือซึ่งมีอาณาเขตกว้างขวาง และเป็นบ้านแยกกันสมบิ ๒๓ชน ทุยอยู่ข้างเขามัน มีเจ้าโอรณเจ้าค.อ.เผ่า ศรียาบรรณกั (ยศในขณะนั้น) นายทหารนอกประจำการ ะงกัคัพพิทกั การมาของเขานในครั้งนั้น (อ่านต่อหน้า ๔๔)

เล่ห์ฉด สีเข้าเป็ด

ตอน ๕๒.

ในห้องนั่งเล่น ซึ่ง

เปรมกัณธ์แอบดูอยู่ที่หน้าต่างกระ
จกด้วยความสนใจนั้น เจ้าสัวเล่ห์
แค่ ชูดตัวลงนั่งเก้าอี้ โดยไม่
ต้องอ้อมซ้าย ทุกรอบขาเคลื่อน
ไหวอย่างผู้ไทวตแบบเส็บ ผุสบขี
กั้ทุทุกบทที่กัณธ์เล่ามา เขามองดู
หญิงสาวอย่างไม่เกรงใจ ในที่สุด
สายตาก็ไปหยุดอยู่ที่ช่องอกอันอวบ
สวยด้วยความพอใจ คงจะเห็นได้
จากแวตตาที่เป็นประกาย.

“ไปเที่ยวกับสักกิน ไหมละ,
หน” เจ้าสัวพยายามพูดไทยให้ชัด
ที่สุดที่จะทำได้ “นี่มีใครอยู่
เล่ห์หรือวันนี่”

ยังไม่ทันที่กัณธ์จะตอบ จ้า
ก็โผล่เข้ามา เขาพูดว่า.
“นี่จ้กรับ, เจ้าสัว, กัณธ์ที่หม
บอก.”

“เคยได้ยินชื่อ, หนูรู้จักสมร
ไหม?” เจ้าสัวถามกัณธ์ที่ออกจาก
ปาก คิดแต่ถามหรงกัณธ์.

กัณธ์ก็ถามสวนใจทันที จึง
ถามว่า.

“เจ้าสัวรู้จักหรือคะ?”

“เคยไปวัดของเจ้าเขา, แต่ฉัน
แน่ใจว่า สมรผู้นั้นไม่ได้, ว่าไง, จ้า
รู, อ้าวพูดยัง ถูกหรือผิด?”

เหมือนสุนัขที่ถูกนายเรียก, จ้า
รู้เข้มนั้น ขยิบตาเข้ามา แล้วตอบว่า
“เจ้าสัวพูด ยังกะตาคิพขีเขี้ยว
ครั้น, กัณธ์เขาตมเห็นอัสมรมากนัก.
ไม่เชื่อลวงคุณสิคะ.”

เจ้าสัวเล่ห์หัวเราะขบขัน สักซิกก็ออกปากถาม แล้วพูดว่า.
“เรื่องตาคิพขีเขี้ยวใครมารู้แล้ว, ตกลงไหม, กัณธ์, ไปกินลมกับสัก
กินหนึ่งนะ.”

“ก็ไหนคะ?” กัณธ์ถาม.
“ก็-ก็ไหนก็ได้, แต่เรารู้ว่าไปไหนก็ได้, หนอย, กรุณาพาวัน
เหล่กิน, เรายังงบนั่นใจ”

“ขอเวลาสักครู่สักครู่ ได้ไหมคะ? กัณธ์บอกหาหรือคุณเจ้าเขาหนอย”
“หรืออะไร?”

“มีธุระส่วนตัวกับกัณธ์คะ?” กัณธ์หันไปทางจ้าว “พยกัณธ์สักครู่
นาซิ, กัณธ์มีธุระอะไร?”

กัณธ์ลุกขึ้นเดินนำเขาไปข้างใน คำพูดและท่าทีของหญิงสาวดูจะมี
อำนาจเหนือความลังเลใจของจ้าว, หนอยปากคนของหนอยเจ้าเขาเป็นเสียง
ของอนุญาต แล้วก็ถูกกัณธ์นำเขาไปอย่างขี้นๆ, กัณธ์พาบุตรอยู่ก็ห้องกลาง
ชั้นโบน, พจ้าวก็เดินไปถึงพักแล้ว.

“กัณธ์ไปก็ต้องกับเจ๊จันไชยหรือหนึ่ง คุณจะรับฟังไหม?”

“เจ๊จันไชยอะไร?”

“คุณต้องรับชู้ฉันจากกัณธ์บ้าง?”

จ้าวของกัณธ์ถามอย่างใช้ความถี่ เขาจู้ว่ากัณธ์มาคิดตามนายปลอก
อยู่ เพราะฉะนั้น จึงต้องใช้ความถี่ก่อนที่กระตอบ

“เธอไปเอาเงินมาจากไหน?” เขาถาม

“นั่นเรื่องของคุณ กัณธ์มีขายให้คุณกัณธ์แล้วกัน”

“ทำไมเธอถึงไม่ขายให้ปลอกของเธอล่ะ?”

“คุณไม่รู้หรือคะว่า ปลอกถูกกัณธ์”

“อ้าว, งั้นหรือ? ถูกขายหรือฉันใช้ไหม?”

“คะ, เรือฉัน, ความเห็นอะไร?”

จ้าวหัวเราะมองกัณธ์มา คล้ายกับจะทำความแน่ใจให้แต่กับตัวเองว่า

มีของนายปลอกมีอัสมรกระเป็นประโยชน์แก่เขาไว้แน่แท้กับไรหรือไม่

“เธอมีความแนใจกับไหน, เธอต้องคบกับ, ฉันไม่ใช่เรื่องเล็ก”

“คุณไม่เชื่อหรือคะ? กัณธ์พาไปทุกที่”

สายตาคอนนั้นมองกัณธ์มา ทำให้จ้าวรู้สึกได้ว่า คงจะมีประโยชน์อยู่บ้าง
ทั้งเรื่องต่อไป จึงถามว่า

“เธอว่าเธอมีเท่าไร?”
“๑๕ บั๊”

“๑๕ บั๊?” จ้าวถามว่า “กัณธ์
กัณธ์บอกเธอว่าสมรเขามี ๑๕ บั๊, บั๊จะ
ขอให้ฉัน เธอมี ๑๕ บั๊เพิ่มอีก
หรือ?”

“กัณธ์บอกคุณว่ากัณธ์มี ๑๕ บั๊,
คุณเชื่อสมรได้ คุณก็ควรเชื่อกัณธ์
ได้”

จ้าวหัวเราะเสียงดังไปทั่วเจ้าสัวเล่ห์
ซึ่งนั่งดูขี้อารมณ์อยู่ในห้องนั่งเล่น แล้ว
ก็ถามว่า

“เธอมี ๑๕ บั๊เท่าสมรพอกก็เธอ
ไม่ไปเล่นกับเธอหรือ?”

“กัณธ์ไปส่งสมรให้ช่วยขาย, เขา
ก็ไปขายกับคุณ, ฉันไม่ขายกับกัณธ์”

จ้าวทำท่าปลากไป

“เป็นจริงหรือหนึ่ง? ทำไม่มันถึงได้
พอกกับอย่างนี้?”

“เรามาพูดกันอย่างจริงจังก็ว่า,
เดี๋ยวเจ้าสัวกระบอก คุณจะมีชู้ตรง
จากกัณธ์ไหม, กัณธ์ก็สามแนแนหน้า
เท่านั้น, ถูกกว่าที่สมรมาบอกหาฉัน”

จ้าวคาใจทันที.

“เธอแนใจอะไรว่าเธอมี ๑๕ บั๊?”

“แนใจ, ไม่แนใจพอกกับทำไหม.

แต่คุณต้องเชื่อ.

“กัณธ์”

“ปากน้ำไฟ.”

จ้าวซึ่งครองใจที่สุดในพักนี้.

“ตกลง, แล้วสมรล่ะ? เธอจะ

ช่วยเขาไหม?”

“มันเรื่องชั่วช้า, ฉันต้องรักษา
ประโยชน์ของกัณธ์, ฉันจะบอกสมรว่า

ขบขันบนการเผื่องเรื่องเอก
โดน...สัด กุระโรชิต

ตัดสินขายได้แล้ว. คุณอย่าไปบอกเขาก็ค
แล้วกันว่า คุณมีขายให้คุณ”

“เอากันอย่างนี้” จั่วพูดเสียงเบา

“ฉันจะบอกเจ้าสาวว่า ราคาส่งผมของ
ฉันเธอคุยกับเจ้าสาว เธอบอกผมสอง
สัปดาห์. จะได้รอกัน. ฉันยอมได้จัด
หมด”

“ฉันไม่ขัดข้อง” กนิยตอบ, ตา
มองเจ้าสาวแล้ว ซึ่งนั่งอยู่ข้างนอกอย่าง
สนใจ “เจ้าสาวหรือมากหรือจะ—ฝัน”

“เธอมีความรู้เข้าไปหน่อย.คบกัน
ให้นานสักนิด แล้วเธอจะรู้ว่าเจ้าสาว
เป็นใคร”

“ก็มันใครละ. ให้รู้จักหน่อย
ไม่ได้หรือ. บางทีจะเป็นกำลังใจให้ฉัน”
“กำลังใจอะไรกัน?” จั่วถาม

ทันที.

“คุณบ๊วยระจันนี่. ลงมาได้อีก
หลายร้อยยี่ ถ้ามีทุน.” กนิยตอบ
“ถ้าคุณสนใจ, ข้างที่เราอาจร่วมมือ
กันทำก็ได้. ฉันมีสิ่งที่ปากน้ำไฟ คุณ
จัดการรับช่วงให้เราได้. ฉันมีขายจาก
ให้คุณแล้วแต่คุณจะไม่ตั้งราคาเขา. ตก
ลงไหมละ. เขานั่งขายอย่างนั้นแหละ”

จั่วนิ่งคิด. สิ่งที่เขาไม่แน่ใจ
คือความสามารถของกนิย. เขาตง
สยว่ากนิยขายได้เพียงเล็กน้อย. ถึง
ปากน้ำไฟก็วิ่งๆหวิว. แต่เขาก็คิดว่า
ฝัน ๑๕ ปีนี้ ควรให้คำทออยู่ด้วยกัน
เขาสามารถแก้ไข. ถ้ามีผู้คนมา
นวนนี้วิ่งก็ควรสนับสนุนได้ว่าผู้หญิง
คุณอาจมีสมรรถภาพพอ สำหรับการ
เชื่อถือได้. เขามองกนิยที่ตรงหน้า
อยู่เถียวหนึ่ง ใจฟุ้งวุ่น.

“ถ้าเธอแน่ใจเธอ. ฉันก็แน่ใจ
ด้วย. เรื่องเจ้าสาวไม่ต้องห่วง. ห่วงแต่

บรูซคุณค้นของ
เปรม บั้มทอง

ผู้ปรากฏกายก่อนหน้าด้วยท่าทางภูมิฐานแบบเสียใหญ่ คือ

เจ้าสัวผืนเดือน
แห่งสามพราน!

กนิยกับของใส่กระเป๋
เปรมบ่อตุ๋นที่เมืองหง
ตัวบราวที่เร้าใจ

ภาพประกอบโดยมีชื่อ 'คน'

พร้อมกับเพ็ญเกษโรจน์ในโอกาสทุกแห่ง. กนิยก็ทอความเข้าสู่มือมือมารด้วยแผนสาวก

ตัวเธอคนเดียว”

“ฉันแน่ใจว่า ฉันต้องให้คุณ
แน่.” กนิยพูดอย่างมั่นใจ.

“เราตกลงกันเสียเลย” จั่วพูด
เสียงเบา “ว่าถ้าฉันให้เธอขายจาก
ให้ฉันคือราคาฝัน ๑๕ ปีนี้แหละ. เป็น
เกณฑ์. ๑๕ ปีนี้คือ สิบแปดห้า. ไม่
มีขึ้นไม่มีลง. อย่างนั้นเธอไหม?”

“ไม่ขัดข้อง. แต่อย่ามึน...๑๕

หาร...สามแสนห้า...เอาเองฉันก็ได้”

“ตกลง.” จั่วพูดอย่างพอใจ

“แต่เธออย่าซัดมัน เหมือนฉันสม
นะ.”

“ฉันไม่หักหลังคุณ ถ้าคุณยัง
ซื้อของต่ออีกตกลง.” กนิยพูดอย่าง
เยือกเย็น “เราทำมาหากันกันก็

ชั่วกัลปาวสาน. ถ้าฉันไม่มี
คุณ. ฉันก็ทำงานไม่ได้. ถ้าคุณไม่มี
ฉัน. คุณก็ไม่มีเงินใช้ให้เราได้. เรื่อง
เจ้าสัวของคุณเป็นห่วงเลย. จั่ว. เจ้า
สัวจะไม่ยอมให้ฉันหักหลังคุณหรอก
คุณยอมให้ฉันขายสม. ก็เพราะมัน
เป็นเรื่องผ่านมือชั่วคราว. ถ้าทำกัน
เป็นงานประจำ. ฉันก็ทำเช่นนี้ไม่ได้.

เจ้าสัวก็คงไม่ทำเหมือนกัน.”

“แต่เธอต้องเก็บเงินความคั่น
เรื่องราคา.”

“ฉันรับรอง. คุณคงได้กำไร
๑ หมื่น ทุกๆ ๑๕ ปีเสมอ. ขอให้ลอง
เชื่อกันดูสักที. ฉันเป็นผู้หญิง. ถ้า
ฉันหักหลังคุณ. คุณจะหนีไปไหนกัน”

(อ่านต่อหน้า ๖๕)

เปิดความลับตติธรรบ

แฉ: ความลับตติธรรบ

เราเห็นว่าการมองดูเรื่องทั้งหมด ควรจะได้มองออกไปจาก ความสำนึกที่จะแสวงหาและเชิดชูความยุติธรรม และความสัจยัจริง และมองดูออกไปด้วยความเคารพในชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ เรา คิดว่าการมองดูเรื่องนี้ ด้วยความสำนึกเช่นนี้จักเป็นการมองที่สอดคล้อง กับความปรารถนาและผลประโยชน์ของประชาชน และหากว่าใคร ๆ ได้ มองดูเรื่องนี้ ด้วยความสำนึกเช่นนี้แล้ว ก็ยากนักที่เขาจะคิดเห็นว่า เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือเป็นเรื่องที่ควรจะผ่านไประหว่าง

ในปัญหาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ได้มีญัตติถึงสิทธิของมนุษย์ “ในการดำรงชีวิต เสรีภาพ และความมั่นคงแห่งตัวตน” และในประ เทศของเราได้มีการผูกพันอยู่ไม่ว่าด้วยเรื่อง “อาณาจักรแห่งความกลัว” อันมีเหตุมาแต่การปกครองที่ใช้อำนาจกดขี่ข่มเหงผู้คนที่สุจริตและปราศจาก ความมั่งคั่งและการปกครองที่ผู้รักษากฎหมาย ได้ลบล้างและทำลายชื่อเสียงแห่งความยุติธรรมเสียเอง หากว่าเราไม่ปรารถนาที่จะให้ประเทศของเรา ใ้ ถูกแปลงไปเป็น “อาณาจักรแห่งความกลัว” และเราปรารถนาที่จะให้สิทธิ

“ในการดำรงชีวิต เสรีภาพ และความมั่นคงแห่งตัวตน” ของเรากลับ หลาย เป็นสิทธิที่ไม่อาจจะเม้มและมืกลดปรารถนาแล้ว เราควรจะร่วมกันดู และป้องกันความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายและความยุติธรรม ที่เป็นเครื่องคุ้ม ครองก็กล่าวแล้ว.

ถ้าใครคนหนึ่งถูกตัดสินว่าผิดไป ด้วยกระบวนแห่งความเท็จและ ความอยุติธรรม แล้วเรากล่าวว่า ช่างหัวมัน ไม่ใช่ญาติกานาติโกของเรา และเรากล่าวอยู่เช่นนี้เรื่อยไป ในทุกครั้งที่ผู้ถูกตัดสินลง ดังนั้นแล้ว เราจะ รอดพ้นจากการข่มเหงและเบียดเบียน จากผู้ถือกระบวนแห่งความเท็จและความ อยุติธรรมไปได้หรือไม่ และเมื่อถึงรอบของเรา หรือของญาติกานาติโกของเรา เราจะไปเรียกร้องความยุติธรรมและการชดเชยของคนเราจากใคร แท้จริงนั้นคนใจ บาปผู้ถือกระบวนของบปเตศประหารมนุษย์นั้น ก็มิใช่เพียงหมีมือเดียว มี อยู่สักกี่คนในแดนของตนทั้งประเทศ เหตุใดคนๆเดียวจึงเที่ยวอาละวาด รังแกคนทั้งแสนอยู่ ได้ตลอดปีตลอดชาติเล่า เหตุใดคนความดีที่ไม่มาเป็นไปได้ เลย จึงเป็นไปไม่ได้เล่า การเป็นไปอย่างนั้นได้อย่างไรนาอัครราชบัณฑิตทั้งหลายคน ๆ นั้นหรือเพียงหมีมือเดียวนั้น ได้รับโอกาสให้เข้าควบคุมกลไกของรัฐไว้ และ

นับแต่มีการเปิดเผยบันทึกของ

พระยาสุรยุทธ ฯ

กรณีสารภค ได้มีการกล่าวขวัญถึงภัยความขัดแย้งภายใน

การมองดูเรื่องนี้

การมองดูภัยสำคัญที่ยุติธรรม

เขาก็ได้รู้ คนในจำนวนเรือนแสนเรือนล้านนั้นเอง เป็นเครื่องมือของอำนาจ อันไม่ชอบธรรมของเขา เขามิใช่ได้อำนาจมาจากสวรรค์หรือจากที่ใดเลย หาก ว่าได้มาจากกลุ่มคนผู้คิดเป็นเหยื่อของความกดขี่ข่มเหงของเขาเหล่านั้นเอง และที่ เขามีและใช้อำนาจนั้นอยู่ได้ ก็เพราะไม่มีไร่นาหรือการให้อำนาจจนผิดทำ นองคลองธรรมของเขา ด้วยเหตุนี้แลคนไม่กล้าจึงทำการคัดโกงกันขึ้น คนตั้ง แสนตั้งล้านอยู่ได้เป็นเวลานาน.

ในการณสารภคคณเป็นเรื่องราวที่ได้รับความสนใจว่าจกนักเขียน เพียง แท้ชีวิตสามชีวิตที่ถูกประหารไป และอิสรภาพของบุคคลบางคนกับยังมีชีวิตอยู่ ได้สูญเสียไปและยังมีไว้รออีกสักคืนมา เมื่อถึงหลักฐานปรากฏขึ้นและ ชีวประวัติทางกวีเขาเหล่านั้นก็ทั้งหมดถูกพรากรชีวิตและอิสรภาพไป ด้วยข้อ กล่าวหาปราศจากความจริงและด้วยการกระทำที่ผิดนั้น (อ่านต่อหน้าถัดไป)

การประชุมสภาผู้แทน สมัยสามัญครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ เดือนธันวาคมที่ผ่านมา ได้เพิ่มความรุนแรง และออกเสียงเกินกว่าเก้าเป็นลำดับมา แม้จะขาดพล.ธ. จำรัสเนตร มอชี่น "ยอดขาว" จนต้องส่งไปพัชุนที่โรงพยาบาลแดงซึ่งเขา ไปก็ตาม แต่ก็มีพล.ธ. ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลมอชี่นขาดนั้นๆ ควรวัว เกิดชนอีกเหมือนกันขนาดชี้หน้าทำประธานา เมื่อประธานา ไม่ยอมเสออดตัวกับ "วอถักเอห์" เป็นทกรักรวีไม่ใช้เส้นนั้นนับว่า สภาได้ทำหน้าที่อย่างจริงจังไม่ใช่ว่า พงศกษมาคานอย่างก่อน โถกกันขนาดลิ้มกันข้าวกลางวันที่เพียว และบรรดาสมชิกก็ดูจะขยขึ้นแข็งขึ้น มาประชุมกันพร้อมเพรียง เปิดประชุมได้ทั้งแะ๓.๓๕น. ไม่เหมือนอย่างก่อน ซึ่งกว่าจะครบองค์ที่ ๑๐ น.เศษไปเสียทุกที.

พอสมาชิกมาครบของแล้ว พล.ธ. ประยรรณ ชัยจำนั ประธานสภา ก็ก้าวขึ้นสู่บัลลังก์ นายอัครบรประธานพิชัย-ขาว รองประธานทางขวา คือนายอนัน อุบลรัตน์ ทางซ้ายคือ ร.ท. รงกต ไกรฤกษ์ เมื่ออ่านขณบับลัดถึงเรียบร้อยแล้ว ประธานก็ทำพิธีรับน้องใหม่ คือให้นายอนัน คีร์สุวรรณ นั่งซ้ายนายบุญอุธณ์ม ที่ได้รับเลือกตั้งชื่อม ในจังหวัดสมุทรสาคร ลักกั พระครูเสรมังคศิลา อันมีชาวเวียงโครมมาแล้ว ขนากเขาเลือกหัวออกเช่นระบอบประชาธิปไตย ขึ้นปฎิญาณคนตาบอดหรือมมูญ เสียกลางคำคำปฎิญาณของนายอนัน คีร์สุวรรณ น้องใหม่ทั้งปวงว่า สหพันธ์ชนสัทธิอันสูง ไม่สู้ระเหิมค่านัก แต่ทว่าก็เป็นกระขึ้นขึ้นในการเป็นสมาชิก โดยสมมุติอยู่แล้ว

คือการปฎิญาณตน ต่อหน้าศาลศรีวาระทั่วหน้าให้ ได้สมกัมีนัแทนราษฎร. เสัจจิตตัมยังให้ ประชาชนาทั้งดลให้ที่ประชุมทราบ ว่า ได้ไปทำงานแทนในนามสมาชิกสภาผู้แทนแล้ว

ช่างเปลี่ยนทางเกมเมื่อเขมคนใหม่!

สภา-ลี้ปดาห์

จะขอแนะนำเล่าให้ฟังเพื่อทราบ คือว่าเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคมคณนี้ เวลา ๒๒.๐๐น. สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ประสูติสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และเนื่องจากในการประสูติสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นสักขีพรมกับประธานองคมนตรี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเลขาธิการพระราชวัง ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือกราบบังคมทูลถวายพระพร ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และได้รับพระราชทาน เลขาตอบขอบใจมาแล้ว

ที่ประชุมรับทราบ.

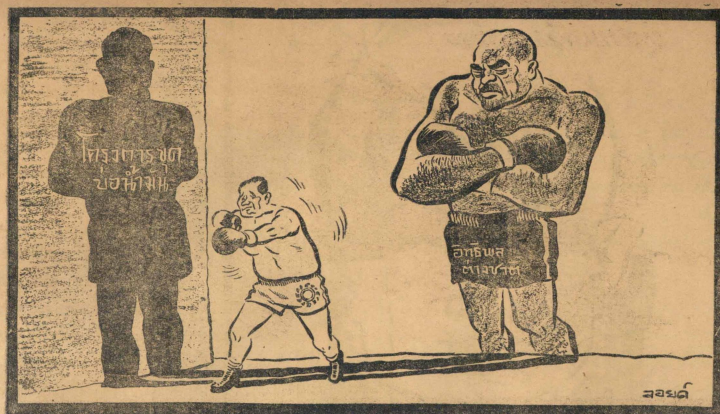
อีกเรื่องหนึ่งอันนี้ว่า ล้าคณอยู่เหมือนกัน ที่ประธานนาเข้าแจ้งให้ที่ประชุมทราบก็ถือว่า ได้รับความสื่จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเล

๒ ที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นประเภท ๑ ได้ขอลาออกจากตำแหน่งตั้งแต่ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์รวม ๑๒ คนคือ พล.ธ. มังกรพรหมโยธี, พล.ธ. หลวงสวัสดิ์สารบุทล, พล.ท. บุญญิต เทพทิศันทร, พล.ธ. เภียรเลิศ ขวัญนัทยุทธการ พล.ท.ศิริ สิริโยธิน, พล.ท.ก. ลมัยอุทธานานนท์, พระยาพิทักษ์ธรรมประคัตติ, พ.ท. เผ่าชัย บุญญะกรีก, พล.ท.ประยูร ภมรมนตรี, พล.ท.อากาศโท มุนี มหาศันตะ เวชยันต์วิงสุฤกษ์ พล.ท. เฉลิม พงศ์สวัสดิ์, รอมพล.ป. พิลูสงคราม, นอกลาคนักได้รับใบลาออกจากสมาชิกประเภท ๒ ของพระยาภิรมย์เวชการอีกคนหนึ่งด้วย

ที่ประชุมได้ลงม. คล้ายกันไม่ได้มีก็มีวิคอยู่ คลอดเวลาที่จะอ่านรายชื่อผู้ลาออกแต่ละคนนั้น ทอธ พล.ท. ประยูร ภมรมนตรี ก็รับเสียงโห่ทัก้องจ้องขึ้นทันที. ขอรอจะเห็นใจ พล.ท. ประยูร ๆ นั้นขึ้น เพราะเหตุว่าเมื่อลาออกจากสมาชิกประเภท ๒ แล้ว. ก็คือหลุดจากตำแหน่ง พล.ประยูร ๒ ตามลำดับทนายของสภาอีกคือ. เพราะเหตุว่าทนาย

จากที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นประเภท ๑ ประยูร ราชาก และนายไพฑูรย์ บัณฑิต ให้ร้องคัดค้านว่าเป็นการเลือกตั้งที่มีชอบ เพราะ พล.ท. ประยูร ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง อาทิอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ แห่ง พ.ร.บ. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๔๙๕ ศาลฎีกา จึงสั่งให้มีการเลือกตั้งแทน พล.ท. ประยูรใหม่ และมี พล.ท. ประยูร ได้รับใบลาออกจากประเภท ๒ ไปแล้ว. ความเห็นว่าการมีชื่อของ พล.ท. ประยูร จึงนับว่าชอบคงเป็นที่.

ถูกต้อง! พล.ท. ประยูรฯ อาจจะมีจิตใจเป็นทางการเมืองอยู่ และชอบการเล่นการเมืองอยู่ เพราะเป็นที่รู้กันอยู่แล้วในการเมืองที่ทุกคนเห็นว่า การเมืองมันก็เหมือนแรง "ลม" เมื่อลมเข้าไปแล้วก็ก็กลิ้ง เลิกเล่นยกเลิกละทิ้ง การเมืองก็เช่นเดียวกันแต่ทว่า พล.ท. ประยูรฯ คือออกไปได้อยู่นอกวง—นอกสภาหรือเล่นอยู่ภายนอก ซ้ำยังเก็กชีงูเงี้ยว เล่นอาชของขบ่างนั้น มันก็ทะเลาะสื่กซื่กไปก็เคย ความจริงถ้าเราจะพิจารณาจากแล้ว พล.ท. ประยูรฯ นั้นว่าเขื่อนักการเมืองคือเก่าเหมือนกัน (อ่านต่อหน้า ๒๕)

ถึงตัวเล็กแต่ใจสู้!

เฟรตตี ดอชเปอร์เรอซ์

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กรกฎาคม ศกนี้ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ประธานอำนวยการ สำนักงนสลากกินแบ่งรัฐบาล ได้เชิญหนังสือพิมพ์ไปประชุมพร้อมกัน ณ ห้องประชุมของสลากกินแบ่ง เพื่อแจ้งความเข้าใจบางประการเกี่ยวกับ สลากกินแบ่ง (และการเมือง)

ห้องประชุมของสลากกินแบ่ง สอดสวยงาม มีเครื่องขยายเสียงประจำโต๊ะผู้พูดหนังสือพิมพ์ แล้วมีชายชื่อหนังสือพิมพ์ประจำตัวไว้ด้วย ก่อน ๑๔.๐๐ น หนังสือพิมพ์และช่างภาพไปชุมนุมกันที่ห้อง จอมพลสฤษดิ์มาตรงตามเวลาในชุดสากลสีกรม.

จอมพลสฤษดิ์ก็กล่าวเปิดประชุมว่า "ผมขอเปิดประชุม ที่ผมเชิญพวกท่านมานี้มัน เหตุผลก็ไม่ใช่ไรนัก อาจจะเชิญมาแจ้งเรื่องสลากกินแบ่งนครไชยศรี คือมีคนพูดกันมากเรื่องไป หนังสือพิมพ์บางฉบับก็ลงข่าวลือว่าคนเล่นจนขาดความจริง แต่ความจริงก็มี

เพียงว่า กองสลากกินแบ่งคืนเงินให้แก่ผู้ซื้อ ผู้ถือหุ้นในละ ๑๐ บาท จึงขอเชิญพวกท่านมาร่วมทราบความจริง เพื่อไปแจ้งแก่ประชาชนให้ทราบความจริงก่อนอื่นเรื่องสลากกินแบ่งคือหุ้นโรงไฟฟ้านครไชยศรีนี้ คือองค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ของกระทรวงมหาดไทย เจ้ากระทรวงนี้ โรงไฟฟ้าขึ้นที่กลุ่มบ้านนครไชยศรี ซึ่งจะต้องลงทุนประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท เจ้ากระทรวงนี้ขาดเพื่อขอเงินสร้าง รัฐบาลไม่เงินจึงส่งมายังกองสลาก ให้ออกสลากกินแบ่ง เพื่อหาเงินสมทบจ่ายหนี้ เมื่อมีสลากออกมาจำหน่าย บางท่านจึงเข้าใจผิดว่า การที่โรงไฟฟ้านครไชยศรีและการขายสลากเป็นเรื่องของกองสลากกินแบ่งโดยตรง แท้จริงไม่

ใช่เป็นเรื่องของกองสลากหรือของตัวผมเองเป็นแต่กองสลากได้รับคำสั่งให้ขายสลากหาเงินให้เขาเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องของกองสลาก และไม่ใช่เรื่องของผมไปรบกวนเขาในข้อนี้.

ในระหว่างนั้น รัฐบาลสั่งให้องค์การไฟฟ้าภูมิภาคเปิดประมูลซื้อเครื่องทำกระแสไฟฟ้า และส่วนกองสลากกินแบ่งก็รับสลากขายในละ ๑๕๐ บาท ถ้าขายได้หมดก่อนมกราคมใหม่ก็จะคืนเงินครบ ๓๐๐ ล้านบาท แต่จะขายกันเมื่อเวลาการเงินฝืด หรือเหตุประการใดก็ได้ รัฐละ มันขายได้เพียง ๖๐ ล้านบาทเท่านั้น (หักเงินบ้าน) จากไป ๒๔๐ ล้านบาท แต่กระนั้นคณะรัฐมนตรีก็ให้รัฐให้กองสลากดำเนินการหาเงินให้ครบ ๓๐๐ ล้านบาท กองสลาก

จึงมอดอกใบละ ๑๕ บาท แต่ไม่มีการถือหุ้น สลากใบละ ๑๕ บาทขายไม่ทันก็ เพราะประชาชนหาการเงินฝืดเคืองมาก ใบละ ๑๕ บาท จึงขายไม่ค่อยได้ กองสลากเปลี่ยนไปเป็นใบละ ๑๐ บาท มันขายก็ยังมีคง ที่ตลาดขายใบละ ๑๐ บาท.

ในเวลาที่ต่อมา คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้เลิกหาหาเงินครั้งนี้ โรงไฟฟ้านครไชยศรี และปัญหาว่าการถือหุ้น ๑๕๐ บาท ถือหุ้นได้ ๑๐๐ บาทนั้น ให้หักการคืนเงินเขาไป.

นี่หนังสือของรัฐมนตรีมนตรี (อ่าน) กรมสารบรรณมหาดไทยเสนอ...เรื่องการหักเงิน โรงไฟฟ้านครไชยศรีเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้า ๒ หมื่น กิโลวัตต์นั้น ควรขอความร่วมมือจากอเมริกา...เก็บไฟฟ้าภูมิภาคกระทรวงการคลังโรงไฟฟ้าบ้านกาดเงินนั้นเอง พ.ศ. ๒๕๐๕ เรเห็นเครื่องไฟฟ้า ๕ หมื่นกิโลวัตต์ เก็บที่โครงการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้เรจากรายชื่อบริษัท เอสอาร์ มาเธอร์ จำกัดแล้ว แต่ต่อมาที่ประชุมลงมติว่า เห็นควรด้วยความช่วยเหลือจากอเมริกาดีกว่า เอชเอ็มเอ็มเอชจึงโรงไฟฟ้านี้ กระทรวงค่าประเทศไม่ขอรับไว้.

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม คณะรัฐมนตรีลงมติว่า ๑. ให้ความช่วยเหลือของอเมริกาที่ข้อ ๒. ให้ระงับสัญญาเช่า ๓. การทำไฟฟ้าด้วยเงินน้ำท่วมหมื่นกิโลวัตต์ให้ระงับไว้.

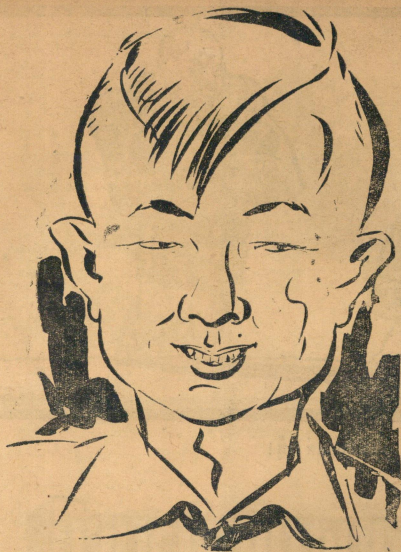
ส่วนสลากถือหุ้นไฟฟ้านครไชยศรีให้คืนเงินเขาไป (จบ) ให้กองสลากคืนเงินไป ส่วนเงินที่ขายได้ ให้ฝากธนาคารไว้. (อ่านต่อหน้า ๓๑)

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ให้สัมภาษณ์เรื่องน้ำมันอย่างเปิดเผย แจกแจงว่า "เพื่อนผมในต่างประเทศเขียนจดหมายมาจากอเมริกาว่า อย่าเล่นกับพวกพ่อค้าน้ำมันในต่างประเทศมันเป็นพ่อค้าใหญ่ซึ่งมีอิทธิพลมากทั้งนั้น!"

เมื่อกันเดือนกรกฎ

กัน ผมมีฐานะต้องเดินตามแต่อยู่
แถวๆบางเล้ง ขณะนั้นดูเหมือนจะ
เป็นเวลาเกือบๆเที่ยง (อย่าพยายามคาด
กันเรื่องเวลาได้แหละ! เพราะผมจะไม่เิน
อัน หรือย้อนอันหรืออันในอันใดทั้งสิ้น ที่ม
กล่าวว่าเป็นเวลาเกือบเที่ยงนั้น ก็เพราะผมจำได้ว่า
สมัยเด็กๆ จึงจะคิดว่าเป็นฤดูฤดูหรือตอน
ผมทำอะไรๆที่ไม่ไร้อะไรแหละ เพราะผมเป็น
คนกิจกรรมอีกคนหนึ่ง นอกจากกิจกรรมเมืองห
หลาย (หัวขลุ่ยลอลลา) ผมเดินๆไปพัก
หนึ่งก็รู้สึกเหนื่อย จึงแวะเข้าไปใน
ร้านกาแฟร้านหนึ่ง ตรงมุมถนนตรง
ข้ามเชิงสะพานเทวกรรมจักรยาส์ ส
มีวัดตมประภากรภาดา ปริมาณ
มากถูกกาแฟดำเต็มขวดหนึ่ง เพื่อ
เป็นการช่วยทำลายเครื่องในของตน
เองให้สิ้นการผูกพันเร็วขึ้น ขณะ
นั้นก็มีเครื่องบินลำหนึ่ง บินข้ามหัว
ผมไป ผมจึงเงยหน้าขึ้นดู อันที่จริง
การที่เครื่องบินลำหนึ่งบินข้ามหัวเราไป
ในสมัยนั้น ไม่เป็นปรากฏการณ์
ผิดอะไรหรอกอะไรที่ทำให้ถึงกับเงย
หน้าขึ้นดูทุกทีไป เพราะถ้าเป็นเช่น
นั้น มันบ่งชี้ว่าในสมัยนั้นก็ยังไม่เป็น
อันต้องทำมาหาเลี้ยงชีพ เพราะคง
จะตั้งตัวแล้วละเวลากับๆเบาๆ อยู่วัน
ละร้อยสองร้อยครั้ง ในที่สุดก็ลงจะ
พากันออกเกล็ดตาบ.

สาเหตุที่ทำให้ผมต้องเงยหน้าขึ้นดู
เครื่องบินในวันนั้น ก็คือ เครื่องบินลำที่วัน
นั้นที่ผิดธรรมดา จนทำให้ผมรู้สึกว่า
ได้บินเข้าไปในหน้าต่าง ห้องชั้นบนของ
ร้านกาแฟร้านนั้น แล้วพอออกไปทาง
หน้าต่างอีกบานหนึ่ง แต่เมื่อเงยหน้าขึ้น
แล้วไม่เห็นมีผู้โดยสารแค่ เหมือนสักคนแต่
ร้าน และเสื่อที่กัวยัดยัดขึ้นของเจ้าของ

ร้านเหาะตามหลังเรือบินออกไป ผมก็ค่อยเบาใจลง มองดูไปก็เรือบินไม่เห็น
หรืออีกนัยยะของบริบทเดินอากาศไทย ก็ยังสบายใจขึ้น นึกว่าถึงเรือบินลำนั้นจะ
หัวก็ถึงที่มคงจะคงคงคง ในขณะนั้น พยายามและคิดดู ข้างอีกคิดคือข้าพจน
ต้องไปหาถิ่นทางเป็นแน่ได้เสวยบริบทเดินอากาศไทยก็คงจะปลอดภัย. เพราะ
ไม่ได้อยู่ในเรือบินลำนั้น.

ผมยังหาสาเหตุประการที่สาม ที่ทำให้สบายใจยังไม่ทันไร ก็คือ
เครื่องบินไม่เห็นอะไรทำๆ ขาวๆ หลุดลนลนออกมาจากเรือบิน และเกือบจะใน
ระยะเวลาที่กันั้นเอง อะไรทำๆขาวๆ อีกสองอันก็หลุดลนลนออกมาแล้ว
ก็มีอะไรขาวๆ ลักษณะเหมือนเหาะแต่ฝรั่งออกเห็นอะไรทำๆ แต่ละอันนั้น
พอนึกออกว่าเป็นอะไรแน่ ผมก็พรวพรวหลุดลนลนกับกัมือ (อ่านต่อหน้า๓๐)

ข้อเขียน

ที่ไม่ได้สร้างความขุ่นมัวให้แก่
ใครใคร

นอกจาก..ซึ่มแน้มเกาะแจ่มใส..ตามแบบฉบับที่ผู้อ่านพึงใจ

□ สภา-สัปดาห์

ต่อจากหน้า ๒๒

ตั้งแต่เปลี่ยนแปลง การปกครอง มา
พล.ท.ประยูรก็ร่วมด้วย.เคยสมัครเลือกตั้ง
ทั้งในฐานะพระนครในนามพรรค อรรถา
ธิปไตยแต่ไม่ได้ วิบุ้ประหารก็มีข้อ.
อย่างนั้นๆบ้าง ในวงการเมืองกลศ
มา. แต่เมื่อต้องลง แผลงโยไปเล่นการ
เมืองตามลางพระชนกนั้นทำให้ใจอยู่
จะเป็นเหตุกับกรรมสิ่งของสมาชิกใน
ที่ประชุมสัมมนาพัฒนาเมื่อประธาน อาน
อุทัยพล.ท.ประยูร. แต่ก็ไม่ไปเลือก.
เมื่อชนะไปลาออกแล้ว วิบุ้ขาดก็กระ
เสนาะชื่อให้ ในหลวงทรงแต่งตั้งชื่อ
เข้ามาอีกคณะกรรมการฯ

หมดจะเบียดเบียนเรื่องที่เรา
จะแจ้งให้ประยูรทราบแล้ว. ประธาน
ก็ได้นำเอาร่างพระราชบัญญัติ แก้ว
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายขึ้น (ฉบับ
ที่ ๒) ของส.ส. วรศักดิ์ นิมาพันธ์
ประชาธิปไตย และส.ส. เทวีบุญ สืบพิชัย
สทภูมิ (อดีตประชาธิปไตย) ข้าราชการ
ส.ส. วรศักดิ์ นิมาพันธ์ แห่งเชียง
ใหม่ ซึ่งเคยกับเจ้าสภาล แสรัณ
ทอก. คณะของเจ้าผู้ครองนครเชียง
ใหม่มาแล้ว ลูกขึ้นแดงสทภูมิและ
เหตุผลว่า เพื่อให้เหมาะสมแก่
ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุัน คือ
เล็กกว่าการถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน เพื่อ
การถือกรรม.— ขยายปริมาณที่ดินที่
พึงถือกรรมสิทธิ์ ในการปลดภาระ
บ้านเรือน และประกอบธุรกิจอื่นได้—
ให้สิทธิแก่ราษฎร ในการที่จะเข้า
ของที่ดิน ซึ่งเป็นที่รกร้างว่างเปล่าให้
สวกรขึ้น และคืนสิทธิที่ดินคืน
ของวิบุ้ ตามกฎหมายให้เข้าของวิบุ้
ไป.

พอเจ้าของว่างแดงสทภูมิและ
เหตุผลแล้ว. ส.ส. เวชมาข้อยเดียว
แห่งกำแพงเพชรถึงกับพรวก 'ยกมือ'
ประสิทธิ สุพิทา ก็ลุกขึ้นว่า วา
ลกลาเลยเป็นเชิงชิงฉางฝ่ายค้าน กู
จะก่อน ว่าเพราะนานนั้นแก่ไหน.
ส.ส. ประ (อ่านต่อหน้า ๒๔)

หลังภาระจกเงา

สุวัชร พันธ์เศรษฐ์

นักกฎหมายมือเอกของ พรรคกิจกล้า จ้า
ใจใจกับ นสพ. ว่าหาไปไม่มีอีกจะดีกว่า

กันไปต่างๆนาๆ ดังที่นาย สุวัชร พันธ์เศรษฐ์ ซึ่งเป็น ส.ส. ประเภท ๒ และเป็น
ที่ปรึกษาฝ่ายของพรรคกิจกล้าได้แจ้งต่อสภาเหมือนออกจว. จ้าใจใจ
ให้ดูบนหนังสือพิมพ์ว่า ศาลนั้นไม่มีอำนาจที่จะตัดสินคดีได้ในเรื่องนี้ การ
ตัดสินคดีนั้นต้องเป็นเรื่องของสภา ที่ระบอบการปกครองที่ระบอบรัฐธรรมนูญ ส.ส. ประ
เภท ๒ ฉะนั้นการตัดสินของศาลจึงไม่ถือเป็นข้อสำคัญ นายสุวัชรดึงถึงเอา
กฎหมายของรัฐธรรมนูญมาวางอ่านให้ผู้แทน น.ส.พ. ฟัง พร้อมยกข้อพิพ
ทวิเหตุในคำตัดสินของศาล มันก็น่าเห็นใจในทฤษฎี เพราะเขาเป็น ส.ส. ประ
เภท ๒ เสียด้วย ซึ่งแตกต่างกับนายที่ระบอบ ส.ส. ประเภทหนึ่งว่า นายเหมือน
กัน หากแต่ความปรารถนาของเขาก็ไม่ตรงกับความต้องการของราษฎรเสีย
เท่าไรเอง.

ฝ่าย ครุฑมิม ภูมิพัฒน์ ส.ส. อุบลของเราก็ไม่หยอก พอได้ฟังนาย
สุวัชร ซึ่งแจ้งโดยการบอกเล่าของพวก น.ส.พ. เอาเท่านั้น ขบเข่าลวกว่า
เหวี่ยง สุวัชรด้า เล็บแดงก็ยื่นกฏหมายของพรรคกิจกล้า ไม่น่าเลยที่เข้า
ไปไปปลิ้นปล้อนนั้น ครูชวาระโรเลยเถิดลงไปถึงอำนาจของศาลเช่นนี้หนอ
จิ-จิบฮากจะเกิดอำนาจของศาลเพียงนี้เขี้ยวหรือ.

ยัง ไม่ทันระกัวจันฉรรโกล่งสกลาหินอ่อนเม็ดกันเคียว น.ส.พ.
จึงประกาศหน้าเข้ามาลั่น รอมพล สดขจ ณะวรีต เป็นพลวัค มีญูทาที่ถาม
กันในวันนั้นไม่มีญูทอะไรที่ระกัวไปกว่าญูทา กรณีสกลสงมิได้เพิ่ม ส.ส.
ประเภท ๒.

ใคร? ทำอะไร? ที่ไหน? ในวงการเมือง และ บุคคลที่น่าสนใจ

สืบค้น // การเมือง

รู้ลึกว่า ส.ส. เลือกผู้แทนในเข้าพฤหัสที่ ๑๑ นี้ คึกคัก
จนจับผิดไปหน่อยหนึ่ง ทั้งผู้แทนที่ราษฎรเลือก และผู้แทนที่เลือกตัวเอง
(ด้วยเงินตราหรืออำนาจอิทธิพล) ต่างสรวลเสเฮฮาากันก่อนที่จะได้เวลาขึ้นประ
ชุม รวมทั้งผู้แทนหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีทั้งผู้แทนหนังสือพิมพ์ "ไท" และหนังสือ
พิมพ์หลายฉบับพร้อมหน้าเกือบทุกฉบับ กุญแจมุกๆ ดันของสโมสร จะเข้าไ
มโนไหนหรือด้านไหนก็ตาม กำลังใจจนกันเรื่อง ส.ส. ประเภท ๒ แทบทุก
โต๊ะ เนื่องจากปรากฏว่าศาลฎีกาได้ตัดสินชี้ขาดในคดีเลือกตั้ง ซึ่งหม่อม กัก
กุกก็ ปราโมช และนาย ประทีป ส.ส. นครนาท กับพวก ได้ยื่นฟ้องร้องต่อ
ศาลแพ่ง คัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครและธนบุรี
ว่าการเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยมิชอบ หรือทั้งก่อนพลแปลกทำมาเป็นการเลือกตั้ง
ที่ "ไม่เรียบร้อย" นั่นแหละ.

โดยที่ศาลฎีกาให้ชี้ขาด ไม่ให้เพิ่มการแบ่งต. ส.ส. ประเภท ๒
ซึ่งขัดกับรัฐธรรมนูญของ จึงเป็นเหตุให้สมาชิกผู้แทนตกเถียงและวิวาทัน

"มันไม่จริงเขาแต่ความในสภากันอีกเลยนี้ห่า ศาลยังโยกคิดรว
รพในคำสั่งของศาลถึงจะถูก ผมเห็นว่าควรทำตามศาลสั่ง"

ฝ่ายนายดวง อภิวัด ๓ โหรนั้น ส.ส. นกฟ้า อีกอีกคนในไทยไม่ไหว
กัวพวกพวกกล่งมาหากที่ประชุมที่ท่าม้ากับนั้นแท้ที่สโมสร พอได้ทราบถึง
การแถลงในเรื่องนี้ของนายสุวัชรเข้า ก็ปล่อยหัวร่ออีกใหญ่.

"นี่ศาลก็ไม่มีความหมายอะไรคุณ พ่อมหาจำเริญ ถ้าเขาอย่าง
คุณสุวัชร์เข้า แล้วพวกเขาจะเอาอย่างไร มันก็คงเป็นขี้ขี้ไต้ไหมคุณฯ
หนังสือพิมพ์" มาคงจะว่าสร้างที่หน้าทาง พล.ท. ชมนน ชูปลูกดี ซึ่งมีค
นังอยู่กล่มสรวลๆ กันในวันทีประชุมสภาว่า "บ่ใช่ไรพ่อท้าวว่า ๖๘ ๓ ยื่น
เขาไปไว้ไหน อะไรเอ๋ยออกกันมั่งซิ ทองหรือแดง"

เล่นเอา พล.ท. สมนน หัวเราะแะๆ พวกกระดกขึ้นลง "ผมไม่
ทราบอะไร ไม่ทราบเรื่องเท่า" แม้แต่ตัวเลียง รัฐมนตรีช่วยยุติธรรม
เองก็ยั่วว่า ศาลฎีกาได้วินิจฉัยถูกต้องแล้วในเมื่อไม่มี ให้เพิ่ม ส.ส. ประเภท ๒
รัฐบาลควรระแวงกันให้เสียที (ให้รู้หัวหลัง เด็ดโค่นรวมน้อง) รววจเณร, ท่าน
ท้าววันแห่งระแวง ไม่ใช้รัฐบาลเกมพรรค.

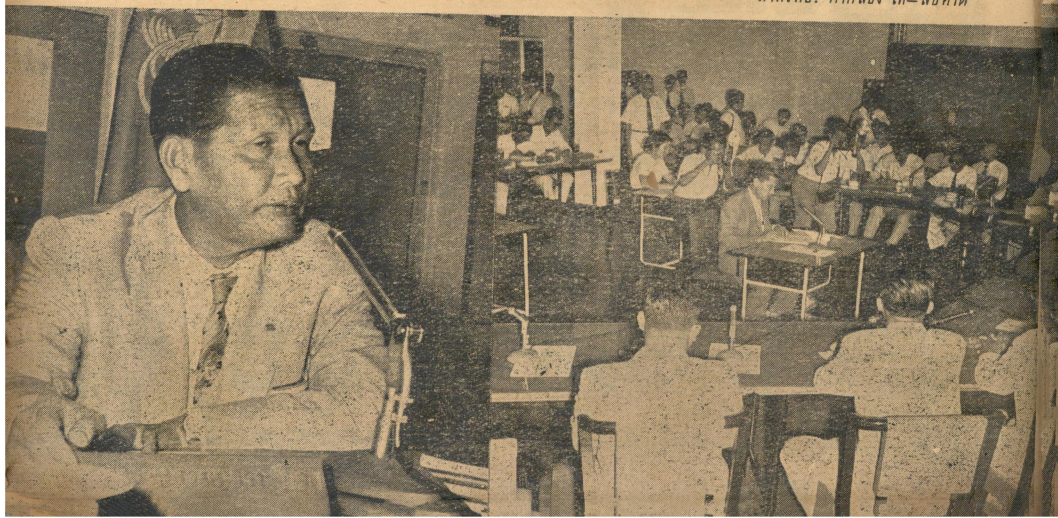
เอาละครั้นบัดนี้ ส.ส. ประเภท ๒ เพิ่มหรือลดหรือไม่เพิ่มไม่ลดนั้น
เราท่านก็คงรู้อยู่เอง ปัดอย่าให้เวลาชี้ข้อเรากว่าอย่าไปดกเถียงกันเขา
เลย เราเราเองจะได้ใจเขาเถอะ ยานเมืองนั้นไม่ใช่ของเรากันเกี่ยวเมื่อไรว
ล่ะ นักกฎหมายผู้เชี่ยวชาญของเขาศาลกล่นกันแท้ (อ่านต่อหน้า ๓๔)

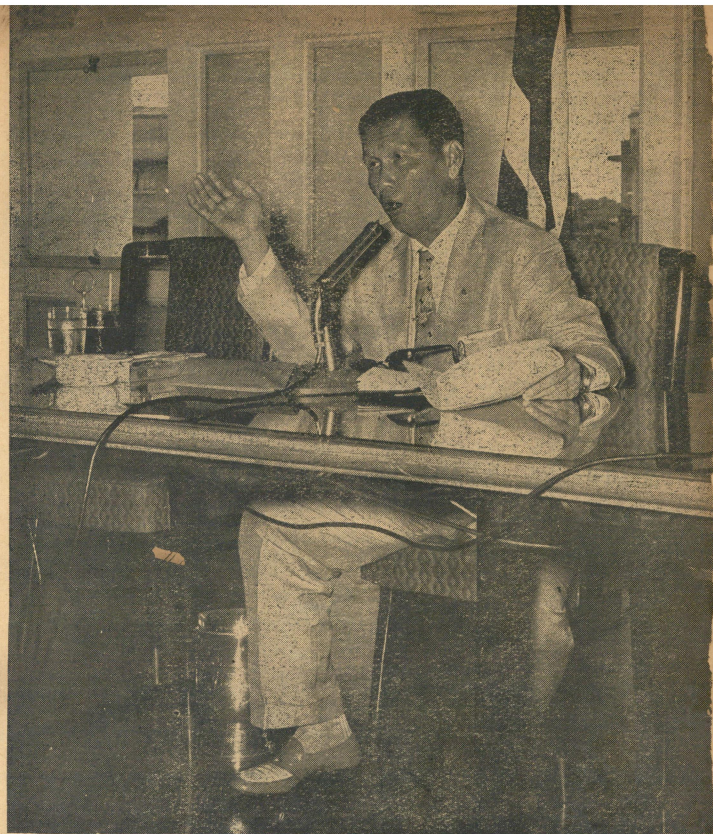

ใครมีหยวนโรงไฟฟ้าไปรับเงินคืนได้แล้ว.

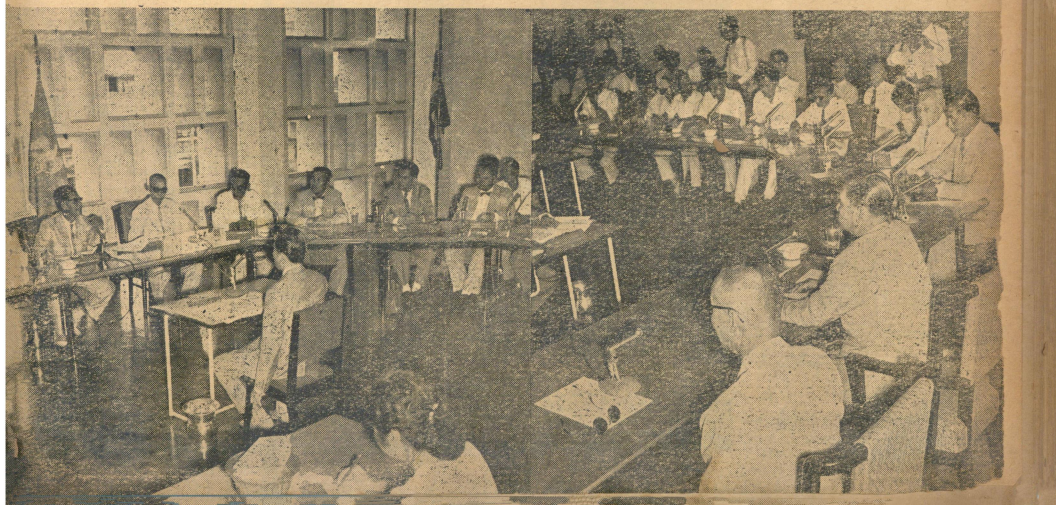
จอมพล ศฤงค์ ธนะรัชต์ ประธานกรรมการกองสลากให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับเรื่องสลากหุ้นไฟฟ้า รัฐบาลไม่ให้ตั้งแล้วก็ต้องเลิกไป
ต่างจังหวัดติดต่อกองคลังแล้วได้ ภายในหกเดือนนี้.

ภาพโดย: ทากดอง ใต้-พิภพ

เมื่อผู้ให้ไปรับเงินได้ทุกวัน

นี่อาจเป็นปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ของศิลปินแห่งชาติคนหนึ่งเลยทีเดียว เพราะการละเมิดลิขสิทธิ์ของศิลปินแห่งชาติอาจมีโทษจำคุกถึง 3 ปี หรือปรับถึง 60,000 บาท หรือทั้งจำและปรับเลยทีเดียว

กันจนอาจถึงจะไม่ให้ กระบะบนภาคไทย ซึ่ง
ส่วนใหญ่ในบางจุดที่ดูไม่มีที่กำกอบอยู่ ก็จะจัด
สรรให้ที่รัก ซึ่งเงินหลักใหญ่ที่รัฐบาลจะเลือก
ที่กำกับกับถาวรอยู่ ไม่ใช่เงินของเอาได้ความ
โดยไม่มีจำกัดที่จะคบไปอยู่ในมือของทุกคน.

หมายเหตุความ ข.บ.พ.น.แห่งภาค

โก ส่งวน กนกวิจิตรสังกักรพรรคประธา
อัยคัยผู้ก่ขึ้นสนธิสนนร่าง พ.ร.บ. ฉบับ
นี้แต่ก่อนจะได้อภิปรายกับ "เอบี" เขา
ประธานเจ้าหัวว่า ขอมมีมาช้านาน
แล้ว ไม่ได้อุทิศสักที เพิ่งจะให้ทุกคน
รู้สึกชอบด้วยตนเองซึ่งไม่กินที่ "ฝ่าย"
คือประธานกลุ่มผู้ขึ้นเขรค จ.บ.พ.น.จึง
หันมาแจ้งว่าเรื่องของเขา รัฐบาลก็
ที่ร่าง พ.ร.บ.นี้เรื่องคนก็เอาที่ หรือ ๓
แสดงบทนำกับ เข่นว่าถูกหมายเก่า
นี้เรียกว่ามากรากอันไม่รู้อะไรไม่รู้
ว่าว่ากันมาอย่างไร ออกมาในแล้วกัน
ก็เอ๋ยก่อนคนมาก ด้วยเหตุนี้จึงควรรว
ฟังความเห็นอันหนึ่งของราษฎรบ้าง ข่า
ไว้ก็ถือว่าเป็นกฎหมาย ของฝ่ายค้าน
เลย.

โกตินไปโก้นมาอย่างพลัดวัน ผ่าย
กันกันทำไถ่ขอรับไม่ใคร่จนข้ามกลบ
สู่สมัย "ตอลี" เสนอเอาด้วยรัฐบาล
ซึ่งจะเปลี่ยน มองไปเห็นจอมพล. ได้
โน่นเห็นส่วนนักคิดกล่าวทำเรื่องแห่ง
ชาวอนันต์บ้างก็ร้องเรียนทำงานที่
เมื่อก่อน ก่อตั้งประธานใช้ "ดาว
เหนือ" ต่ออีก อิศราชวน ผู้คนนำ
ชวนและคนนอก คนตาบอดเขียงใหม่
ว่าจะซื้อสัตว์คือส่วนรวม ผู้ถือตัวเอง
ว่า อยู่อย่างอิสระไม่สังกัดพรรคใด
แต่เห็นขัดแย้งที่ไร่อีกให้รัฐบาลทุกที่
ทำให้สงสัยว่า คณะอยู่ในกลุ่มอิสระ
ที่สนับสนุนรัฐบาล. ก็สนับสนุนรัฐ
บาลอย่างอิสระละกรณี.

พอคราวเหนือ ลูกขึ้นมากับปราบ
สมาชิกที่หลาย ตลอดจน จอมพล ป.
ก็พูดสว่างหายวังงันที่ พอธรมัยที่
ลือเลื่องผู้เสนอว่าเข้า ให้ว่า เสนอว่า
พชนมาคือกระอันแทนนายทุน เพราะ
ช่วยนายทุน ไม่ก็กระอันแทนราษฎร
เลย ข้างฝ่ายส.ส. "ปอนา" สมศักดิ์
ซึ่งยังอยู่ข้างผู้พร้อมคิดพร้อมมือ
อยู่ เป็นตำแหน่งก็ถือด้วยสนธิสนน

ตอโถง

ลฤษดิ์เผชิญอุทกพิบัติต่างชาตินับ.

(จากเตลิมส์ ๑๒ ก.ค. ๒๕๐๑)

นับแต่ทางการไทยเฉพาะกระทรวงกลาโหม ได้กำริที่จะจุดน้ำมันที่ฝ่ายจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อผลิต
ออกมาใช้ภายในประเทศของเรา และเป็นการขึงกันเงินตราของชาติมิให้ไหลออกไปต่างประเทศ นอกจากนั้น
ยังถือได้ว่าเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมของเราอีกอันหนึ่งด้วย ประชาชนคนไทยเราได้เห็นทราบกันอยู่แล้วว่า ใน
หนึ่งๆ นั้นเราต้องซื้อน้ำมันของต่างชาติมาใช้ภายในประเทศถึงมีกระบวนวิธีแล้วหาก ถ้าหากเราสามารถผลิตน้ำ
มันขึ้นใช้ได้เองแล้ว เงินจำนวนมหาศาลนั้นก็หวนเวียนภายในประเทศ เท่ากับช่วยเศรษฐกิจของชาติให้
ขึ้น นอกจากนั้นแล้วถ้าหากเราสามารถผลิตน้ำมันได้ เราจะสามารถที่จะส่งไปขายยังประเทศใดก็ได้ซึ่งได้อีกด้วย
โดยเหตุนี้ประเทศลาวซึ่งกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำมันอยู่ในขณะนี้ เราคิดว่าประเทศลาวควรจะ
มีอู่ขุดน้ำมันขึ้น ซึ่งเท่ากับมีเป็นอู่ขุดของเราอีกแห่งหนึ่ง เพื่อจะได้นำรายได้เหล่านั้นมาสร้างโรงเรียน โรง
พยาบาล ที่กำลังขาดแคลนในประเทศของเรา ให้มีพอเพียงกับความต้องการของประชาชน.

พอกระแสน้ำของการขุดน้ำมันนี้เริ่มเบียดเบียนความเท่ากัน อเมริกาและอังกฤษก็เริ่มไหวตัวทันที เพราะ
อเมริกาถืออังกฤษสองประเทศเท่านั้น ก็ได้ทุนกิจการค้าน้ำมันผูกขาดไว้ในประเทศไทยของเรา นั่นคือบริษัทน้ำมัน
เชลล์ของอังกฤษกับบริษัทสหบริเตนตะวันตกของอเมริกา การเคลื่อนไหวครั้งแรกก็ได้แก่การประท้วงว่า ประ
เทศไทยไม่เหมาะสมที่จะเป็นประเทศอุตสาหกรรมบ้าง น้ำมันที่ฝ่ายนี้ขุดบ้าง อะไรก็เกิดขึ้น ซึ่งหนังสือพิมพ์
เป็นอิสระแก่ตัวเอง ก็ได้พยายามโจมตีอยู่ตลอดเวลาถึงการศึกษาของมหาอำนาจทั้งสอง เพราะเห็นว่า การทำ
เช่นนั้น เป็นการขัดขวางการก้าวหน้าของไทยโดยตรง นอกนั้นก็แล้วมหาอำนาจทั้งสองยังใช้อิทธิพลทางการเมือง
ที่มีอยู่ เข้าบีบบังคับรัฐบาลมิให้ขุดน้ำมันที่เมืองปางอืดด้วย ซึ่งหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับต่างกล่าวถึงความเห็น
กันว่า พฤติการณ์เช่นนี้เป็นชนกแห่งการภายในของเราโดยตรง.

ในขณะนั้นเราเห็นได้ว่า รัฐบาลจอมพล ป. เข้าทำ ไทยทำ ไทยใช้ ไทยเจริญ ให้ทำการขุด
ขุดแทนมหาอำนาจอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นการที่เห็นได้ชัดถึงการดำเนินการของคณะองคมนตรีอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ คือ

ลฤษดิ์เผชิญ.

□ **ชีวิต**

ต่อจากหน้า ๑๕

วัย ๑๕ "โลกาพหุทัฬหีธารวณนา" ต้องไปให้หลังทั้งสองฝั่งงานกันที่นครเวียงจันทน์ กล่าวกันว่าตามเรื่องในฐานที่เทียบเคียงถึงกับตามเมืองโคราช คือนักอิทธิบาททางเมืองอยู่ไม่ห่าง เรือก็มีส่วนในการประทุษร้ายทำทุกข์ เสมอไม่เบื่องหน้าก็เบื่องหลัง.

วันเป็นชาวเวียงจันทน์หนึ่ง เขาเปลี่ยนมาเข้าศาสนาเป็นคฤหัสถ์ลูกครึ่งนั้น...

ตามรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งประธานาธิบดีมีอายุสมัยละ ๕ ปี และวิจิตรเลือกภักต์ภักทอนมานางตั้งขึ้นเป็นสตรีปีที่ ๓๓ แล้ว ทั้งนี้และทั้งนั้น เพราะผลงานของเขานับเนื่องเป็นเครื่องเสริมส่ง ขณะนั้นมีอายุเข้า ๘๒ แล้ว นับว่าชราไม่น้อย แต่เขาก็ยังมุ่งมั่นว่าพาพระภคชนของเขาส่งออกทางไปสู่ประกาศชัยอย่างเข้มแข็ง.

วิจิตรเลือกภักต์ภักทอนมานางตั้งขึ้นเป็นสตรีปีที่ ๓๓ แล้ว ทั้งนี้และทั้งนั้น เพราะผลงานของเขานับเนื่องเป็นเครื่องเสริมส่ง ขณะนั้นมีอายุเข้า ๘๒ แล้ว นับว่าชราไม่น้อย แต่เขาก็ยังมุ่งมั่นว่าพาพระภคชนของเขาส่งออกทางไปสู่ประกาศชัยอย่างเข้มแข็ง.

นี่คือชีวิตชีวิตหนึ่ง ที่โดนเหตุให้กับประเทศของเขา อย่างหมดสิ้น ตีอกเคียวรังนั้นนี้ ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ... บุรุษที่ชาวเกาหลีใต้มีความรู้สึก... เหมือนกับชาวอเมริกันที่มีต่ออับราฮัมลินคอล์น.▲

เวียง รบนี้.

□ **เพื่อความยุติธรรม**

ต่อจากหน้า ๒๑

กฎหมายของผู้รักษากฎหมายแล้ว ก็เป็นเหตุขึ้นเพ่งพอกได้เขว ลำหรับผู้ที่ไม่เหยียดหยามชีวิต และอิสรภาพของมนุษย์ชาติทั้งความสนใจแก่เรื่องนั้น และปรารถนาจะให้มีความจริงถึงผลในเรื่องนี้ได้รับการเปิดเผยและวิจารณ์อย่างจริงจังที่สุด เพื่อประโยชน์

แก่ความยุติธรรม.

ความใกล้ชิด ในความยุติธรรม ในกรณีนี้ มิได้จำกัดแค่เพียงผู้เกี่ยวข้อง ความเสียหายเท่านั้น ส่วนได้เสียจากความยุติธรรมในคดี ย่อมเป็นส่วนที่ใกล้ชิดของสังคมด้วย. หากว่าได้มีการลงมติกฎหมาย และทำลายข้อแย้งของความยุติธรรม ในการดำเนินคดีของสังคมจึงความขึ้นกับของพระยาครูขุนแล้ว การก่อกวนกฎหมายและข้อแย้งของความยุติธรรมขึ้นมา และประทุษร้ายในคดีจนออกมาออกไป ให้ชักร้างและแก้ความผิดนั้นหรือไม่ได้ถูกตัดสิน และทำลาย หรือเข้าร่วมมือในการฉ้อโกงทำลายอีกแล้วไซ้ เราจะเห็นกฎแห่งกรรมในชาตินี้มันไม่ไปไหน - การก่อกวนในคดีนี้ ย่อมเป็นคุณประโชติอันแก่ระบอบประชาธิปไตย และสังคมที่ก้าวหน้าในสังคม และสิ่งนี้จึงสมควรที่นักทั้งหลายจะสนใจ และส่งเสริมในการก่อกวนขึ้น.

เราจึงว่า ด้วยความสำคัญดังกล่าวจึงได้มีบุคคลในวงกว้างๆ และหนังสือพิมพ์ขึ้นนำหลายฉบับ ส่งเสริมการเผยแพร่และให้ความยุติธรรมและความเป็นคดีนี้ และเราเห็นว่าทั้งนี้ทั้งนี้และรวมทั้งของหนังสือพิมพ์ ในแนวทางนี้ เป็นอันเห็นด้วยกับความรู้และปรารถนาของมหาชน.

บันทึกของพระยาครูขุน นั้นสมควรที่จะได้รับพิจารณาพิเคราะห์ เป็นพิเศษ ในส่วนที่เกี่ยวกับระบอบความยุติธรรมและการบริหารกฎหมาย ของผู้รักษากฎหมาย เราได้เขียนกล่าวอ้างอยู่เบื้องต้น จึงการใช้อำนาจของผู้รักษากฎหมายตามด้วยกฎหมาย แต่ตามบันทึกของพระยาครูขุน ที่กล่าวถึงพฤติกรรม ของประธานกรรมการสอบสวนและพนักงานสอบสวนบางคนไว้ว่า หากว่าให้มีผู้ว่าเรื่องขึ้นฟ้องร้องและสืบให้ทราบนั้น ก็จะเป็นอีกแง่ให้เห็นถึงการละเมิดกฎหมายของผู้รักษากฎหมาย อย่างฉ้อฉลขึ้น

พฤติการณ์ของประธานกรรมการสอบสวนและพนักงานสอบสวนคนอื่น ๆ ที่ปรากฏในบันทึกของพระยาครูขุนว่า นั้น เว้นการละเมิดกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกระบวนการสอบสวนแล้วนั้น ในคดีที่กรรมการสอบสวนเหล่านั้นในคดีที่กล่าวถึงเขาได้เล่าเรียนมา. ในบันทึกนั้น มีทั้งการร้อง ร้องต่อผู้คุมขังให้ คุกการในเรือนที่ไม่เป็นความจริง ซึ่งล้วนแต่เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้งสิ้น.

โดยมีข่าวว่าเมื่อออกมาถึง ประชานชนอยู่เป็นครั้งคราว เกี่ยวกับพฤติการณ์ของพนักงานสอบสวน ที่ปฏิบัติต่อผู้ต้องหาและพยาน ในทางที่มิชอบด้วยกฎหมาย อันมีทั้งการประทุษร้ายร่างกายและดลวงข่มขู่ให้ผู้ต้องหาหรือพยานให้การปรั้งปากแฉ่ง หรือผู้อื่นโกยปราศจากความจริง เฉพาะอย่างยิ่งในคดีการเมือง และก็มีมีการเย้ยแหย่พฤติการณ์อันมิชอบด้วยกฎหมาย เช่น ใน การพิจารณาพิพากษาในศาลเป็น

ครั้งคราว แต่การเย้ยแหย่พฤติการณ์อันมิชอบด้วยกฎหมาย ของผู้รักษากฎหมายครั้งนี้ เป็นการเย้ยแหย่ที่ผิดที่ผิดที่ผิดที่ และเรียกถึงความสนใจจากประชาชนได้อย่างกว้างขวางที่สุด เพราะเป็นคดีที่สำคัญยิ่ง ทั้งเป็นคดีที่กลั่นแกล้งมนุษย์ ไม่แพ้ ถึงสามชีวิตด้วยกัน ประชานชนและหนังสือพิมพ์ผู้รักความเป็นธรรมจึงมีความสนใจในเรื่องนี้ และปรารถนาจะให้เห็นความจริงทั้งหลายแล้วได้คลี่คลายไปจนถึงที่สุด ทั้งปรารถนาจะให้เห็นของยุติธรรม ความสัตย์จริง และความซื่อสัตย์ของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง. ความเท็จทั้งปวง.

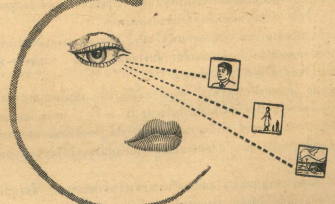
ถ้ามีโอกาสผู้เขียนจะประมวลข้อความที่มีผู้กล่าวถึง บันทึกของพระยาครูขุนๆ และข้อความบางตอนในบันทึกนั้น รวมทั้งข้อสังเกตของผู้เขียนเกี่ยวกับกรณีนี้ มาเสนอท่านผู้อ่านต่อไป. □

๒๗ มิถุนายน ๒๕๐๐

แว่นยุคใหม่

เห็นได้ ตระยะชัดเจน
ไกลใกล้มากและใกล้ปากกลาง
สามใส่ใส่คงสบายปกติ

เชิญชมได้ที่

บริษัท เยาวราช จำกัด

ถนนเยาวราช พระนคร

มีนยเทศน์ และผู้ชำนาญ คอยต้อนรับ
ให้คำแนะนำอย่างเต็มที่ตลอดเวลา

หนังสือเล่มเดียวที่บรรจพหุติการณของนักการเมืองไทยในยุค “การเลือกตั้ง ๒๕๐๐”

๒๕ ๒๖
นนทข เลือกตงกงพุทธกาธ

โดย

ไทยน้อย - รุ่งโรจน์ ณ นคร

นายกคง อภัยวงศ์ อดีตนาयरฐมนตรี ๔ สมัย หัวเราะอย่างร่าเริงตลอดเวลา ต้องหุบปากหยุดยิ้ม เมื่อทราบผลการเลือกตั้งที่เต็มไปด้วยความสกปรกโสมม

การขึ้นเพื่อต่อศาลเพื่อให้สั่งว่า การเลือกตั้งในวันนี้เป็นโมฆะและโมฆที่สุด ภายหลังที่ประชาชนไม่สามารถจะพบกันได้ คำไว้อาลัย แก่ ส.ส. สมุทรสงคราม ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. แต่ไม่สามารถจะมีโอกาสได้เพิ่มแม้ เขตจัดสรรพินิจในสภานี้สังกัดก็ เพราะถูกกองพลจลาจลจนชีวิตดับขึ้นกับมือ ร ๑

เป็นส่วนหนึ่งในพื้นที่ของเหตุการณ์ที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้ ไทยน้อย-วังโพน ญ นคร ยืนยันว่าหนังสือเล่มนี้บอกกล่าวแต่เพียงอย่างเดียว

“คุณเขียนเรื่องนั้นจะไป หรือ จะอยู่”

ส่งชื่อในราคาพิเศษเล่มละ ๓๐ บาท ต่างจังหวัดเพิ่มค่าส่งเล่มละ ๒ บาท ที่
บริษัทแพรวพิทยา และ โอเดียนสโตร์ ผู้แทนจำหน่าย

อุปสรรคขัดข้องซึ่งขัดขวาง
ของมนุษย์ และความผิดเพี้ยนใน
การกระทำของมนุษย์ ทั้งสองประการ
อาจเป็นเหตุให้มนุษย์ พาลละ
ลงไปในโคลงหรือในน้ำ หรือ
ลงไปในกองความ หรือเข้าไป
ต้องเงื้อมมือของยักษ์ แทนที่จะ
มีชีวิตที่โล่ง พรมทุกข์อันไร้
การฝึกฝน ให้รู้จักวิธีผ่อนคลาย
เพื่อให้มนุษย์เอง หลบหลีกคล้อย

อุปสรรคขัดข้องซึ่งขัดขวาง
ของมนุษย์ และความผิดเพี้ยนใน
การกระทำของมนุษย์ ทั้งสองประการ
อาจเป็นเหตุให้มนุษย์ พาลละ
ลงไปในโคลงหรือในน้ำ หรือ
ลงไปในกองความ หรือเข้าไป
ต้องเงื้อมมือของยักษ์ แทนที่จะ
มีชีวิตที่โล่ง พรมทุกข์อันไร้
การฝึกฝน ให้รู้จักวิธีผ่อนคลาย
เพื่อให้มนุษย์เอง หลบหลีกคล้อย

॥५॥

บุทกวิชัยชัย

□ การการเมือง

ต่อจากหน้า ๑๑

มุ่งหมายที่จะพบ พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์ สังคมสุข ด้วยเรื่องส่วนตัว ซึ่งเขาคิดได้แก่แก่การพบใช้ว่าเช่นนั้น. แต่แท้ที่จริงแล้วการมาครั้งนี้ของ พ.ล. เผ่า มีความหมายไกลมาก ผลจากการนั้นก็น่าคิดว่าหากแต่เมื่อใดประจัญหน้ากับแม่ทัพเรือเข้าจริง ๆ ก็ทำเป็นอยู่แต่เรื่องตลกขบขันเสีย ไม่ออกนัยการใดเลย ถึงทุกขุสชาตามธรรมเนียม เมื่อแม่ทัพเรือถามความประสงค์ พ.ล. เผ่าก็แจ้งว่า การมาหาของบุคคลนี้ คนมาด้วยความเคารพนับถือ และเขียนเขียนไม่มีอะไรมาไปว่านั่น.

หลังจากนั้นอีก ๒ วัน พ.ล. เผ่าก็ไปอย่างขำขันในเวลานั้น อีกครั้งหนึ่งและก็ได้พบกับ พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์

แม่ทัพเรือสนทนาคุยกันอย่างครึกครื้นในครั้งนั้น พ.ล. เผ่า ก็ได้เริ่มเปิดฉากการคุยถึง การขึ้นการเมืองที่ดำเนินกันอยู่ในขณะนี้ พร้อมกันวิจารณ์รัฐบาลหลวงธำรงต่าง ๆ นานา ซึ่งหลวงสินธุ์เองก็สนใจฟังอย่างขุสขุและมิได้แสดง ความเห็นอะไรออกมา เพราะตามปกติแล้ว พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์ ไม่ใช้เป็นคนชอบพูด แต่เป็นผู้ที่ขยับฟังเสียมากกว่าพูด.

คำถามประโยคสุดท้ายของ พ.ล. เผ่า ก็ถามว่าจากมานี้ ได้ถามแม่ทัพเรือว่า “ท่านเห็นเช่นไรในการบริหารของรัฐบาลนี้” แต่คำตอบที่ พ.ล. เผ่า ได้ตอบคือ.

“ผมรู้สึกเฉย ๆ ไม่ชอบออกความเห็น”

แล้ว พ.ล. เผ่าก็จากไป การมาที่ส่งของของ พ.ล. เผ่านี้ ได้ทราบตอนหลังว่าเป็นแผนของจอมพล ป. ที่

ส่ง พ.ล. เผ่ามาหาขึ้นเสียง และดูที่ท่าของพล ร.บ. หลวงสินธุ์ เพื่อดูว่าถนัดมากน้อยกว่า ยังมีไว้คนนั้นอีกอันอยู่หรือไม่.

ทุกครั้งก็กลับมายาน พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์ แม่ทัพเรือ พ.ล. เผ่าก็ตรงมายานและเล่าเรื่องให้จอมพล ป. ฟังอย่างละเอียดละออ แม้กระทั่งคำพูดของ พ.ล.ร.บ. สินธุ์ พูดว่าเช่นไร พ.ล. เผ่า ก็สาธยายหมกมิดอยู่ตรงความ.

วันหนึ่งขึ้น ซึ่งเป็นกลางภาควิชาสามของ พ.ล. เผ่า และการมาหา พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์ ในครั้งนี้เป็นการมาคุยอย่างขุสขุกันเป็นอีกเรื่องพูดคุยกันเรื่อย พร้อมกันก็นำเอาข้อและความต้องการของจอมพล ป. มาพูดให้ พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์ ฟังหมกมิดอยู่ตรงความ ก็จะเห็นได้ว่าคำให้การของ พ.ล.ร.บ. หลวงสินธุ์ สังคมสุข ซึ่งให้เอาไว้คือว่า เมื่อครบหกเดือนก็ขอ “ถอนอัตรานี้” เมื่อวันที่ ๒๑ มิ.ย. ๒๔๘๕ คำให้การนั้น พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์ ได้ให้การไว้เมื่อวันที่ ๒๒ มิ.ย. พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งต่างจากระเบียบกฎเกณฑ์แล้ว ๕ ปี ก่อนหน้านั้นว่า.

พ.ล. เผ่าได้มาหาข้าพเจ้าที่บ้านคลองเคอ ๓ ครั้ง และครั้งต่อมาได้ไปรบกวนข้าพเจ้าว่า คณะรัฐบาลจะขึ้นตามหลักเกณฑ์ รัฐมนตรีต้องเป็นคนไทยจริง ๆ บ้านเมืองของบ้านอยุธยาให้จอมพล ป. กลับเข้ามาทำงานอีก แต่ให้กลับเข้ามาตามวิธีราชการรัฐบาล ข้าพเจ้าได้เห็นด้วยต่อ พ.ล. เผ่าจึงได้ตกลงกับข้าพเจ้าว่า จะจัดการหาเสียง เพื่อให้จอมพล ป. กลับมา โดยกระเสียงเลือกตั้งเป็นประธาน และได้บอกกับข้าพเจ้าว่าในการหาเสียงนั้น ต้องไม่เรื่องเสียง และเครื่องเสียงอะไรไปเลย ซึ่งการจะตั้งบริษัทขึ้นเพื่อรับงานโฆษณาครั้งนี้ มีลักษณะไปจากคนอื่นต่าง ๆ ขณะนั้น พ.ล. เผ่ามาเข้าพบจากโฆษณาอยู่ที่โรงภาพยนตร์เรือชุลออยู่แล้ว ข้าพเจ้าได้ตกลงมอบเงิน ๕,๐๐๐ บาท นายวรการบัญชา จอมพล ป. หลวงสินธุ์และพล หลวงพนมโชติ “เอ” พ.ล. เผ่าก็เข้าหาตัวจนกระทั่งไม่ทราบ

การมาพบ พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์ ในวันที่ ๓๐ ธ.ค. พ.ล. เผ่านี้ เมื่อ พ.ล.

เผ่าได้บอกและขอซึ่งให้ร่วมทำการเอารัฐบาลหลวงธำรงออก โดยอ้างว่าจอมพล ป. ยังมีผลประโยชน์นั้นและได้ใช้ตนมาเจรจาแทน โดยไม่ต้องคิดอะไรทั้งนี้ พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์ สังคมสุข ผู้ซึ่งร่วมและขึ้นก่อนจอมพล ป. อยู่แล้วก็รีบตอบรับพร้อมด้วยคำที่ ยึดความมั่นคงใจให้แก่ พ.ล. เผ่าเป็นอันดีกับกันมาตลอดหลาย ก่อนจะลาจากบ้านคลองเคอ นิวาสสถานของแม่ทัพเรือ พ.ล. เผ่า ได้ทิ้งถ้อยความด้วยความเห็นใจ และตั้งใจเป็นอันพันธุกรรมครั้งหนึ่ง ที่ทำตัวเขาขึ้นเสวยสุขแห่งอำนาจและเงินตราอย่างมหาศาล.

จากนั้นรัฐประหารก็ได้สำเร็จลงเป็นความแก่การผ่อง พ.ล. ร.บ. หลวงสินธุ์ สังคมสุข ซึ่งร่วมมือกระทำโดยการชุมนุมควมมีใจออกหน้าแต่อย่างใด หากแต่ได้คำที่มือและกำลังจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่ทหารเรือของตนเลย เพราะการที่เธอ กำลังทหารเรือของตนทำการนั้นย่อมกระทำให้รัฐบาลชุดหลวงธำรง ไหวหวาได้และถอยห่างหนึ่ง หลวงธำรงจึงได้ไปกล่าวกับพี่เรือ ย่อมระมัดระวังอยู่ยังไม่มากนักอ้อ.

รัฐประหารเสร็จและอำนาจของผู้กระทำรัฐประหารตกแก่ พ.ล. เผ่า โดยเข้าควบคุมตำแหน่งทางตำรวจ เพื่อที่จะหาทางสร้างเสริมกำลังของตนไว้เพื่อความมั่นคงแห่งราชบัลลังก์ของตนและได้สร้างความยิ่งใหญ่ในแง่ของการตำรวจจนตำรวจเลวบางคน ที่ระจบจบพลต่าง ๆ นั้นล้นด้นล้นด้นพลอำนาจมาอำนาจที่ถูกขยับยั้งให้ เจนกินขอบเขตจากนั้น อ้อมปก ๆ ของวงการตำรวจเมื่อไทยเกือบสิ้นตลอดเวลา แม้แต่คำขวัญยังกันนั้น ก็มีความหมายที่ยังชัดส่อออกมาให้เห็นว่า ตำรวจเท่านั้นที่แท้ ทายะได้ทุกอย่างในโลกเขาไม่ทำกัน ถ้าหากคำขวัญนั้นจะว่า “ได้ดวงอาทิตย์นี้ ไม่ปัดกวาดจะหาความดีไม่ได้” ข้าพเจ้าจะขอแจ้งซึ่งสาธารณในคำขวัญนั้น ตราบชั่วชีวิตของข้าพเจ้าก็เชียว. ▲

โกศล กังวล

มีเครื่องกลั่น
น้ำคอลลอยในน้ำ
ประปาได้ทันที
โดยไม่ต้กลั่น
เพียง ๑๐๐ บาท

บริษัท ๗ โสฬาร จำกัด
๑๐๐ บาท
๑๐๐ บาท
๑๐๐ บาท

บุกวินัยฉบับใหม่

๑ นักเลงกลอน

ต่อจากหน้า ๑๖

“เห็นใจ เล็บก็พอไปก็ไหม?”
 ทมอริยาดมทินต์เมื่อจะนอน “นั่นเป็น
 กลอนลูกคุณนะ แม่! ยังถามลูก
 คอขยี้และมิใช่—พืม พืม ก็ชนะช
 สุนทกาศเลย พืมฝ่าย”

ที่จริงเสียงหอนไม่โลง กลอนลูก
 ลูกก็พาดี เพราะพอหอนจนทมน
 จะเลิกอาชีพลูกก็มาเป็นอาชีพนักการ
 เมืองเป็นแน่แท้ กลอนจึงพาไปทาง
 สถานการณ์การเมืองเขาให้แน่นอนเลย.

“ไม่โลง—ไม่โลง” สมว่า “เสียง
 ด้อยก็อยู่ในนา กลอนก็แล้วสมสมัย
 ะละเอียบไทรว่ามนะให้โลกก็ไหม?”
 “อะ กวีเคยนะซี เจ้าเลย”

“ไร้-สิ่งทั้ง ทั้งทั้ง-สิ่งทั้ง” สม
 ขยี้เข้าให้

“เคียว—เคียวก่อน คายวัง ยัง
 ไม่ทันร้อง ว่าจะมาเอาเข้าให้แล้ว”
 ทมอริย

แปลว่าลองเพียงส่งเสียงเสียง
 ไทรว่ามนะเท่านั้นว่าเข้าไปก็ไหม”
 สมขยี้และน้อมนใจ

เจ้าพ่อนอกกมลลัทธิผู้ชอบกาเป็น
 นักการเมืองของมมกว่าโอ-แก้ว ซึ่งม
 วินไว้ให้เขมรับ ขึ้นไปกวพวทกีย
 เกยง ตามห้วยลานเนือคานือเรอ
 อย่างเอวี่อวยบ พอเสร็จพิธีร้องก็
 แล้ว ลัทธิกลอนสกก็เริ่ม...

“นั่นคือพวกรัก ดมทินบวณ
 ท่านถล่าว จะเลิกเรื่องอื้อฉาวไปทั่วทั้ง
 ทนา เหมือนไฟไหม้เผาทุกหยัถัน
 ฐาน ทั้งในวงราชการรัฐบาลอย่างว่า
 ประชาชนเดือดร้อน ราษฎรเจ็บแสบ
 คือดนทจวันแฉกไปปดแปบสุรา เกิด
 อาพาทไปให้ ฟันนอกเมืองหลวง ทุก
 คำเจ้าเสรีภาพไว้หนักหน่วงวิญญา...”

“โอ!...พระสุริยัน เขยตวัน
 รอนรอน ผู้แทนราษฎร จะเองอีย
 ต่างก็เจ้ากา” สมขยี้เข้าให้หัน
 เป็นลูกก็ไปเลย ข้างมอมกอื่นกัณฑ์นี้

รัฐบาลพิชช ซึ่งทอดคนมวักน
 ว่าเป็นมิตรสำคัญ ช่วยแก้ไขนานา ขอม

ตัวเป็นลัทธิของยังสังวรศักดิ์ ให้เขา
 ช่วยสรรรักดี โอ้พวกรพว ค่อย่างว่า
 พวกรเขาเลยเข้าเนื้อ โดนเดือดเสียงนี้
 โอ้โอ้ออคนกลี อูล่าหม้อยูกทกนี้
 คาคาคาคไทย เหตุโธไม่เกลียดมอ
 ฆ่าไปประคับประคอง โอ้พวคาสที่

สมชอทำนายทายทัก ว่าไม่มานักกล
 ที่พวคไทยมาโดนหลอก กลับกลอกยก
 ทำ เขามาจับข้อใด ท้าวงเคียวยช
 ออดกัณฑ์เพ็กมุษย์ จะเจ้าพวคข่า
 โอ้เสียเราก็โอ้ ฝ่ายเขาทักก็ร่น มน
 นาคีตบกล ไม่ต้องนับกับฆ่า ผลที่สุด
 เราก็ฆ่า สมรภกทวงใน โอ้ช่างไม่
 เห็นใจ นมรัฐบาลหนน...”

“อาว! แลกลัทธิพวกรพว”
 ฆทงจันทัก “กลอนลงสระอาไ้ผ่า
 ไปลงสระอุแล้ว ฝึกกันก็โยชน
 สองโยชน ้วย-ยังกนนะซี”

เจ้าพ่อนกลลัทธิของมมมีแม่
 แหยคยว่า “อันของกลอนสระอา
 ไปลงกั ประเคียวคนนั้นเคียนเจ้า
 ล้ายาก เราดูไม่ไ้ไว้ในงานนิมพก
 เกสลาไปมีระะแปล่า เอาละนะ
 ของกลอนสระอุ ก็พระอุโลปกันไ้
 ยังไม่ไปใช้ระะ...”

สมทัวเราก็ก นักขันในกลอน
 เลียงสระอาของพ่อนเป็นอย่างยัง

“เออสิคักว่า อย่าเล่นลัทธิกล
 โทนโตนลัทธิก็หนักเลกลอน ฝักปาก
 ลงมูกกลองขวิพพอกลัทธิไปไ้ให้
 ฟังกันก็ขึ้น โน่นนะ! ว่าเรื่องอาหาร
 การกินโน่นคักว่า การเมืองไม่เกย
 สยบไปกาว” สมขยี้ กูอาทวาท
 หนวันขึ้นซึ่งมไม่ไปวกลกขาว ของก
 สวระพักข่าง.

เขาเหลียวมอง ไปสู้ไ้สอาหาร
 พินิจพิจารณายลัทธิแล้วท่น กลยมา
 ความแก้พทกัษะปาก หยิบลาย
 เลือกลัทธิไปไ้ตามเคย

๒ บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕

เปรอนและดีโค มาเพาะเชื้อไว้ในประเทศไทย การปฏิวัติจึงทรงมีอยู่
 ต่อไปในเมื่อชกขญ.

พวคนนังคิลลาอาชนะศาสนิก: ประชาชนส่วนมากรู้สึกชอบ

คุณ น.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช, นาย
 วิเชียร แสงศรี, นายณรงค์ วงษ์สวรรค์, นายมานิต สังวาลเพชร, นาย
 เติม นครศรี, และ นายประยัต ศ. นาคะนาท ที่ใกล้ชิดสละคอกก็ร้องคัก
 คำนจีน เพื่อหาความยุติธรรมให้แก่ประชาชนในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ก็จำ
 นานไม่ครตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลฎีกาได้ตัดสินยกคำร้องคัดค้านของคน
 ทั้ง ๖ นั้นแล้ว แต่ในคำพิพากษามันก็ยกบนเองได้ชี้ให้เห็นแก่แม่แก่ ว.ส.ส.

ประเภท ๒ เพิ่มไม่ได้ โดยอาศัยความในมาตรา ๑๑๕ (๒) ว่า “สมาชิ
 ประเภท ๒ ไม่เคยซึ่งพระมหากษัตริย์ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
 ขึ้นไว้แล้วในหน้าที่ซึ่งมีรัฐธรรมนูญ” เท่านั้น.

ถ้าคุณคึกฉินแล้ว ก็เหมือนว่าโจทก์แพ้คดีอย่างรวบคน แต่กลับ
 เป็นคดีอนันต์ ใ้ด้วยบังคับให้รัฐบาลตั้ง ส.ส. ประเภท ๒ เพิ่มขึ้นได้ อันเป็น
 การคนทมิรัฐบาลช่วยให้พวกห้อง เสวยตำแหน่งกันเต็มเดือนของชาติประ
 มาณเดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท นึ่งทั้งคัก ๑ ล้าน ๖ แสนบาท ซึ่งเงินนั้นเป็น
 หยดเหงื่อจากอกที่เกี่ยวกับประชาชนพลเมืองเรจึงเห็นว่าเป็นโจทก์ ๖ คนนี้
 แพ้คดีตาม แต่ก็เป็นการขมขื่นใหญ่หลวงของประชาชนที่ไม่ต้องเสียเงินแผ่น
 ดินไปโดยไม่จำเป็นแต่อย่างใดเลย.

ถึงเวลาที่เขียนนี้พวักฎีกุเชี่ยวชาญกฎหมาย ของพวคนนังคิ
 ลา ๓ ท่านมี ในกรมหมื่นนรา วรุมั่นเกล้าประเทศ และ กร.หยุต แสงอุทัย
 เข็นกันให้เข้า เห็นได้ แลระนา สุวัชร์ พันธเศรษฐี อัย. ก็กล่าวว่ “คำ
 พิพากษาศาลฎีกาว่าเพิม ส.ส. ๒ ไม่ไ้กัน เป็นความเพิมเพียงส่วนหนึ่งทอ
 ให้สภาคักฎีกาว่าระกฏ” ซึ่ง ส.ส. ทิม ภวพัฒน์ ส.ส. อุบลไ้กล่าวแก้คำ
 ของนายสุวัชว่า “ปัญหาเรจึงตั้ง ส.ส. ๒ ไม่ใช่เรื่องในวงงานของสภา
 เป็นเรื่องของพระมหากษัตริย์ และคำพิพากษาของศาลฎีกาของทั้งมรจะ
 เป็นระกฏฐาน ถ้าพวคนนังคิลาระคักตั้งอาชนะอันอาจศาลไ้ให้ ก็เท่า
 ภัยที่มีในหลวงและมีที่ทางอะไรไปจาก เผด็จการ ซึ่งด้อยค่าของจุดที่มีม
 คนหนึ่งพ้องด้วยเป็นระกฏที่สุด.

“ทีนี้ไม่มีกลอนสระอะไรแล้ว
 เป็นกลอนด้นง่ายง่าย เอาละ!
 คอยฟังไ้ไ้” หมอว่าพลาเหลง
 ไปยังตุ๊กับข้าวอีกทีหนึ่ง “เอเล
 นะ!...จิมมีพริกนาคหลวง คงผัด
 เผ็ดนาศุขิง ปลาสลิดเมียนครนา
 ยก ก็เห่หมกมมกับพิน กลิ่นกะ
 ปักกับดินนุชช อุดลุดปวราบัก
 เลี้ยง แก่งเลียงคุดประภาส ผัด
 ลักกาคบพิน ยอดกะถิน ร.ม.ด.
 เสวด เคืองเทศพ้านวรรณ ๕ หม

หม่อเลื้อยออกไปเลยในกลอนนี้ ของ
 เจ้าพ่อชาญ... เราเองอยู่ในนามพวค
 พวคนนังคิลารักชาติไประะเบียด
 (วงทอง) จอมพล”

ใช่—บาดาล

ហូរក្នុងចុងហ្នំ

มาตรา ๘ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภามหาชน.

มาตรา ๔ พระมหากษัตริย์ทรงใช้ อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี.

มาตรา ๕ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาลที่ใด ดั่งขนตาม

ภภทนาย.

อันมาตรา ๕ ทำหน้าที่คำพิพากษาของศาลฎีกาได้ ใช่คำว่า "ในพระปรมา

ภิกษุพระมุนินทรมหาภิกษุ

เอาเป็นว่าพระภิกษุณีศึกษาได้น่าเรื่องทั้ง ส.ส. ประเภท ๒ เพิ่มขึ้น
มากที่สุดเท่าที่ความ และไม่ใช่ข้อเสียว่า สภาฯไม่ยอมรับความต้องการ
ของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส.ส. ประเภท ๒ ซึ่งเป็นสิ่งทุกฝั่ของ
พระภิกษุณีศึกษาอยู่แล้ว ดังนั้นการตั้งมหาวิทยาลัยถ้อยก็อย่าเป็นกฎ
หมายขึ้น เพื่อได้นักเรียนชุดถัดๆ ไปด้วยตามความในมาตรา ๑๑ ของรัฐ
ธรรมนูญ ก่อนนี้คงมีจำนวนวัยข้อ ส.ส. ประเภท ๒ ใหม่ ภายให้พระมหา
เถระที่ทรงแห่งกรุงไปไว้ ภายให้เธอแต่แกของสภาฯแทนหาขุดว่าเพิ่มก็
แล้วความวัยข้อขึ้นเป็นนักศึกษได้สำเร็จ

เรื่องความจำเป็นที่จะต้องมีสิ่งนี้ ก็เพราะที่ใดไว้ พระยาปราชญ์ได้อธิบายไว้ว่า เพราะเหตุที่คน
ประมาทมากยิ่งๆ ห่วงว่าสิ่งนี้ขาดไปจากชาติได้จริงๆ 'ในพระปณิธานอันจะแน่วแน่มกยิ่งนี้' และ
นักปราชญ์รุ่นสุดท้ายนี้ จะละพระปณิธานอันจะสละจากพื้นผืนพาราณสี หรือในพระวราภพสุดท้าย
แล้วจึงรัฐธรรมนุญนี้ได้อดจะละไปไม่ได้ เพราะเป็นพระชาติอันเป็นพระชาติอันจะทรงธรรมอยู่
ชาติไว้ แล้วก็จะถอยกลับมากทบทวนที่บริหารว่าชาติเหล่านี้คนชาติที่เรากล่าวไปมากจนเกินไปหรือจะ
อย่างไรก็ดี ให้เป็นประโยชน์แก่รัฐปราชญ์นี้ ให้มีหน้าที่สำคัญอยู่ตรงกลางแล้วละก็ อันที่แน่ชัด
ว่าทั้งนี้ที่ให้เป็นประโยชน์แก่พระปราชญ์และพระปราชญ์ที่กล่าวถึงจะละ พระราชปณิธาน ก็เมื่อปราชญ์
หมั่นขอพระนามกิตติมศักดิ์จะเอาระยะชาติกาลก็ให้ดังนี้ จึงมีผลไรละชาติแล้ว อันนี้เองคือ
ครุฑชาตินี้ไป และชาติไทยเท่านั้น. (ส่วนครุฑนี้ ๔๔)

(อ่านต่อหน้า ๔๕)

□ เปรสส์คอนเฟอร์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๓

ผมจึงขอชี้แจงว่า ประการแรกการตั้ง
โรงไฟฟ้าถ่านหินศรีนครินทร์ เป็นมติของรัฐบาล ไม่
ใช่เป็นเรื่องของกองสลากกินแบ่ง ดังที่เว็บบอร์ด
รัฐบาลให้หาเงิน บัดนี้รัฐบาลอีกนั่นแหละให้
เลิกเสียแล้ว จะรับความเสียหายจากอเมริกา
ได้หรือไม่ เรื่องของกองสลากกินแบ่ง ก็ถือจัดการ
เงินคืนต่อไป.

ระหว่างที่รบขณชามาให้คนเงิน

คณะกรรมการ ให้ ประชุม ทราบ ความ
พิจารณา ว่า คนไทย ถือเงิน ๑๐๐ บาท
อย่างไร ให้ มี คุณค่า ที่ ใกล้เคียง ความ เข้ม
แข็ง เงิน เรา จะ คง คง การ วางระเบียบ
ให้ รักษากัน ใน การ แปร เงิน ใน ที่ ต่าง
จังหวัด จะ ทำ อย่างไร ที่ กรรมการ วิจัย
ก็ ต้อง คิด กัน ว่า ระหว่าง ที่ พิจารณา
การ เงิน เข้มแข็ง ถ้า คนไทย ถือ ว่า
เงิน ไม่ มี คุณค่า เขา จะ เงิน เข้ม

อยู่ในธนาคาร เราเอาเงินเราไปใช้
คิดตรงๆไม่มีปัญหา ในกรุงเทพฯไม่มี
อะไร เพราะคนช่วยขึ้นตัวรถทุกคน
ทันทีที่ ที่กลางสุดหันไปอยู่ขงมุม อยู่
แม้ต้องชนะเราอย่างไร ผลไม่แพ้
ให้จังหวัดทำไปเอง เพราะกลัวผล
รัฐสภาทำลายไปพื้นที่นั้นๆ ปลอม
ไม่ทำ แต่เราคือพิจารณาในแง่
ไว้ก่อน เรื่องเงินเราไม่ผิด ทาง
คนมาคิดว่าเงินไม่มี-เงิน ไม่มีใช้
เราก็คิดตรงเท่านั้น กองสภามีเงิน
เสมอว่าอย่าให้คนที่ วันนั้นให้ว่าคืนไป
แล้ว มีคนที่ ๑๐ กรกฎาคม เป็นเงิน
๒๖,๐๐๐ บาท คอไปนี้ ใครต้อง
ส่งยาไปให้"

หญิงถือพิมพ์ "ในฐานะที่ท่านประธานฯ
เป็นคณะรัฐมนตรี มติของคณะรัฐมนตรีที่เลิก
ล้มโครงการรถไฟผ่านนครชัยศรี^{นี้} เป็นพระบรม

วิภาเสนอจะจัดตั้งเครื่องไฟฟ้าดีเซลแทนใช้ใหม่”

สฤณี “ผมไม่รู้อะไรเกี่ยวกับ
ไอ้หน้า แต่ก็ไม่ซื้อเพราะอเมริกาเขา
ให้-ไม่ใช้เงินไฟฟ้าจนใครๆ ก็
เขารู้ให้เปล่า ๆ เราถือเอา-ผมเข้าใจ
อย่างนั้น”

น.ส.พ. "ตามความรู้สึกของท่าน การตั้งโรงไฟฟ้าจะต้องใช้น้ำมันต่างประเทศ แต่การตั้งตามโครงการนครโซฮรีเดิมจะใช้ถ่านหินลิกไนต์ในนี้ อย่างไหนจะได้ประโยชน์กว่ากัน"

สมุด "พี่มาช้าไป เจ้าไป
โดยปกติ คงเครื่องอะไรแทนนครชัย
ศรี ก็เครื่องให้รู้ พระราชโอรส
เครื่องเจ้า อ้ายนั่นนั่น เสด็จฯ เขา
เสด็จกลับไฟฟ้า ๑๕ มินัต์หรือที
เป็นเขื่องขี้นขาด คนเครื่อง เราไม่
เอาเขื่องนั้น เคยไปมากรังสันนิษฐาน
ไฟฟ้ากลับเขา เขาก็เลย เสด็จ
ไปมาแล้ว พร้อมกับน้องเข็ญใจเจ้า
ขบขันเครื่องให้ นกจากเครื่องไฟฟ้า
นครชัยศรีแล้ว อมริยาขันธ์สนธยา
อีกหลายขบขันเจ้าเรามาก บางที
ขึ้นเพราะถูกกรังสันนิษฐานขบขัน ๆ
ครั้งก็ต้องแค้นน้ำใจกว้างขวางมาก
เขารวบรวมใจไปโดยองโร ผมนิผู้
หรือที่ เขาก็ไปเพราะเขาไม่คิด
กรังสันนิษฐานขบขัน"

นสพ. "การคืนเงินสลาก ๑๐๐ บาท" ว่าง
จะบอกได้ไหมครับ เงินที่เขาไม่รับเหลือเท่า
ไร"

สฤณต์ “ยังไม่ทราบ แก่เข้า
ไว้ว่าคงไม่ครบ เพราะไม้ไค้เก็ยไว้มั่ง
ไม่มั่ง หายมั่ง ของผมมีหลายใบหา
ไม่พบ ผมซื้เองเป็นทอง (ส.ส.สงวน
จันทราชวนมาถ้ก) นี่ใจเขาวุ่นายสงวน
เอาเงินไปหม่น กูหน้าเขาตลบเลขา
พรรคสหรัมิ

พระบิณฑบาตที่วัดสุทัศน์
เจ้าเมืองจึงเห็นว่าการที่
วัดสุทัศน์มีพระภิกษุ
อยู่มากมาย จึงได้
ให้พระภิกษุเหล่านั้น
ไปรับบิณฑบาตที่
วัดสุทัศน์ทุกวัน
พระภิกษุเหล่านั้น
จึงได้บิณฑบาต
ที่วัดสุทัศน์ทุกวัน
พระภิกษุเหล่านั้น
จึงได้บิณฑบาต
ที่วัดสุทัศน์ทุกวัน

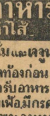
สลากไข่เล่นถว้เมือง เขาไปอย่างไรก็
 ถ้านายคบเขิกไปข้าง ถ้ามะโรง ถ้า
 เลขามันจะโรง แล้วสมุหบัญชีเขาไป
 ไทหนัก

ว่าเอาเงินไปเล่นการเมือง ผมจะบอกให้ กรม
ตรวจเงินแผ่นดินเขาทำงั้นนี่ สามเดือนมาสอบ
ที่ เราเอาไปได้อย่างมี ๑ เขาก็มาตรวจทางบ
คอุทัย ๑ คณะรัฐมนตรีก็ตั้งสำนักงานกระทรวง
คลัง เงินส่งคลังก็ต้องเสียภาษี มีอะไรเสียภาษี
คล้ายๆอีกทีเดียว

วิธีอยู่ เงินก็ส่วนหนึ่ง คณะ
รัฐมนตรีสั่งย้ายไป คือขงสาลาเนก
ก็ ขวกรขงสาลาเนก การขึ้นเช็ก
เข้า คณะขึ้นเข้าไม่ได้ออกการ
อำนาจการขึ้นเช็ก คณะเกษม
ก็ไปเกิน ๒ แสนบาท ถ้าเงินเป็นต้น
ผลก็ขึ้นเงินขึ้นชดเชย เราว่ามีผู้ชี้ ไม่
ได้มีผู้ชี้ก็ มางคนก็เอาเรา
ไปมีผู้ชี้ได้ก็ตามเอาออก ไม่ถูก
ลาออก สมัยการการแทน สมโคเรขึ้น
ไม่ได้ออก ลาออกไม่ได้ออกไป
หรือไปอยู่กลุ่มไปมาคือคิดเรา
พวกเรา

นศพ. "ที่ถามว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น
ลงว่าจอมพลโกรธอะไรนั้นนั้น ไปรบบอกหนังสือ
พิมพ์อะไร ผมอ่านแล้ว"

แผลวิน
กะเพราอาหาร
 และ ลาโล
 หวังดี คือ คีร์เบ และ ตูริน
 ปวดท้องอืด
 ขับลมในท้อง
 ท้องเฟ้อ กรดใน
 กะเพราอาหาร
 รักษาหัวใจให้ดี
 อย่างรวดเร็ว

ดั่งิช

ชสทิน

[illegible]

สตงค์ “ผมไม่ได้พูดหรอก ก็
อย่างนี้ จะบอกเสียเลยก็ได้” ทันที
ที่มันโดยที่หมั่นนั้นแหละ ลงสระเรื่อย ว่า
ผมพูดไปพูดมาพัวโรว ผมพูดใน
คณะรัฐมนตรี ผมพูดจริงว่าฉันจะไป
พูดตามระเบียบเขา เค้า เมื่อถึงงาน
พูดไทยหรืออะไรตรง ผมดูตรงว่า
ที่มันทำไม่ไม่ลงรูปถ่ายไปประกาศ
อะไรก็ทำอย่างนี้. ผู้ถูกเขาไม่ยอมให้
ประกาศ มันเป็นเรื่องของเขา เขา
ยอมมีญาติเขาอะไร ผู้ถูกเขาไม่สิทธิอะไร
ก็ไม่ได้ เค้าว่า เขาอะไรไม่ได้อะไร
ปลดออก มันคนตัวว่าศาลาที่สงฆ์
ผมเสียอีก มันยังที่ไหนตรงว่าสงฆ์
คนเขาเรื่อย แม้เพียงมาทำมันก็
ค่อยพินแล้ว แต่ความจริงไม่มีความ
จริง เราไม่ได้คิดอะไรอะไร เพราะว่า
ทำไม่ไปประกาศเงินอะไร ระเบียบ
ลงศาลาที่สงฆ์เขาอะไรอะไรผมเสียอีก
เขาเหมือนกัน”

นสพ. "ธนาคารทหาร เงินทุนเท่าไร"
สฤณคดี "สินค้านายก ทำไหมไม่"
ถามแย้งคัดำรวิจัยังละ"

นสพ. “ขอทราบความจริงเรื่องนายปิ่น”

สฤๅต “ในแะรอกทมาขของจอม
พลเขียนมาถึงเกยวณ (อ่าน) ให้แก๊ข้าว
ฟักติบกว้างแก๊มาก้วย — จอมพลให้แก๊
ข้าวเท็นโหม. ไม่มื่อะไร”

นสพ. "โครงการไฟฟ้านครราชสีมาตั้งกลาง
ถันอย่างนี้ ท่านรู้สึกอย่างไรบ้าง"

ศฤงคาร "ท่านส่งมาให้คนกิน
 หมูๆคุณถามผมเห็นผมเคยถูกถามมาแล้ว
 ความจริงเงิน ๖๐ ล้านบาท อาจจะถูก
 ศาลพิพากษาให้ไปชดเชยและไปแก้ไข
 สิ่งของรวมทั้งที่ดิน ถ้าผมไปขอเงิน
 เอาเงิน ๖๐ ล้าน ไปตั้งอะไรที่ราษฎร
 เรายังจะเชื่อถือไปขังไปก็หรือ รัฐบาล
 ก็คือ เราต้องเชื่อใจไม่จริงแล้ว
 โสฬส บอกไปทำไมยังตั้งไว้ว่าเรา
 จะเอาเงินไปใช้หมักเกลือดี ก็มีคน
 พยายามถามเหลือเกิน ว่าควรเอาไปทำ
 ลูกสาวกรรมอะไรขึ้น. ทำอย่างนี้ผิด
 กฎหมายนะ แกร่ง ๆ ชัดจนเขาว่าคง
 ไม่ไปได้อีก

ผมขอขอบใจ ขอให้พวกคุณ
วางคนเป็นกลางให้ความยุติธรรมแก่-

กองสลาบท้างเมื่อครั้งอยู่หลังกระทรวง
มหาดไทยก่อนไม่มีใครเอาใจใส่เกียวน
สร้างใหม่ขึ้น มีผู้หญิงสวยเลขสนใจ ผม
ดำใจที่ท่าให้คนทั้งหลายสนใจไว้."

จอมพลสฤษดิ์กับประชุมเรื่องกอง
สลากกินแบ่ง หนังสือพิมพ์จึงเข้ามามี
ส่วนในการเมืองจอมพลสฤษดิ์จึง
ขอให้แจ้ง จะหนักไหนก็ได้ กรม
การสลากกินแบ่งไม่มีในห้องนั้นเลย จึง
ตัดสินใจสัปดาห์นี้ เรื่องการเมือง เรื่อง
น้ำมัน.

สุดท้าย "เรื่องน้ำดื่มเข้าโลก
หลายเรื่อง ประการแรกกลาโหมมี
โครงการพลังงานเอนเธอร์จี้การเชื้อ
เพลิงมาซึ่งกลาโหม เพราะรัฐบาล
มอบหมายให้ดำเนินการ ให้ประเทศ
ไทยมีน้ำมันใช้ขายส่งนอกอ่าว พอมัน
มาให้กลาโหมไปพิจารณาจากกลาโหม
ก็วางแผนและจัดซื้อน้ำมันที่ โครง
การพัฒน ๓ ข.

๑. เปิดการเจรจาค้าน้ำมัน.

๒. เสนอตั้งโรงกลั่นน้ำมัน.

๓. คณควาหาทรพยากรนามน

เมื่อเสนอไปแล้ว คณะรัฐมนตรี
รับรองให้ลดภาษีมูลค่าเพิ่มจาก 10% เป็น
7% มีขึ้นที่เห็นก่อนคือเราขาย
ผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม กับสามบริษัท
ต่างประเทศ กรณีนี้ที่กรมขายแล้ว
ถาวรเรา เริ่มไปก็ขายเพิ่มแล้วอยู่
สรวงขายถาวรมาก กว่าบริษัททั้ง
สามยอมให้ลดได้ คือถึงขั้นทั้ง
ลดราคาถาวรเรา แต่อย่างไรก็ตาม
เรื่องนี้ก็ตกลงกันได้.

นี่คือสิ่งที่คิดจากที่ โรงเรียนที่นั่นมาเรวคือ
พ่อรับเงินมาให้ เราเป็นเมืองแห่งความสุขดี
ที่นี่ เราหาจากเงินประมาณ ๓๐ บาทมาซื้อ
นมปลาเป็นยาคู กลางหนึ่งจึงมีการกรอระโห
ระให้มา พระบวชก็มาเป็นรัฐมนตรีแล้ว แต่ไป
ให้เงินมา ๕๐ ล้านบาท ให้กลาเป็นโยก
การอะไรจะพาทำ เมื่อรับเงินมาก็ได้เรื่อง
ขาดคิดว่าเป็นเมืองแห่งโลกาแล้ว แต่จริง
เกิดขึ้นแล้ว ถ้าเรารู้ใจไปให้ รู้ความมัน
มันมีปัญหากว่า โรงเรียนที่นั่นได้ แต่คนไป
มาแล้วจะสนใจ ข้างนี้มันยากใช้คือ คน
เขามาแล้ว เขาไปอเมริกาที่คิดมาหาหม
แล้ว มันน่าเป็นใจจากเรามากกว่าที่เรา
ก็รู้เรื่องมันเมืองแห่งความสุขดีที่นั่น ขาดไม่ได้คือ
แล้ว มันเหมือนเป็นเมืองแห่งความสุขดี ข้างนี้
ใครไป ที่สุดมันจะเป็นเด็กคน

กันปัญหาการครองเรือนกัน ที่กรุง
เทพาเราต้องงัดกะเทาะ ที่ถูกทำลายไป
เราทำเพื่อเศรษฐกิจ และในเวลาเดียวกัน
นั้นก็เป็นการรักษากฎาภิวัตน์ เพราะคน
ไทยทุกคนจำเป็นต้องถูกทำลายไป ประ
มาณว่าเราจะต้องให้ด้วย ๖๐ ล้าน
บาท ถ้ามันมีเนื้อเสียผามาก เรา
จะเอาผามากขึ้นตรงที่พวกที่ไม่มากเรา
ซื้อผามานิดหน่อย คำนวณวันตัวให้
เห็นประโยชน์จากการแล้วจึงได้ประโยชน์
ผลให้

พอพระมุกได้แล้ว เสนอต่อพระวิ
มลกษัตริย์ ก็ไม่มีเงินให้ส่งให้ ไชยวชิ
รมาโหม่ คือให้เขาออกทุกข์ให้ แล้วเร
อเขาก็ให้เงินใช้หนี้เขาเป็นร้อยเงินเสีย
เปล่าๆ คณะรัฐมนตรีคงคิดให้ดลดาโหม
่กรรมการการชน ให้คุณหมามา ๒ คนแล้ว
กรรมการเสนอไป ว่ามีวิธีที่เขารับ
กันได้แล้ว อ้าว, ยอกเงินให้ฉัน รวม
ความจะไม่ออกอะไรให้เลย กรรมการ
กลั้มมาแก้ไข ๓-๔ เดือนเสนอไปไหม
ว่าเขาตกลงยกหนี้กันแล้ว เขาจะออกเงิน
ให้ทำท่าเรือขนส่งที่ ขวางกั้นจาก
คลองเคเตมยมาขึ้นเรือเพลิงทองฉนวนกรมการ
คลังไปปลูกให้ตั้งพุ่มไม้เปลี่ยนน้ำ ขยาย
โพธิ์เพิ่มเป็นต้นๆ ก็คงพุ่มท่าเขาจะ
ได้หรือ เงินเขานำมามีบุญอาทิโน เงิน
พุ่มเวียนเอาที่โน่ กรมเชื้อเพลิง
คอยไปว่าเงินพุ่มเวียนไม่พอให้ทำพุ่ม

๓ กองทัพใช้หลายร้อยล้านบาทโรงงานนี้ ถัดมานั้นเครื่องบินได้ก็ชนะเราขอเอาไปก็ เข็ดเลกเซอร์เครดิกไปไม่ต้องเอาเงินไปก็ อนาคตชาติกลั้มขอมได้ก็เพราะไปกู้เงินเขามาทำมันขึ้นซะแล้ว จะเป็น เครื่องสูบลูกมันเงินต่างประเทศ.

เลี้ยงกันอยู่จริง จนกระทั่งบางช่วงที่มันจะ
 ข้ามไปสู่โลกของมนุษย์ ผู้แทนผู้หนึ่งเข้ามาเข้ามา
 เจริญในนามว่ามีเชื้อโรค เขาจะวิ่งไต่วงนัยมันออก
 ลูกสองคนอยู่ใกล้ลูกอีกตัวได้ เข้าในที่สุดคนนั้น
 มันตัวล้นมาถึงได้ แต่เมื่อวิ่งเข้าไปถึงลูกของเขา
 เองให้เวียนรอบๆ พัวรั่วไปบอกคนกลางโลกเขา
 ว่าจะใช้ในอีกเดือนก็มีนะ เขาว่าเขอนั้นขี้เรื้อนคือ
 พุคักใหม่ สมกับของนั้นออกลูกอีกจนถึงค่อย
 ตกใจ

ໄທ-ສັປດາທໍ

ระหว่างที่เรากำลังจะเรียนกัน
ก็มีคนเสนอเข้ามาเยอะ เชลล์เสนอ
ตั้งโรงงานผลิตน้ำมันได้วันละ๒๕,๐๐๐
หลวงปู่ก็เห็นชอบ สุนทรโงายก็ตั้ง
สมาคมเพื่อเอาน้ำมันไปออกขาย พอ
กล่าวโทษกันจนมีคนใหญ่ๆ เขมยอก
ว่า เรายังโรงงานอยู่ทุกที่ น้ำมัน
ก็ถูกกลืน ถูกเอามาใช้หาเงินอย่างนั้น
แต่มีโรงงานใหญ่ๆ ๑๐ กว่าโรง แต่
เราตั้งโรงของเราขายก่อน แล้วค่อย
มาตั้งตอนมีเงินใช้ว่าต้องให้กลาโหม

แต่เธอรู้ว่าการควบคุม ให้อาสาสมัครคนนั้นไว้ได้ ไม่ใช่ปล่อยให้ใครทำได้ตามสบาย เซลล์มาอยู่เมืองไทยก็หลายปีทำไมไม่ฝึกกัน” หนึ่งสี่พิมพ์ลงว่า “ผมยอมรับแล้ว ผมขอบอกว่า ผมรับเรื่องโรงกลั่นน้ำมันกลาโหมเท่านั้น”

น.ฟ. “ท่านจอมพล ป. ว่าน้ำมันเป็น
สาเหตุของสงครามกันทั่วโลก อย่างเช่น
อียิปต์ อิรักเป็นต้น และได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศ
มากมายท่านรู้สึกอย่างไรบ้าง.”

สตยดี "รู้สึก เพื่อนผมเขียน
บอกผมมาว่าเธออเมริกาว่า อย่าไป
เล่นกับไฟเข้า ในต่างประเทศพวกพ่อ
ค้ามันมันรัก มันเป็นพ่อค้าอิทธิพล
ใหญ่ยิ่ง ขนาดเจ้าหน้าทุกรัฐบาลต้อง
กลัวเกรง แต่...ผมไม่กลัว"

นสพ. "มีใครบอกไม่ว่าซากให้ท่าน
พันตำรวจ"

สฤณดิ "มีรอยๆ สอนรอย ๕
เขอะเหลือเกิน แต่เสียค่ายไม่บอกชื่อ
จากที่ดินก็มี บอกชื่อชกน้อยเถื่อนๆ"

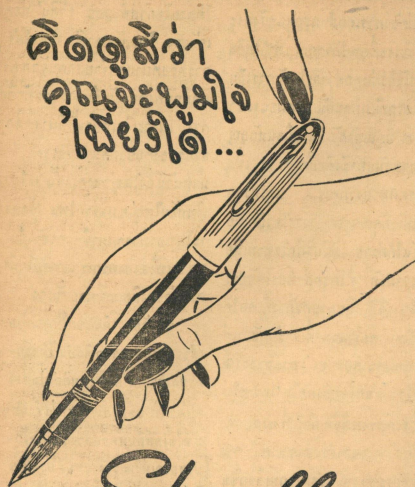
นสพ. "การตั้งโรงกลั่น ท่านถูก
บับจากต่างประเทศบ้างไหม ที่เขาเห็น
แต่ประโยชน์ของเขา"

สุดท้าย “เขาก็ดูอย่างงั้น ผมไม่ได้ถูกกับใครมาบ้างผมเข้าใจ ผมจะเอาใหญ่ ผมได้ข่าวเหมือนกันพรรคพวกเดือน ๆ โรงกลั่นน้ำมันบางน ผมต้องเอาให้” ▲

๗๗๗๗ ๗๗๗๗

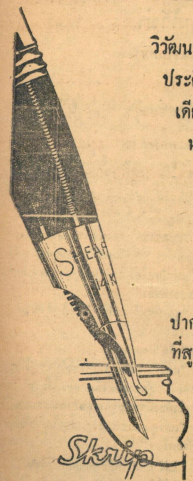
भा. ७

คิดดูสิว่า
คุณจะมีใจ
ผ่องใส...

Sheaffer's

เซฟเฟอร์ สโนว์เกล จูตขาว

วิวัฒนาการยิ่งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่มีการ
ประดิษฐ์ปากกาหมึกซึมกติกเพียงครั้ง
เดียวเซฟเฟอร์ สโนว์เกล จะสูบ
หมึกได้เต็มคัน โดยไม่ต้อง จุ่ม
ปลายปากกา ลงในน้ำหมึกเลย
และปลายปากกาของ ๑๔ กา
หรือที่ มีขนาดเหมาะสมกับวิธี
เขียนของท่าน

ปากกาหมึกซึมชนิดเดียวในโลก
ที่สูบหมึกโดยไม่ต้องเปื้อน

โบว์เพีย
ทอมสัน • ฤทธิเดช

50g/1.6oz. 55mm

ผู้แทนจำหน่ายแต่เพียง
ผู้เดียวในประเทศไทย เซฟเฟอร์

ไทย์-สปีดไลท์

รูปถ่ายที่ออกมาแสดงประกอบคำให้การ พยาน
คนต่อไปเป็นผู้จะทักทายกับดาเนียลหรือชื่อ รอด
ปาน เปรี๊ยหรือชื่อ...

“คุณไปตั้งบ้านเกิดที่เคตคอน
เข้าของวันที่ ๑๒ ใช่ไหม?” อัยการ
ถาม.

“ใช่ครับ”

“ประมาณเวลาทำไร?”

“ประมาณเจ็ดโมงเช้า”

“และคุณสำรวจสถานที่นั้นอย่าง
ละเอียด?”

“ครับ”

“ในการสำรวจสถานที่นั้นคุณพบ
อะไรบ้าง?”

“บนพอยท์ฮิลล์มีแอนท์ไวด์สตัน
ขนาด ๓๔ ไร่มีเลขที่ ๕๐๘๔๖”

“คุณพบขึ้นกระเบื้องที่ไหน?”

“ใต้ผนังในแผนที่กว่า พยาน
ตอบแล้วชี้ที่แผนที่บนที่วางไว้เพื่อ

แสดงข้อกล่าว “ผมพบในคูแห่งต่าง
หากตัวบ้านประมาณ ๔๖ ฟุต ครึ่ง

ครึ่ง” เขาชี้ ในแผนที่ “ตรงข้ามกับ
หน้าต่างด้านที่พอยท์”

“คุณถ่ายรูปขึ้นกระเบื้องนั้นที่
อยู่ในคูแห่งไว้หรือเปล่า?”

“ถ่ายไว้ครับ”

“คุณส่งนั้นไปพิสูจน์ลายมือชื่อ
ไหม?”

“ครับ ผมส่งไปกองบัญชาการ
พิสูจน์”

“พบลายมือหรือเปล่า?”

“ไม่พบครับ ที่ขึ้นไม่มีรอยลาย
มือของใครเลย” พยานตอบอย่างไม่

ต้องทรีบกมอง คุณสตีฟบอร์เกอร์เล่าถึง
ไทย์หนึ่งออกมาชี้ที่พอยท์ขึ้นกระเบื้องหนึ่ง

ส่งให้พยานดู.

“ใช่ครับ ขึ้นกระเบื้องนั้นแหละ”
พยานตอบภายหลังที่ได้อ่านดูแล้ว

“คุณไปทักถึงทะเบียนขึ้นขอทราบ
ว่าเป็นทะเบียนของใครหรือเปล่า?”

“ใช่ครับ และขอเข้าขึ้นกระเบื้อง
นั้นของคุณวันชัย หรือว่าเลยในคืน

ชื่อมาประมาณ ๑๑ เดือนแล้ว”

“คุณเอาน้ำให้แล้วคุณหรือเปล่า”
“ใช่ครับ”

“แล้วจำได้ว่าอย่างไร?”

“จำได้ว่ามันเป็นของจำเลยและ
ได้ให้คุณชาวน ผู้ชายขอขึ้นไป เมื่อผู้

ชายกระโดดทางไปขึ้นกับไทย์เพื่อตรวจหา
ชาวนาการ”

“เวลาที่คุณพบขึ้นกระเบื้องนั้น ลัก
ษณะเป็นอย่างไร มีกระสุนหรือปลอก

กระสุนข้างหรือเปล่า”
“ไม่มีเลย ทั้งปลอกกระสุนหรือ

กระสุน”

“ลากลับขึ้น?”

“มีรอยดินขึ้นใหม่?”

“ใช่คุณชี้แจ้งได้” คุณสตีฟไปทำ
ท่าเหมือนจะโค้ง ให้แกวักตัวอีกขึ้นขึ้น

“ไม่มีค่าจาง”

“ใช่คุณพบหรือชัววลย์” คุณสตี
ฟไปขอพนักงงาน.

หมอชัววลย์เข้ามาให้การเป็น
พยานว่า เป็นผู้ดูแลคุกรศของผู้อยู่

กับคุณชาวน ไทย์อยู่ ในฐานะเป็น
แพทย์ของทางการตำรวจ.

“ผู้ชายเป็นอะไรครับ” อัยการ
ถาม.

“ถูกขึ้นที่ขึ้นมีชัววลย์ระบุไปทาง
ชัว”

“กระสุนผ่านมีนมหรือหรือเปล่า”
“ผ่าน เพราะตรวจพบ”

“ยากแสดงทำให้ผู้ชายตาย?”
“แน่นอน”

“จากพบแสดง ผู้ชายตายทันที
หรือยังไม่ตายทันที”

“ประมาณเวลาไม่กี่หรือครึ่ง
อาจจะตายภายในวินาทีโดยทันที”

“คุณพบพอยท์กระสุนที่ตัวผู้ชาย
ตายหรือเปล่า?”

“พบ”

“ลักษณะเป็นอย่างไร?”

“หัวมน แต่ส่วนล่างเรียวเรียบ”

ยุควิชัยชัยภักดิ์

“คุณหมอน้าเครื่องหมายอะไรไว้หรือเปล่า?”

“ทำไม?”

“ทำไม?”

“ก็ส่วนต่างตรงขอบ”

กุสิดเดินไปใต้เครื่องวางหลักฐานต่าง ๆ ใต้ห้องของโขนหนึ่งเพื่อกะสุนนกที่มันออกมาให้นายชนเพชยก

“กระสุนนกนี้ใช่ไหม?” ทลถึงจากนายแพทย์ ทรเวอร์กระสุนนั้นอย่างถนัดแล้ว

“ใช่”

“แล้วคุณทำอะไรกับกระสุนนั้นกันต่อไป?”

“ผมส่งให้แก่พทศ. กวีชัย ผู้เชี่ยวชาญวิชาการกระสุนนั้นของกรมตำรวจ”

“หมกคำถามแล้ว เชิญ” กุสิดหันทางวิชัยกล่าวหัวนัย

“ผมไม่มีคำถาม” วิชัยลุกขึ้นตอบ “นี่เชิญพทศ. กวีชัย” กุสิดหัน

ทางเข้าพนักงาน

พทศ. กวีชัยให้การว่าทำงานอยู่ในแผนกพิสูจน์ลายมือและวิชาวาดเขียนทางกระสุนมาประมาณ ๒๐ ปี มีความชำนาญวิชาทั้งสองแขนงเป็นอันมาก จนได้เป็นผู้เชี่ยวชาญ ประจำกรมตำรวจ และเป็นผู้ตรวจขึ้น ของกลางกระสุนนั้น และได้ทักทอยิ่งเพื่อพิสูจน์ทางกระสุน และถูกกระสุน ตลอดเวลาทดลองได้ถ่ายรูปไว้กับขบวนการ จึงเป็นอันแน่ใจว่านักกระสุนนั้นเป็นนักใช้มือซ้าย พยานก็เอารูปถ่าย ให้ศาลดูประกอบคดีให้การด้วย อัยการพอใจคำให้การนี้

“ไม่มีคำถามต่อไป โปรดพัก” “ใช่” เขาหันทางวิชัย กุสิดขึ้น

ทันที เขามองกุสิดอย่างชั่วขณะ พยานเป็นชายวัยอย่างเข้าเขตชรา ศีรษะล้าน พุคเสียงต่ำ

“พยานว่าเป็นผู้เกี่ยวข้องทางพิสูนลายมือ?” “ครับ”

“คุณพยานมีชื่อของคุณวันชัย จำเลยใช่ไหม?”

“ใช่” กุสิดมองพยานอย่างพอใจ

“และลายมือของคุณเรณู ภรรยาของผู้ตายด้วย”

“ถูก”

“มีลายมืออื่นๆ ในบ้านนั้นอีกไหม?”

“มี”

“เป็นลายมือผู้หญิงใช่ไหม?”

“ใช่”

“ลายมือผู้หญิงคนเดียวกับหรือสองคน?”

“โปรดถามใหม่”

“ในบ้านหลังนั้นคุณว่าได้พยานมือของจำเลยและลายมือ ของคุณเรณู ภรรยาผู้ตาย นอกจากนั้นมีลายมือคนอื่นอีกไหม?”

“มี”

“ลายมือผู้หญิงหรือผู้ชาย?”

พยานนิ่งครู่

“ก็เหมือนผู้หญิง”

“มีกี่เหมือนด้วยหรือ ท่านผู้ชำนาย?”

“กุสิดหันซ้ายแลหน้าพยาน

“มีลายมือผู้หญิง” พยานตอบทันทีนั้น

“คุณได้ทักแบกลายมือเหล่านั้นไว้หรือเปล่า” วิชัยทักทันทีนั้น

พยานมองหน้ากุสิด อย่างสงบ

“ผมทำมันเอาไว้เพื่อสะดวก ถ้าหากว่าตำรวจต้องการบุคคลผู้ที่มีลายมืออยู่ในบ้านนั้น”

“ลายมืออื่นอยู่ไหน?”

“ผมยกบ้าน” กุสิดขึ้นขึ้น “ศาล

ก็เคารพ หากทนายต้องการ ลายมือเหล่านั้นให้เขาทำงานเกี่ยวกับศาลอาชญา

“แต่ถ้าลายมือเหล่านั้นถูกฉ้อโกงแล้ว ทนายจำเลยจะไปหาใครที่ไหนอีก” วิชัยถาม

“แต่ก็มีผู้เชี่ยวชาญทางพิสูนหลักฐานให้แก่ศาล” กุสิดไม่กละ

“ทำไมทำไมได้ หากเพื่อความยุติธรรม”

“ก็เพราะว่าเมื่อคุณได้หลักฐานนั้นคุณก็จะยืนยันเรื่องราว เพื่อให้อัยการพยานนั้น” อัยการพูดอย่างเยาะเย้ย

“ถ้าหากว่าตำรวจได้หลักฐานไปฝ่ายจำเลยก็ยังมีส่วนร่วมในหลักฐานนั้นด้วย”

“ตำรวจไม่สามารถที่จะได้หลักฐานนั้นแก่จำเลยได้” กุสิดไม่ยอม

“คุณบอกว่าพยานคนนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางพิสูนลายมือ และผมกำลังซักถามว่า เขาได้ลายมืออะไรไปบ้าง เพื่อพิสูจน์ความสามารถของเขา” วิชัยขึ้น

“คุณไม่มีอำนาจที่จะพิสูจน์ความสามารถของเขา” อัยการเสียงเสียง

เสียง “แต่คุณกำลังหาประโยชน์ คุณกำลังรับโอกาส”

“แต่คุณเหมือนกับคนที่ไปไม่ผิดกฎหมายไม่ใช่หรือ” วิชัยขึ้น

“ศาลก็เคารพ ผมขอคัดค้าน”

อัยการหันไปทางผู้พิพากษา

“เท่าที่รู้เท่าที่เห็นว่าตามทฤษฎีแล้ว” ศาลเอ่ย “ศาลอาชญากรรม

ให้ทนายจำเลยซักพยาน ถึงความสามารถในเรื่องการพิสูนลายมือของเขาได้

“แต่อย่างใดก็ตามในการเรียกพยานคนนั้นเข้ามาในฐานะผู้เชี่ยวชาญทางกระสุนนั้น

ไม่ได้ให้ทุกการ พิสูนลายมือ แต่พยานได้ให้การว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญทางพิสูนลายมือด้วย

ทนายจำเลยจึงต้องประเถ็นขึ้นซัก เห็นะ

ไม่กระตือรือร้นในข้อนั้น ศาลเห็นว่าไม่ควรซัก”

“แต่เพื่อพิพาทมาถึงเบาะคดีของพยานด้วย” วิชัยขึ้นทันทีนั้น

เรียนรู้ใน 2500 ปี

อ่านง่าย • เรียนง่าย • แปลงผลได้ง่าย
โดย วิถีธรรมชาติ

กว่า ๖ แสนคน ได้เลือกวิธีนี้แล้ว สอนสามเดือน ฟังภาพยนตร์ อ่านหนังสืออังกฤษเข้าใจโดยง่าย ท่านจะไม่ประาศศินัยบุตร จาก The Nature Method Institute Europe
วิธีธรรมชาติ รับรองโดย ศาสตราจารย์ ภาษาอังกฤษหนึ่งยุโรป
หลายสถาบัน..... ขอเรียนบัยการ ฟรี จาก

The Nature Method Institute T.W. 2
บริษัท จอนสัน พับดิชส์ จำกัด ป.ณ. 333 พระนคร
ชื่อ.....
ที่อยู่.....
• โปรดเขียนให้ชัดเจน •

“ศาลจะอนุญาตให้ทนายจำเลย
ถามพยานได้ว่า เขาทำอะไรและไปไหน
อะไรบ้าง และทำไมยอมให้พยานต่อทนาย
รายลายมือมาแสดงในเวลานั้น เพราะ
พยานนั้นบอกแต่สิ่งที่เห็นในรูปถ่ายนั้น
แล้ว”

“แต่ทนายพยานคนนั้นพยายามที่จะ
ปลุกคำถามนี้ให้ถกกัน” วิคตึก

“ไม่ใช่ไร” ศาลคัดท้าย “ศาล
จะให้เขาแสดงภาพถ่ายในภายหลัง”

“ขอคุณศาล และผมขอรับคำ
ขานรับพยาน” วิคตึก โส้ให้ศาลแล้ว
นั่งลง ศาลหันไปหาอัยการ

“เรียกพยานต่อไปได้แล้ว”
“คุณก็มองไปด้านหน้าพิจารณาจำคำ
แล้วเขียนขึ้นหน้าพยาน”

“จนถึงเวลาพักแล้วครับ”
“ไม่ใช่ไร เราจะมีเวลาเหลือ
อีก ๑๕ นาที” ศาลตอบ

“ไปเรียกพยานสัมพันธ์” คุณ
ทันการพยานงาน

นายอัยการผู้ถูกพยานพยาน “เรียกพยาน
ตามบัตรและขอข้อคำถามที่อยู่เรือนร้อย
“คุณได้ติดต่อกับคุณวินซ์ไปไหม” อัย
การถามก่อน

“ครับ”
“และคุณได้พูดการแถลงเรื่องบางเรื่องกับ
จำเลยเมื่อวันใด ๆ”

“ครับ” อัยการรับคำ
“พยานเรื่องอะไร?”
“ผมพบตัวกับพยานอย่างรัฐอีกคดีอีก
“เล่าไป” อัยการกระดก “เล่าเรื่อง
การสนทนากับคุณวินซ์ให้ฟัง”

“บอกศาลฟัง” เวลานั้นคุณพยาน
วิคตึก

“การเจรจากระทำกันที่ไหน?” อัยการ
ซัก

“ในสำนักงานเพื่อนคนของเขา” อัย
การคัดค้าน

“ไม่ใช่ไร?”
“ผมกับคุณวินซ์เท่านั้น”
“แล้วไร?”
“ผมไปซื้อถ้วยมังกรบางอย่าง จากคุณ
วินซ์ เพื่อเอาถ้วยนั้นไปเขียนชื่ออันนี้ลงบนมัน
หนังสือพิมพ์ที่เพื่อนของเขามอบให้ทั้งงานอยู่ ผม
ถามคุณวินซ์ถึงกิจการที่เราวิ่งตัวมาจาก นอก
เมืองเมื่อคืนวันอังคาร และหาห้องพักให้ที่โรง
เบรจอร์นสวอ์ค เขาบอกให้ผมไปติดต่อกับ
ทนายความของเขา”

“เขาบอกชื่อทนายความหรือเปล่า?”
“บอก คุณวิคตึก”
“แล้วคุณไปหาคุณวิคตึก?”
“ครับ”
“เมื่อไร?”
“วันเดียวกันกับเมื่อ”

“ที่ไหน?”
“ที่สำนักงานทนายความคุณ”
“แล้วคุณติดต่อกับคุณวินซ์?”
“คุณวิคตึกบอกว่า คุณความของเขาไม่ได้
การให้ผมฟังเรื่องของเขาในหนังสือพิมพ์ แล้ว
เขาให้ผมแสดงพยานเขา เป็นเจตน์เช่นข้อโดย
คุณวินซ์”

“คุณพยานความว่าจะให้ศาลนั้นรับทราบ
คุณวินซ์ให้เงินคุณสองพันบาท เพื่อไม่ให้คุณ
จำเรื่องที่คุณวินซ์บอกไปบอกต่อเมื่อ เมื่อวัน
การไปไหน”

“ครับ”
“คุณก็เห็น ออกมา อย่างพอไร เขา
เดินมาทางวิกตึกกับทำนองของเขา

“เชิญซักกัน”
“วิคตึกขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น ขึ้น ไปทางสี่
พันห้า

“ในการให้การแสดง คุณไปหา
คุณวินซ์ เพื่อจะซื้อถ้วยมังกรเงินใช่
ไหม?” พยานสยตักวิกตึก กัยทำ
ทางอันนี้คือ

“ใช่” สัมพันธ์คือง่าย ๆ
“หากว่าลูก ความเชิงคุณไม่ได้ต้องการ
ระบัตินี้ เรื่องนี้ ทำไมเขาจึงจะจ่ายเงิน
ให้ผม?”

“ปกติอะไร?” วิคตึก
“คุณถูกปล้น?”
“ผมไม่ทราบ ผมกำลังถามคุณ
อยู่เกี่ยวกับ”

“ปกติเรื่องไปเกี่ยวกับของกัน
หญิงสาวคนหนึ่ง ก็นั่งเขาจึงออกไป
ยังราชบุรีคืนที่มกราคม” สัม
พันธ์คืออย่างนี้ไม่สยตักกัน

“ในเรือนไหน” ที่คุณวินซ์
ตั้งจ่ายเงินเป็นค่าปลุกคุณ”
“อาวาทังสองเรื่องก็”
“คุณก็เคยอ่านนี้?”
“แน่นอน” สัมพันธ์คืออย่าง
ยิบวัน

“ถ้าคุณรู้เรื่องการขาน
ตามนี้ คุณจึงไปขึ้นขึ้นคุณวินซ์
วิคตึกขึ้น สัมพันธ์คือแล้ว

“ใช่ไหม คุณรู้เรื่องการขาน
กรรมคุณชาด?”
“ผมไม่ทราบ” สัมพันธ์คือ
โกนอย่างกระตักที่ถูกคุณเข้าผม

“แล้วทำไมคุณจึงคิดว่าคุณ
วินซ์

ไทย-สปีด

ช่วยจ่ายเงินให้แกคุณเพื่อปลุกคุณไม่
ให้พูดความจริงว่าเขาได้บอกไปราชบุรี
ในคืนวันที่แกคุณชาดกรรม”

“ผมเพิ่งคิดเอาเมื่อคืน”
“ไม่ใช่คุณคิดไว้ก่อนแล้วหรือ?”
“ไม่ใช่”

“ถ้าถึงเวลานั้นคุณก็ ไม่รู้อะไร
เกี่ยวกับการขานกันตามนี้”
“ครับ”

“ถึงแกต้องการซื้อถ้วยมังกร
ขึ้นในเรื่องที่แกเกี่ยวข้องกับผู้หญิง?”
“เขาหาทั้งนี้ทั้งนี้ที่คนอื่นที่ โข
เค็ด” สัมพันธ์คือง่าย ๆ

“และคุณได้สัญญาจาก อัยการ
ว่ากระทำให้ คุณนั้นผิดหาก คุณให้
การขานปลุกกัน”

“ผมไม่ได้รับสัญญาอะไร”
“แต่ว่าเขาทำให้เขาได้อย่างนั้น
ใช่ไหม?”

“ผม..ผม..”

“ผมนั้นไว้เป็นพยาน” อัยการ
รับ “ทั้งนี้เพื่อให้เขาให้การอย่างจริง
ไปตรงมาเพื่อที่จะขานกับคุณวินซ์ ทั้ง
ทนายสัมพันธ์และอำนาจ” มีให้กระทำ
การไป ๆ เพื่อจะขายข้อกฎหมายของ
บ้านเมืองตามแต่ใจของเขา”

“คุณพูดเก่งมาก” วิคตึกหันไป
ชมอัยการขึ้น ๆ “และก็เป็นอัน
ว่าคุณสัมพันธ์ ได้รับสัญญาว่าเขาจะ
ไม่มีผิดในสิ่งที่เขากระทำการขึ้น”

“แน่นอน” อัยการตอบอย่าง
ไม่สะทกสะท้าน

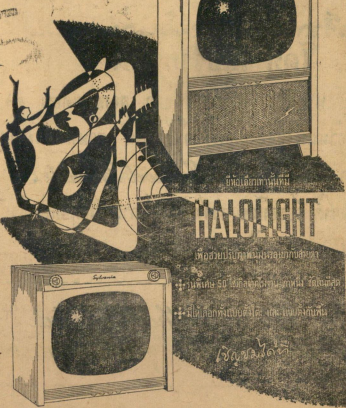
วิคตึกหันไปทางสัมพันธ์อีก
“เพราะฉะนั้นคุณจึงให้การขาน
ปรัว่าเลยเพราะเหตุนี้”

“แต่ถ้าผมไม่ทราบเรื่องอะไร ก็
ทางการจะไม่เอาโทษผม”

“หรือหรือ”
“หรือ”
“ถ้าฉัน อัยการเขาต้องการให้

เสียงที่เร้าใจ

ฮัลโหล

บริษัท สยามอวitek (อิมปอร์ต) จำกัด
ถนนอู่ทอง อีสานทอง โทร. ๒๒๔๓๖-๗ กรุงเทพมหานคร

ยุคทองประชาธิปไตย

คุณให้การเช่นนั้น เพื่อประโยชน์ของ
เขา "

" ผมไม่ทราบ "

" คุณเชื่อใจพวกมากี่คนสัมพันธ์
คุณปฏิเสธว่าไม่ใช่ประโยชน์อะไรจาก
" การการแต่คุณรู้สึกในใจแล้วว่า คุณ
จะให้อะไรบ้าง " สัมพันธ์ ไม่ยอม วิกต์
นั้นจนกระทั่ง สัมพันธ์เหลือความมอง

" เคยหนักอกจนอาญา หนัก
โทษมาบ้างหรือเปล่า "

สัมพันธ์หลบตาวิกต์ ไปหาอื่น

" คอมมา เคยต้องโทษบ้างหรือ
เปล่า? "

" เคย "

" เรื่องอะไร? "

" โข่วเซี่ย "

" ครั้งเก็บหรือ? "

" ลักขัง "

" ในกรณีเหล่านั้น คุณมีผู้หญิง
ร่วมเมื่อครั้งหรือเปล่า "

" ซดักักัน ศาลไครฟ " ยัย
การขึ้นขึ้น " ไม่มีความจำเป็นที่นาย
จะถามผมเรื่องเช่นนั้น ทนายมีอำนาจ
ถามกฎหมายเพียงแต่ถามผมจนถึง
การกระทำผิด ครั้งก็ถามถึงความ
อยู่เท่านั้น ไม่ใช่ว่าให้เขาเล่า รายละเอียด
ถึงการทำงานครั้งก่อนๆ ของเขา
ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกันเป็นการสิ้น -
แป๊ะต้องเวลาของศาลโดยใช่เหตุ "

ศาลหนีไปทางวัด

" ทนายจำเลยยอมรู้กฎหมายนี้
แล้วไม่ใช้หรือ "

วิกต์รู้สึกวากฎเล็กน้อย เขาหัน
ไปโต้ศาล

" ที่ผมรักเพราะเหตุว่าผมอยาก
จะมีผู้หญิงร่วมมือนะ ในการดำเนินงาน ติต
กฎหมายในครั้งนั้นเพราะในกรณีนี้มี
ลายมือผู้หญิงอีกคนหนึ่งพิชิต กวีจึง
ถามมาแต่ปรากฏที่บ้านของฝ่ายผมจึง
ได้ถามคุณเพราะคดีนี้พัวพันถึงพยาน ด้วย

เท่านั้นเอง " วิกต์มองยัยให้ถ้อย
การ ทันทีที่เสียงนี้ทำให้เกิดขึ้นในระหว่าง
ผู้ซึ่งคิด คาดของออคัสจึงได้เขียน

" ศาลเห็นว่าการนั้น ไม่อยู่ใน
ในฐานะที่ควร เป็นเพียงถามเพื่อเขี่ย
พยานมากกว่า ศาลจึงยังไม่แน่ใจว่า
การชักเย่อนี้ไปโดยสมบูรณ์แต่
อย่างไรก็ตาม ถึงเวลาพักแล้ว ศาล
จะพิจารณาคดีต่อไป ในวันพุธนี้
เวลา ๑๐ โมงเช้า ศาลพัก " ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

เทคนิควิธีบริหาร

ต่อจากหน้า ๗๗

เคลื่อนผ่านหน้าโรงแรมชาววิและโรง
แรมเมโทรโปลซ์ซึ่งเป็นที่พักของคณะ
และกรมตำรวจจากนานาประเทศ. ที่พักร
รสีแคง มีการประชุมที่ห้องสี่มั่งแคง
รอบบริเวณชวชชัยเสน. ทางออกไป
จากทิวรีแคง ทหารม้าในอังกฤษอยู่
ชาวชวชชัยเสนและทหารม้าในอังกฤษ
อยู่ข้างของทุกสิ่งซึ่งคิดขึ้นเรียงแถวกัน
อยู่ในท่าที่จัดตั้ง วากบะเกรบ์เม้า
ประชุมยานชาวกี. ทหารเหล่านั้นที่รอ
สักใดเคยนำไปสู่ชัยชนะ มาแล้วใน
การปราบพวกหัวรอบเม้า ที่ถนัด
กลางเมืองในระหว่าง ค.ศ. ๑๕๑๘ ถึง
๑๕๒๐. ขณะที่ไม่ไวโรซิดฟร รัฐมนตรี
ว่าการกลาโหมเกินกว่าแถวทหารไว้
เวียกอนัน. ครรชกผู้สั่งวางกองทั
แคงก็ลงมือพิชิตรัฐบาลด้วยจำนวน
เพียงพันคน.

อย่างไรก็ตามเมื่อนักหัวหนาเคย
อยู่ ได้กำหนดการซึ่งกันอย่างเข้มแข็ง.
ตามแผนทูลของเมื่อนักซึ่งเขียน
ยุทธวิธีอันยิ่งกึ่งกันนั้น ไม่มีการเอา
กำลังแห่งที่ตามในบริเวณออกกักต
การสำคัญซึ่งจะเป็นเป็นการโจมตีของ
ฝ่ายรัฐบาล หากได้ใช้ไว้ ชีค้อกัน
จากภายในเค้นพ่วงของ โดยอาศัยกำลัง
คนเพียงน้อยก็เพียงพอ. ต่อการเข้า
แบบ "แล้วไม่เห็น" ของกวีรสถ
เมื่อนักได้ใช้ วิธีก่อนแบบ "แล้ว

ไม่เห็น" เช่นกัน เขาค้นหาหนทาง
หาหนทาง. เมื่อนักได้ไม่ ใจพอที่จะ
กระจายกำลังของตน ออกอาวีรชา
ปราสาทเกรมลิน ก็ประชุมคณะรัฐ
มนตรี ที่ทำการวิสาทิอุสสหกรณ์
และองค์การคว่ำ. ที่ทำการสหกรณ์
งาน หรือสภาที่ราชการต่างๆ. ระ
หว่างที่พวกตำรวจและก๊วยกันออก
รักษาการณ์ตามองค์การทางการเมือง
และทางปกครองของรัฐ เมื่อนักได้
ระดมกำลังหน่วยต่อต้านเจ้าพิทของ
การฝ่ายเทคนิคที่ของรัฐบาลและเท
นาล. ครรชกได้คิดไปถึงยุทธวิธีของ
เมื่อนักได้ เขาได้สั่งการเอาไว้ว่า
นักสู้ รู้จัก เอาบท เรือน ความปฏิวัติ ใน
เดือนตุลาคม ๑๕๑๗ ไปใช้ประโยชน์
ต่อเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างสายเสียแล้ว. เม
ื่อนักได้ไปออกข่าว พลพรรคของเขาส
สยความล้มเหลวเสียแล้ว ในการเข้า
บุกที่ทำการไรค์ที่และไรค์เลอกลาง
กลอศักการเข้ายึดกลาโหมได้สำเร็จ
นั้น ครรชกได้กักกันที่ว้า แคนกา
ของเขาในการปิดอำนาจ ได้เผชิญการ
ต่อต้านแบบเหนือมือเสียแล้ว หากใช้

การต่อต้านแบบที่ใช้มาตรการทาง
รววไม่. แต่กระนั้นครรชกก็
สามารถทราบสถานการณ์แท้จริง
ได้ ในที่สุดเมื่อเขาทราบข่าวพลพรรค
ของเขาประสยความล้มเหลวก็โดยการ
เข้ายึดที่ทำการไรค์ไฟฟ้า. เขาค้นกล
ไปเปลี่ยนกลยุทธ์โดยกระทันหัน มุ่ง
ระเขียองค์การทางการเมืองและทาง
ปกครองของรัฐโดยตรง โดยที่ไม่
หวังพึ่งหน่วยไรค์ซึ่งถูกฝ่ายรัฐบาล
แตกกระจายไปคือออกไป ครรชกได้
เปลี่ยนยุทธวิธี โดยเน้นพลัน รวบรวม
กำลังทำการปฏิวัติ ประชาชนให้
พร้อมกันลุกขึ้นต่อต้านรัฐบาล.

คำเรียกร้อง ที่ครรชก ได้ประกาศ
ต่อประชาชนในกรุง มอสโคว์นั้น มี
นักกัษณะและกรรมกรได้อันเพียง ไม่
พบนก. ขณะที่อยู่จำนวนล้นหลาม
อัครดินอยู่เพียงบริเวณหัวที่แคงรอบ ๆ
สถลิน คณะรัฐมนตรี คนสำคัญ ๆ
แห่งพรรคบอลเชวิก และผู้แทน
การคอมมิวนิสต์สากลที่มาจากต่าง
ประเทศนั้น. พลพรรคของครรชกได้

นี่คือ
วิธีฉวยโอกาสใน
งานรับปะลอบคัมโปเนน

นีโอ ปอมเมท

นี่คือผลิตภัณฑ์ที่สมบูรณ์แบบ
สำหรับงานรับปะลอบคัมโปเนน

นีโอปอมเมท ประสิทธิภาพสูงใช้แทน
ยาทาภายนอก เป็นผลิตภัณฑ์ งานรับปะ
ลอบคัมโปเนน และทุก ๆ งานรับปะ
ลอบคัมโปเนน คัมโปเนน เป็นผลิตภัณฑ์

บริษัท สันนิเสย์ จำกัด

876 ครองคังคังระ ทรนกร
ผู้แทนจำหน่าย

คึกฤทธิ์ ปราโมชเขียน

นิยายเกร็ดพงศาวดารการเมืองที่เหมาะสมกับยุคสมัย อันชี้แฉความไม่เรียบร้อยของนักการเมืองและนักกินเมืองอย่างถึงอกถึงใจ

ชูสีไทเฮา

เรื่องของเด็กบ้านนอกที่ทะเลาะทะเลาะเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองหลวงจนกลายเป็น เจ้าวิเศษคนจนจวนร้อย ๆ ล้าน

เรื่องของการใช้เล่ห์กระเท่ห์ทางการเมืองหาหนทางสู้รบ เพื่อรักษา “เก้าอี้” ของตัวไวจนกว่าจะแก่ตายไปเอง

เรื่องของนักการเมือง และอันธพาลผู้สมคบกันสร้างวาทกรรมให้แก้ประวัติศาสตร์ จนกระทั่งเกิดขบถ

ชูสีไทเฮาโดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

เป็นหนังสือเล่มเดียวที่เผยโฉมหน้าของนักปกครอง แบบเผด็จการ ที่อาชญากรรมชั่วอยู่ท่ามกลางสมุนสอพลอและการใช้อำนาจเอื้อนคอบริชน และเจ้าคุณตา เป็นหนังสือเล่มเดียวที่จะทำให้ผู้อ่านรู้เท่าทันเล่ห์เกมโลบาย นักการเมืองโสทรบ ที่คอยจ้องจะไร้อำนาจจกหัวประชาชน.....

ขนาดหนังสือปกแข็งหนาว่า ๔๐๐ หน้า ราคาจ้องเล่มละ ๓๕. บาท คิดดอล้างจ้องได้จากตามร้านหนังสือทั่วไป และที่—

สำนักพิมพ์ ประมวลคำสอนข้างโรงภาพยนตร์
เฉลิมเชตร์ พระนคร
สถานที่จำหน่ายหนังสือไทย และต่างประเทศ
ตลอดจนแม็กกาซีนต่างๆ

ไฮ-สปีดตาชั่ง

ยุคมหาวิทยาลัย คึกฤทธิคำวาทที่เผด็จการระบอบไป แล้วยังคงอยู่ในขงรัฐแต่ก็เคยมีนักศึกษาและกรรมกรจำนวนหนึ่งติดตามไปด้วย กลยุทธ์ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก.

ไว้ ไม่อยู่. ความเลื่อมใสที่เขาคิดว่าไม่ได้อยู่. ความเลื่อมใสที่เขาคิดว่าไม่ได้อยู่. ความเลื่อมใสที่เขาคิดว่าไม่ได้อยู่. ความเลื่อมใสที่เขาคิดว่าไม่ได้อยู่. ความเลื่อมใสที่เขาคิดว่าไม่ได้อยู่.

เขาถูกกล่าวหาว่า. มิตรสหายของเขา. คึกฤทธิก็ไม่ได้คิด. คึกฤทธิก็ไม่ได้คิด. คึกฤทธิก็ไม่ได้คิด. คึกฤทธิก็ไม่ได้คิด. คึกฤทธิก็ไม่ได้คิด.

นางคึกฤทธิของสถานีให้เขียนเขียนไป. อาจเป็นได้ว่า. ความคิดในการคว่ำคุก. เลื่อนยศยศขึ้น. ในสมัยของคึกฤทธิ. แนวหนึ่งในระหว่างที่. ปราบกฎ. เสียง. ไร่. ร้องของ. ชวน. คึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก.

พอประชิดกันเข้า. ขบวนการพรรค. ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก.

เป็นอันว่าคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก. การกระทำที่ผิดๆ ถูกๆ ของคึกฤทธิก็ยังไม่ผิดเท่าไรนัก.

44

46

ข้างไว้บริการประชาชน... โอ๊ย บ้าง
คนเลวทรามยิ่งกว่าขมิ้น ถ้าหาว่าสันติ
เขาคงนึกว่าฉันนี่เป็นกระเปาะดอกริมที่
นายเล่ห์วะ ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องพึ่งคน
โดยส่ว เพราะเป็นบริษัทญาติพอ
กรรมกิจ หรือว่าบริษัทเห็นด้วยกับ
ความฉักฉิมของกระเปาะดอกริมๆ กระ
เภทนี้ เราถูกลูกน้องโดนหนวดด้วย

ยังๆไม่หมด บ้างก็ดู โดยส่วรอด
ในระลอกแล้วรอด ระลอกที่หายเงียบ
ยพระลอกที่หายเงียบด้วย ยพระลอกที่หาย
ไปเป็นครึ่งชั่วโมง ไม่รู้ว่าเขาปล่อยรถ
แยกไหนกัน ยาคันย้ายรถจนกว่าเดิน
จากนั้นถึงกัน แต่พออยู่ โดยส่วชวนไป
ชมรถแล้ว ก็วิ่งไปสุดปลายทาง

กระเปาะดอกริมก็วิ่งตามกันไปไม่ถึงครึ่ง
เดิมน้ำมันที่ดู ก็วิ่งไปครึ่งก่อนรถนั้น
พลก ไม่รู้ว่ามีอะไรกัน จำเพราะน้ำ
มันระทมกับขึ้นมาในเวลานั้น สายที่

ผ่านประตูน้ำมีเมฆๆ และรอย
ที่สุก ทั้งๆที่ขยับขยับกว่าเดินถึงโน
ถึงนั้น แต่พอชนไปแล้วรถก็ไปไม่ถึง
จะครึ่งเปลี่ยนรถเดิมที่นั่น เจ้าๆ ว่า
ละ คนโดยส่วก็เข้าโดยส่วมีทั้ง
แท่นที่รับส่งกระบอกสาย ไปถึงจุด

หมายเลยขมิ้นเขียว กลยจะครึ่งรถก็ไป
แย่งหรือโยนรถคันใหม่ ซึ่งบางที
กล่าวระทมทรมานเสียเลยละสันติ วิ
การเปลี่ยนคนขับ เปลี่ยนรถแล้วรถ
เดิมน้ำมันเข้าๆ และอีกปีดะที่มัน
อยู่ข้างนั้น ไม่รู้ว่ามีเขี้ยวกระหรือ
ของมียัททัน หรือจะถนัดมันจะทักขย

งี้ๆก็ไต่ความไร้นั้น เมื่อไม่พอใจก็ไป
ขึ้นรถคันอื่นก็ ขย่ำมาขึ้นรถแล้วชาว
ของตั้น มียัททันไม่เคียดอยู่โดยส่ว
ของใหญ่โดยส่วก็ไปออกกระกรรมกิจ
จึงไต่มีอีกกระดอกริมๆ ขย่ำขึ้นเกิดขึ้น

อย่าลืมว่าการทรงคนโดยคิด
ว่า คนเป็นบริษัทที่ญาติพอไม่จำเป็นต้อง
พึ่งประชาชนนั้น มันทั้งทำนกระดอกริม
และคิดถึงคุณค่าของประชาชน และกั
ไม่เพราะประชาชนนอกหรือ ก็ทำให้
ทำนญาติพอมายไต่กระดอกริมๆกัน. ▲

ชีวีไว้

ออกอากาศ

ข้อเขียนหวัดแกมบรรจของฉิมในฉบับที่ห้าสิบสอง

นี้ ถ้าจะนับว่าเป็นข้อเขียน 'ส่งท้าย' ไท-สัพทาห์ เลยปลายปีแรกอันแจ่มแจ้ง
คงทน ก็ให้อย่างสมบูรณ์ต้องแถม เหนือเหนือ ก็เขียนก็ยอครับ

และเพราะฉะนั้นเพื่อให้เป็นการ 'ส่งท้าย' กันอย่างละเอียดละอออดัดกัน
สักทีขอผมจึงขอแนะนำหลายฉบับแล้ว ของคุณ **ธีระ พรรณพิพัฒน์** ซึ่งส่งมาทั้ง
คอบอยู่เป็น **กระเปาะ** ของฉิมมาจนแล้ว มาลงก็พิมพ์ให้อ่านกันทั่ว ๆ จนออก
มาเป็นการแสดงทรรศนะข้อคิดเห็นอันตรงไปตรงมา ของท่านผู้สนใจในวง
การ '**แพรวา**'-**แพรว์**' ประการหนึ่งแล้ว ยังเป็นการระส่ำระสายหลายข้อ
ที่หวังก็ยกข้อคิดเห็นข้อฉิม และส่งกันมาไม่หยุดหย่อนให้บรรดาเขาบางลงไป
อีกประการหนึ่งด้วย

จึงนับว่าการกระทำเขียนนี้ (ของฉิม) เหนือกว่าหลายเทระทุกประการ
ข้อไปนี้คือข้อเขียนใน '**จ.ม.ฉบับตัว**' ของคุณ**ธีระ พรรณพิพัฒน์**
อันน่าตื่นใจฉบับนี้

ที่นั่น
เวียน คุณตามพ ที่นั่น

ผมได้อ่านบทความที่คุณเขียนทางหนังสือพิมพ์ "**ไท-สัพทาห์**" ด้วย
ความสนใจเป็นอย่างมาก และรู้สึกว่าเป็นการเหมาะสมที่วิจารณ์เรื่องราวทางวิทย
เช่นนั้น ถ้าจะพูดกรายการต่าง ๆ ที่ออกทางวิทยุอยู่ทุกวันนี้แล้ว บทเพลงก็
หรือการโฆษณาที่คิดจะเห็นว่า เป็นไปอย่างแพร่หลายจนกว่าความว่าความ ให้แก่ทั้ง
เป็นอันมาก แต่เมื่อเหล่านี้คุณเองก็เป็นผู้วิจารณ์มาจนแล้ว ผมจะขอปรับ
ทุกขมาในเรื่องวิทยุโทรทัศน์บ้าง หวังใจว่าจะจะไม่ทิ้งด้วยดีเสียจนครบ

เมื่อสถานีวิทยุโทรทัศน์เริ่มรายการมาแล้ว ประชาชนผู้ใดที่ครองรั
วิทยุโทรทัศน์ทั้งทั้งใจว่า จะให้ชมรายการที่แปลกและใหม่กว่าทางรายการ
วิทยุธรรมดา แก่นขยันรายการที่แสดงมานานนับปีก็คงชั่วช้าออกอยู่อย่างเคย
ไม่เห็นมีการเปลี่ยนแปลงอะไรมาอีก รายการทางรายการเช่นเพลงละครด
เช่นต้นคุณแล้วไม่เกิดความนิยมเลยก็ดูจะเข้มาว่ากว่าที่จะเกิด ความสนใจ ยิ่ง
กว่าในการออกรายการของคุณงาน **วังสีกล** ชาวขอตัวแสดงละครควาเป็นผู้
ควอดุสสถาน รายการที่แก้ไขกันก็อาจจะแก้รายการมากมายได้สักหน่อย ราช

การวิทยุทางวิทยุ วิทยุ, วันพุธออก
อากาศมานานแล้ว แต่เวลาเข้สถานี
ก็ยังมีการอิมมิตเสียดียาว นวนา

ความ แม้แต่รายการวิทยุที่หาได้หน้า
ภาพทางโทรทัศน์ก็เช่นกัน ผมคิดว่า
ตัวแสดงละครควาผู้สูง คงยากที่จะ
แก่พุ่มมากกว่ารายการมั่ง ราช
การละครควาผู้สูงชั่วช้าทางหน้า
ได้แต่ไม่เปลี่ยนแปลง ยิ่งกว่าภาพ

ย่นครั้นเวลา นำออกฉายแล้วฉายเล่า
เช่นรายการข่าวการขึ้นของ '**ไอ.ซี.เอ**
ไอ.' ตามปกติรายการเหล่านี้เมื่อออก
รายการไปแล้ว ก็ไม่ว่าที่จะนำมาออก
อีกผมอยากขอให้คุณคมพด้วยเรียน
คุณนิลวรรณ ปันทอง ซึ่งมาออกกราย
การวิทยุที่โครงการทางโทรทัศน์ เมื่อ
คราวหนึ่งก็บอกว่า เมื่อเวลาออกก็
ใช้หมอบความว่ากระดอกริมคนทุกเล

คนก็เคยตลอดเวลา และการกันทั้ง
อยู่คนก็เคยในเมื่อความเห็นของคนอื่น
เขาไม่เห็นกับแล้วนั้น ไม่ใช่เป็นความ
เห็นที่ถูกต้องก็มีความรู้เช่นแต่กระ
กระทำ ผมเห็นควาว่าแต่กระกระทำ
พอควรและด้วยเหตุผลอีกข้อ ไม่คว
มีเกินมาก ทั้งจะพูดก็ดูเข้าใจโดย
เห็นได้แจ้ง แล้วก็พูดสอออกมากโดย

ที่ผู้เอ่ยปรายยังไม่เสร็จ อันความรู้
แต่ละบุคคลก็มีความเห็นต่าง ๆ กันออก
ไป ทุกคนก็มีความเชื่อในตัวของตัว
แต่ถ้าความเห็นส่วนใหญ่เขาเห็นไปอีก
อย่างก็ควรจะปรับด้วย มิได้คงกันอยู่
แต่โดยเดียว ผมจะพูดมาพอแต่ความ
ว่าความแล้ว ขอสรุปว่า

๑. คุณงาน ควรจะพูดให้สั้น
น้อย อย่าขัดขวางนัก

๒. อย่าเขารายการ ที่ออกออก
มาแล้วออกซ้ำอีก

๓. การแสดงบทละคร ไม่ควรใช้
คนเล่นซ้ำซากนัก

๔. ขอให้คุณนิลวรรณ ปันทอง
อย่าคิดแต่เพื่อความเห็นส่วนใหญ่ และพูด
ให้พอด้วยด้วย

๙. เณรวัดัย ซึ่งเสียขันธ์แล้ว
แต่ไชยเชษฐ์ เพราะทำให้คนเสียศรัทธา
มาก.

ธีระ พรหมพิทักษ์.

ข้อขอให้พิจารณาของคุณธีระ
ผสมผสานกัน ซึ่งจะลบล้างกันเองใน
การ "ออกอากาศ" ที่ประหลาด เป็นสิ่ง
ธรรมดา—ธรรมดาสามัญ ที่ประชาชน
ผู้รับฟังวิทยุหรือโทรทัศน์อยู่ในบ้าน
นี้ ใครยกมาเป็นประธานถกเถียงความ
เลื่อมใสศรัทธาในหมกหมัก และก็เป็น
สิ่งธรรมดา—ธรรมดาสามัญอีกเช่นกัน
ซึ่งในโทรทัศน์ควรช่วยประณตให้รู้
ให้ชัดขึ้น และให้กระจ่าง จากเจ้าหน้าที่
ที่เกี่ยวข้อง ประจักษ์ประจักษ์ อยู่กับราย
การนั้นคนอย่างไร. นับว่าเป็นเรื่อง
เศร้าที่นำโดยคุณ ธีระ.

มารดาทำหรือเห็นว่า คุณจะไม่
ทำอะไรเพราะเรามาให้สมกับชื่อของ
ข้าพเจ้าประการนั้น ของคนไทยเฉพาะ,
หรือถึงหากว่าคุณจะไม่เป็นเพียงข้อคิด
หรือข้อ วิจารณ์ ในวารสารวัฒนธรรม
ถ้าเพียงของคุณเองแท้ๆ ก็ตาม. ผมออก
หล่นหล่น ที่อยากจะทำให้เกี่ยวกับ
ออกความคิดเห็น ให้ข้อคิดช่วยรอบ
ประชาชนไทย แบบ มนวิทย์...มนวิทย์...
ดาราเล่า ถ้าได้! สักทีขอไม่ให้ หวง
ว่า, คุณคงไม่ไปให้ใครทำอะไร
จนมาปล่อย ผมและภรรยา.

เอาละ.ผมขอขอขมวดพันๆ

ดังนี้:

วิทยายุ:

ก. เพลงชาติโลก. "สัน" ไปแล้ว
ครับ.

ข. ข่าวการเมืองของ "ไอ.วี.เอ.ไอ."
คุณแล้วมัน "คดี" อย่างนี้มันก็น่าสนใจ
ว่า. "เก่าแก่กว่ากันไม่แพ้กัน ไม่
ใหม่กว่ากันก็เท่าไรจ้ะ...". อยู่เสมอนั้น
แพร่กระจาย. แต่อย่างไร สำหรับเรื่องหนึ่ง
เก่าหนึ่ง ใหม่ (ซึ่งขอบเขตอาจต่างกัน)
จนทำให้ผู้เขียนบางคนที่รับฟังมีปัญหาคือ
งานเขียนคดีของไอ.วี.เอ.ไอ. ที่เคย
ข่าวประกาศข้อความเห็นออกอยู่เมื่อๆ

ว่ายังไม่สามารถจะรักษาของ "ใหม่"
มาบริการให้ไว้ด้วยความเรียบร้อยได้ จ้ะ
ขอให้ท่านผู้ชมมานั่งไปพลางๆ ก่อน
อย่าเพิ่งทอดทิ้ง. มันมีอันเป็นแน่แท้ หรืออีก
แห่งหนึ่งก็อาจ ง่ายกว่าที่หาเจอไป
เสียก่อนเลย. ... ฟังดูแล้วก็น่าจะเป็น
ส่วนสำคัญที่น่าเห็นใจอยู่.

พิเศษสุดอย่างไม่มีอะไรมาเปรียบ

ไท-สปปาห์

ฉบับประเดิมเริ่มชีวิตสดใส่พิเศษ

ทวิมพาทย์:
ห้านานียายการเมืองเอก
สี่สาวรักใหญ่เยี่ยมมอย
สองสาวรักก็กระปรี่รัก
สิบบทสรุปวิจารณ์เข้มขัน

แสดงงานภาพพายุภัยภาพปกิ วิจารณ์ใหม่คนสำคัญ

นั่นคือ

ไท-สปปาห์ พิเศษฉบับหน้า

แปดสิบหน้า ห้าบาทถ้วนถ้วน.

สวม;

๑. คุณงาน ไม่ใช้คนชอบผูกนัก
หรือถกถก. แต่การทำอะไรๆ ถ้าไม่ถือ
บายหรือ "ข้อ" ความเข้าใจให้ต้อง
แต่ก็สับสนเกี่ยวกับเรื่องก่อน ระวัง
ครับ?

๒. ข้อนี้ขออย่าขอร้อง, หรือถกถก,
หรือห้ามปรามเลยดีกว่า. เพราะสิ่งที่
"ออกอากาศ" นั้น ถ้าจะเปรียบก็เหมือน
กับคนที่กล่าวไว้ว่าไม่ใคร่จะใคร่จะและแล้ว
ไม่มีแรงความไม่ถนัดอีกด้วย. แต่การ
"ออกโทรทัศน์" นั้นเปรียบก็เหมือนกับ
ที่ครอบครัว กับเครื่องใหญ่แล้วครับ

นอกจากจะมีรักแค้นแค้นถกถกกัน
ขมื่นขาว ขมื่นขาว...มันเกี่ยว เช่นการ
เอกร้อยแล้ว ยังมีสราชนกชกโลก
คือประกอบประกอบอีกด้วย. บังคับคุณ
ไม่ชอบอีกหรือครับ. (จอขาวคือคน
คุณนะ อย่าไปจำเขาเอา)

๓. ผมก็ว่านั่นแหละ, เพราะการ

ทองนครชัย เพราะเท่าที่มนุษย์โลก
มา ไม่ว่าจะเป็นรายการทางทาง
"แพรวา" หรือ "แพรวะ" ก็คือคุณ
วรรณ ปันทอง คุณนี่จะเป็นภาพ
สตรีเพื่องานเกี่ยวกับ ที่ถือป้ายปัญหา
ต่างๆ ใดอย่าง "จะจริง" และเข้าใจ
"เนื้อหา" ของปัญหานั้นๆ เสมอ ฉะนั้น,
การจะ "ดู" ปัญหาให้ "แตก" ลึกลง
นั้นจึงจำเป็นต้องใช้เวลาประกอบทางทุก
มาถกถกถก. ซึ่งก็ไม่ได้เสียหลาย
ไหนครับ, ก็ว่าผู้ถือป้ายบางคนที่
ใช้เวลาอยู่ทุกสิ่งๆ สอง-สามประ
โยคนแค่คนฟังก็มีความเข้าใจมันทาง
หมิ่น นึกไม่ออกว่า...มันเขาพูด
ไรของเขาอีกนะ!

อีกประการหนึ่ง การแสดงออก
เห็นต่างๆ ในฐานะผู้ถือป้ายปัญหานั้น
นั้น ผู้ถือป้ายทุกคนมีสิทธิที่จะแสดง
ออกซึ่งความคิดเห็นของตนเองได้อย่าง
เต็มที่และเสรี โดยไม่จำเป็นต้อง
"เห็นด้วย" หรือ "เห็นต่าง" กับผู้ถือป้าย
อื่น ๆ เสมอไป (และตลอดไปเสียด้วย) ด้
นั้น, กรุณาอย่าใช้คำว่า "ขัดแย้ง" โดย
ครับ. ออกจะฟังดูรุนแรงไปสักหน่อย.
เอาเพียงแค่คุณวรรณ ปันทองมีความ
เห็น "เด็ดเดี่ยว" กว่าใครๆ เท่านั้น
เห็นอะไรผมจะกินครับ.

๔. ครับ... ครับ... ผมจะรีบรัก
การให้... เอ... ไม่ใช่ (ในขณะ
เมื่อ, "เป็น" เข้าไป "พูด" ในวงกว้าง
กับชาวบ้านแล้ว) ผมขอทวงถามว่า ว่าทาง
เจ้าหน้าที่เทคนิคของ ไทย ที.วี. คง
พิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา. เพื่อ
แก้ไขให้ผู้ชมสวดภา-ส่ายจิตใจใน
ภาสคือไปตามอัธยาศัย.

เป็นใจด้วย, ผมก็ตั้งใจเต็ม

โดยคุณให้ข้อคิดเห็นทำอากาศ ทร
ถกถกแล้ว หรือว่าคุณคงพอใจ. และ
ขอถามด้วยใจอีกทีหนึ่งก็คือว่า ข้อ
เขียนของคุณวรรณ ปันทอง ไม่มีความ
ระคายใจให้แก่ท่านไหนๆ ครับ. คุณคง
เข้าใจว่าผมเข้าใจว่าคุณวรรณ ปัน

ตามที กันหนึ่ง

เสนอ... ภาพยนตร์เสียง 35 มม. สีเฟอว์ราเนอ

เพื่อให้ความรักของเธอสมหวัง
แม้จะต้องแลก ทอภัยร่วมที่จะทำ
ด้วยตัวจริงของสาวสวยที่สังคมรู้จักดี
ซึ่งเปิดเผยเป็นครั้งแรก
ใน

รักนิรันดร์

โดย สุวรรณี ประพันธ์เรื่อง
"รักนิรันดร์" กำกับภาพยนตร์

อมรา อดิวัฒน์ • สม. ศรีอุบล • ประจวบ ฤกษ์ยามดี
เทวฤทธิ์ ปิยะโชติ • พงษ์ลดา พิมลพรรณ นำแสดง

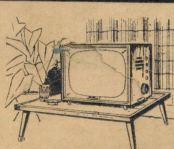
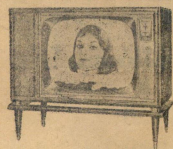
เริ่ม
25 กรกฎาคมนี้

ออกฉาย

สวยงาม ! ทนสมัย !! คุณภาพดีเยี่ยม !!!
และคุ้มค่าสำหรับท่าน.... คือ เครื่องรับโทรทัศน์

Hoffman

NEW BLACK EASY-VISION TELEVISION

ภาพชัดเจน แจ่มใส ไม่พร่ามัว
ทุกแบบประกอบด้วยเลนส์ลิเทียม
NEW BLACK EASY-VISION LENS
เสียงไพเราะ ชัดเจน ข้นแน่น ด้วย
ระบบเสียง SOUNDORAMA HI-FI
หาสถานีเองโดยอัตโนมัติ ด้วย DYNASTY
- TOUCH AUTOMATIC TUNING
สวยงามทันสมัย ด้วยไม้ OAK และ
MAHOGANY

ท่านจะรู้สึกภาคภูมิใจและสบายใจที่สุด
เมื่อท่านเป็นเจ้าของ เครื่องรับโทรทัศน์
Hoffman

เพราะบริษัทประกันคุณภาพ ของ
เครื่องรับโทรทัศน์ Hoffman
ทุกเครื่อง โดยตรงซ่อมให้ท่านฟรี
ตลอดไป

เชิญชม ทดลอง
และ เปรียบเทียบ

๗๖ ๗๖๖๖๖๖

บริษัท ส่งเสริมเศรษฐกิจตะวันออก จำกัด

ตรงข้ามธนาคารกรุงเทพ 1/17 ถนนเลี้ยวไป โทร. 20701

ผู้แทนจำหน่าย